

การช่วยเหลือคนอื่นให้เอาชนะ
การกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
และหลักการของการมีอิทธิพล
และให้ความรู้แก่เพื่อน

คู่มือสร้างเยาวชนผู้นำ

การช่วยเหลือคนอื่นให้เอาชนะ
การกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
และหลักการของการมีอิทธิพล
และให้ความรู้แก่เพื่อน

คู่มือสร้างเยาวชนผู้นำ
มูลนิธิครุณาทร

การช่วยเหลือคนอื่นให้อาชนะการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และหลักการของการมีอิทธิพลและให้ความรู้แก่เพื่อน

คู่มือสร้างเยาวชนผู้นำ ของ มูลนิธิทรูนาทร (คอมแพสชั่น ประเทศไทย)

ออกแบบและจัดทำเนื้อหา โดย

Compassion International 12290 Voyager Parkway, Colorado Springs, CO 80921
www.compassion.com

แปลและจัดทำภาษาไทย โดย

มูลนิธิทรูนาทร (คอมแพสชั่น ประเทศไทย) 57/7 ถนนทุ่งโฮเต็ล ซอย3 ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
50000 โทร 0 5326 6426-9 แฟกซ์ 0 5324 0442
www.compassionth.com

ฉบับแปลครั้งแรก พฤศจิกายน ค.ศ.2009

ฉบับปรับปรุง มีนาคม ค.ศ.2016

ออกแบบปกและจัดรูปเล่ม โดย นางสาว เดือนเพ็ญ อินตะก้อน

ดาวน์โหลดหนังสือได้จากเว็บไซต์ของมูลนิธิทรูนาทร

www.resource.compassionth.com (ตั้งแต่ มิถุนายน ค.ศ.2016)

คู่มือสร้างเยาวชนผู้นำ

คอมแพสชั่นได้จัดทำ “คู่มือสร้างเยาวชนผู้นำ” ขึ้นเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้นำสำหรับเยาวชน
ในโครงการ โดยสนับสนุนให้คริสตจักรนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้กับกลุ่มเยาวชนเป้าหมายตามบริบทและความเหมาะสม
“คู่มือสร้างเยาวชนผู้นำ” ประกอบด้วยเนื้อหา 10 หัวข้อหลัก (10 เล่ม) ที่จำเป็นต้องศึกษา ได้แก่

- การเริ่มต้นสู่การดูแลสำหรับพี่เลี้ยงและน้องเลี้ยง
- หลักการของเอกลักษณ์และฐานะในพระคริสต์
- ทักษะความฉลาดทางอารมณ์
- การเป็นผู้อารักขาร่างกายและการปฏิบัติเพื่อสุขภาพที่ดี
- พระคัมภีร์สอนอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องเพศ มิตรภาพ การออกเดท การคบหากันและการแต่งงาน
- การช่วยเหลือคนอื่นให้อาชนะการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและหลักการของการมีอิทธิพลและให้ความรู้แก่เพื่อน
- โลกทัศน์คริสเตียนและเปรียบเทียบระบบความเชื่อ
- ทักษะการทำธุรกิจและการทำการค้าขายอย่างมั่งคั่ง
- หลักการบริหารการเงินเบื้องต้น
- มุมมองของพระคัมภีร์เกี่ยวกับความยากจนและเข้าใจในความรับผิดชอบทางสังคม

เนื้อหาในหนังสือทุกเล่มอยู่บนฐานของพระคัมภีร์ซึ่งคริสเตียนให้ความสำคัญว่าเป็นแก่นในการดำเนินชีวิต
ที่ควรปฏิบัติตาม ทั้งนี้ หนังสือทุกเล่มไม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อแสวงหาผลกำไร ต้องได้รับอนุญาตจาก มูลนิธิทรูนาทร หรือ
คอมแพสชั่น(ประเทศไทย) ก่อนนำไปใช้

วัตถุประสงค์

หลังจากที่ได้ศึกษาทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ คุณจะสามารช่วยเหลือให้ความรู้แก่เพื่อนให้เอาชนะการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

อ้างอิง

What Kids Need: Developmental Assets. “What are Developmental Assets?” <http://www.search-institute.org/developmental-assets> (Accessed October 4, 2009)

พระคัมภีร์ทุกข้อที่นำมาอ้างอิงในเอกสารฉบับนี้มาจากพระคัมภีร์ฉบับอมตธรรมเพื่อชีวิต เว้นแต่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น
หมายเหตุ: เอกสารฉบับนี้ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายลิขสิทธิ์ จึงไม่อนุญาตให้มีการตัดแปลงข้อความที่มีการตัดตอนไปใช้ในขั้นตอนของการแปลหรือการปรับให้เข้ากับบริบทไม่ว่าในกรณีใด ๆ

สารบัญ

บทนำ		6
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 1:	ครอบครัวที่ช่วยสนับสนุน	12
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 2:	การสื่อสารกับครอบครัว	16
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 3:	มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับพี่ใหญ่	20
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 4:	ชุมชนที่เอาใจใส่	23
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 5:	ชุมชนโรงเรียนที่มีความเป็นห่วงเป็นใย	26
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 6:	การเกื้อหนุนของครอบครัวในโรงเรียน	29
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 7:	ชุมชนคำขวัญแสน	32
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 8:	เยาวชนทำประโยชน์ต่อชุมชน	35
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 9:	รับใช้ผู้อื่น	39
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 10:	รู้สึกปลอดภัย	43
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 11:	ตั้งจุดประสงค์ของครอบครัว	47
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 12:	จุดประสงค์ในมหาวิทยาลัย	50
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 13:	จุดประสงค์ของชุมชน	53
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 14:	แบบอย่างของความเป็นพี่ใหญ่	56
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 15:	มิตรภาพที่ดี	59
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 16:	ไปให้ถึงเป้าหมายและความคาดหวัง	63
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 17:	ความคิดสร้างสรรค์	67
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 18:	การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชมรมและชุมชน	71
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 19:	การมีส่วนร่วมกับชุมชนความเชื่ออย่างจริงจัง	75
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 20:	เวลาของครอบครัว	79
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 21:	กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้	83
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 22:	การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น	86
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 23:	ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ	89
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 24:	ผูกพันกับโรงเรียน	92

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 25:	มีอุปนิสัยใจดี	95
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 26:	กระทำด้วยความเชื่อใจ	98
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 27:	ความเสมอภาคและความยุติธรรมทางสังคม	101
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 28:	ยึดหลักคุณธรรม	105
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 29:	ความจริงใจ	108
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 30:	มีความรับผิดชอบ	112
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 31:	การอดกลั้นใจ	116
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 32:	การคิดวางแผนและการตัดสินใจ	120
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 33:	ความสามารถในการสร้างสัมพันธ	124
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 34:	ความสามารถด้านวัฒนธรรม	127
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 35:	ทักษะการขึ้นห้อยต่อผู้	131
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 36:	การแก้ไขความขัดแย้งด้วยสันติวิธี	134
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 37:	อำนาจเฉพาะบุคคล	137
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 38:	การเคารพตนเอง	140
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 39:	รู้จักเป้าหมาย	144
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 40:	มุมมองด้านบวกเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง	147
แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม		150
บทสรุปของหลักการสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จ		155

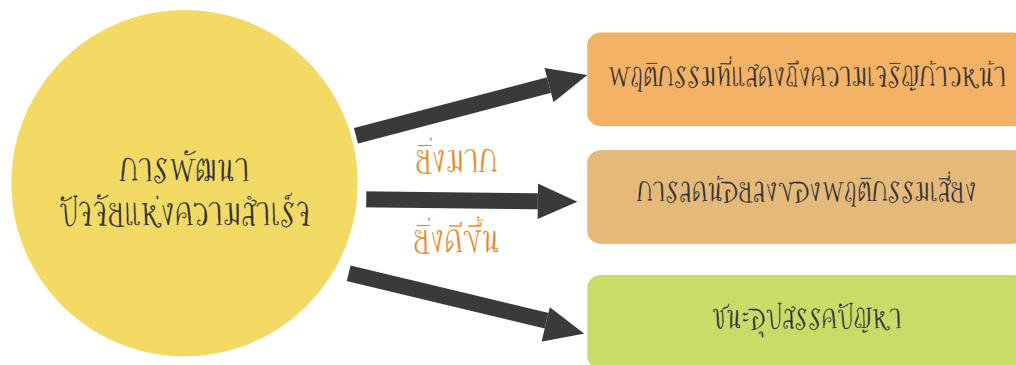

บทนำ

เราจะช่วยหนุนใจให้ผู้อื่นสามารถทำในสิ่งที่ถูกต้อง และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เพศสัมพันธ์แบบเสรี (Free sex) ยาเสพติด การติดแอลกอฮอล์ ฯลฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลได้อย่างไร? ในทุก ๆ ที่ทั้งบนป้ายโฆษณา ในโทรทัศน์ วิทยุ และโรงเรียนนั้นมีความเตือนเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และกิจกรรมเสี่ยงอื่น ๆ มากมาย แต่สิ่งเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพมากขนาดไหนกัน? คำเตือนเหล่านี้ช่วยให้คนหนุ่มสาวพ้นจากความเสี่ยงนั้นจริง ๆ หรือเปล่า? จากการวิจัยหลายงานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการเตือนอย่างเดียวนั้นส่งผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ดังนั้น หากการเตือนไม่ค่อยเกิดผล แล้วอะไรที่จะทำให้เกิดผล? สถาบันเสิร์ช (Search Institute www.search-institute.org) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นเป็นเวลามากกว่า 50 ปี เพื่อดูว่าวัยรุ่นที่ประสบผลสำเร็จนั้นเขามีลักษณะอย่างไร และวัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงนั้นเขาขาดลักษณะอะไรไป งานวิจัยนี้ได้ค้นพบตั้งแต่สิ่งธรรมดาไปจนถึงความจริงอันลึกลับ พวกเขาได้แยกประเภทปัจจัยแห่งความสำเร็จออกเป็น 40 ข้อ (หรือปัจจัยสำคัญ) และบอกด้วยว่า หากคนหนุ่มสาวมีปัจจัยแห่งความสำเร็จเหล่านี้มากเท่าใดก็ยิ่งทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จมากขึ้นและเสี่ยงน้อยลงเท่านั้น ถึงแม้ว่างานวิจัยนี้จะทำขึ้นในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่การค้นพบนี้ก็ใช้ได้จริงกับทุกชนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งชนบทและในเมืองใหญ่ รวมถึงทุกชนชาติด้วย ดังนั้นปัจจัยแห่งความสำเร็จเหล่านี้จึงสามารถใช้ได้ดีในประเทศอื่น ๆ และวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผลเช่นเดียวกัน

มีความเกี่ยวข้องกับ

- ▲ สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ
- ▲ เชื้อชาติ / ชาติพันธุ์
- ▲ องค์ประกอบในครอบครัว
- ▲ เพศ

ความเกี่ยวพันกันระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จและพฤติกรรมที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าและการลดน้อยลงของพฤติกรรมเสี่ยงนั้นจะเห็นได้ชัดเจนมาก จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จแปรผกผันกับการมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงและเกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเจริญ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (อย่างเช่น ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สังคมชุมชน ฯลฯ) นั้นไม่ได้มีไว้สำหรับแค่ชีวิตของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่ปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นส่วนประกอบหลักที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใดก็ได้ ยิ่งกว่านั้นเราสามารถสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จนี้ในชีวิตของเราเอง หรือในชีวิตของผู้อื่นก็ได้ การสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จไม่ได้ใช้เงินหรือตำแหน่งหน้าที่ในการสร้าง

กิจกรรมเพื่อสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จ

บทเรียนทั้ง 40 บทเรียนในหนังสือเล่มนี้มีกิจกรรมที่ช่วยให้คุณสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จในชีวิตของตนเอง และชีวิตของ ผู้อื่นได้ ไม่ว่าคุณจะมีอายุเท่าไรก็ตาม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จภายนอก

ในครั้งแรกของบทเรียนเหล่านี้จะเน้นไปที่ปัจจัยแห่งความสำเร็จภายนอก ปัจจัยแห่งความสำเร็จเหล่านี้เกิดขึ้น โดยสิ่งภายนอก หรือเกิดขึ้นเพื่อเฉพาะตัวบุคคล และถูกจัดแบ่งเป็น 4 ประเภท พร้อมกับข้อย่อยอีกหลาย ๆ ข้อด้วยกัน ได้แก่

การสนับสนุน

1. การสนับสนุนจากครอบครัว – ชีวิตในครอบครัวทำให้เกิดความรักและการสนับสนุนในระดับที่สูง
2. การพูดคุยสื่อสารในแง่บวกของครอบครัว – ให้เยาวชนและพ่อแม่มีการพูดคุยกันอย่างเป็นไปในทางบวก และเยาวชนรู้สึกเต็มใจที่จะขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากพ่อแม่ของตน
3. ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่คนอื่น ๆ – เยาวชนได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่พ่อแม่ของตน 3 คน หรือมากกว่า
4. มีเพื่อนบ้านที่เอาใจใส่ – เยาวชนได้มีประสบการณ์กับเพื่อนบ้านที่เอาใจใส่ดูแล
5. มีบรรยากาศของโรงเรียนที่ดูแลเอาใจใส่ – โรงเรียนต้องมีสภาพแวดล้อมแบบที่คอยดูแล และให้กำลังใจเยาวชน
6. ความเกี่ยวข้องของพ่อแม่ในเรื่องการเรียนการสอนที่โรงเรียน – พ่อแม่ต้องพร้อมและเต็มใจที่จะช่วยเหลือเยาวชนให้ประสบความสำเร็จในโรงเรียน
7. การช่วยให้มีพลัง
8. ชุมชนเห็นความสำคัญของเยาวชน – เยาวชนสัมผัสได้ว่าผู้ใหญ่ในชุมชนนั้นเห็นคุณค่าของพวกเขา
9. ถือว่าเยาวชนเป็นแหล่งพลังงาน – เยาวชนได้รับบทบาทที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน
10. รับใช้ผู้อื่น – เยาวชนได้ทำหน้าที่บริการในชุมชนหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือมากกว่า
11. ความปลอดภัย – เยาวชนรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ที่บ้าน ที่โรงเรียน และในละแวกชุมชน

12. ขอบเขตและความคาดหวัง
13. ขอบเขตในครอบครัว – ครอบครัวมีกฎระเบียบที่ชัดเจนบอกถึงผลลัพธ์และสามารถตรวจตราดูแลในตำแหน่งที่เยาวชนอยู่ได้
14. ขอบเขตในโรงเรียน – โรงเรียนมีกฎระเบียบและผลลัพธ์ที่ชัดเจน
15. ขอบเขตของเพื่อนบ้าน – เพื่อนบ้านช่วยรับผิดชอบดูแลสอดส่องพฤติกรรมของเยาวชน
16. ผู้ใหญ่ที่เป็นแบบอย่าง – พ่อแม่และผู้ใหญ่คนอื่นๆแสดงแบบอย่างพฤติกรรมที่เป็นด้านดี และมีความรับผิดชอบ
17. อิทธิพลจากเพื่อนในแง่บวก – เพื่อนสนิทแสดงแบบอย่างพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบ
18. ความคาดหวังสูง – พ่อแม่และครูสนับสนุนเยาวชนให้ประสบความสำเร็จ
19. การใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์
20. กิจกรรมสร้างสรรค์ – เยาวชนใช้เวลา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือมากกว่านั้นในการเรียน หรือฝึกซ้อมดนตรี บัลเลต หรือการเรียนรู้อื่น ๆ
21. ตารางกิจกรรมสำหรับเยาวชน – เยาวชนใช้เวลา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือมากกว่านั้นในการเล่นกีฬา เข้าชมรม หรือสมาคมต่าง ๆ ที่โรงเรียน และ/หรือในชุมชน
22. มีสังคมทางศาสนา – เยาวชนใช้เวลา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือมากกว่าในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา
23. ใช้เวลาที่บ้าน – เยาวชนออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ได้โดยที่ “ไม่มีธุระพิเศษต้องทำ” 2 คืนต่อสัปดาห์หรือน้อยกว่านั้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จภายใน

ครึ่งหลังของบทเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกิดขึ้นภายใน หรือเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลนั้น ปัจจัยแห่งความสำเร็จเหล่านี้ถูกแบ่งออกเป็น 4 ประเภทร่วมข้อย่อยอีกหลายข้อ บางคน ในบางข้ออย่างเช่น “อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน” อาจทำได้ยาก เพราะหนังสือนั้นอาจมีราคาค่อนข้างแพง แต่โดยหลักการสำคัญ (คือ สนุกกับการเรียนรู้) ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

ยอดที่จะเรียนรู้

24. มีแรงจูงใจสู่ความสำเร็จ – เยาวชนมีแรงจูงใจที่จะทำผลงานได้ดีในโรงเรียน
25. การมีพันธะต่อโรงเรียน – เยาวชนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเอาใจจริงเอาใจ
26. การบ้าน – เยาวชนรายงานว่าได้ทำการบ้านอย่างน้อย 1 ชั่วโมงในทุกวันที่มีเรียน
27. ผูกพันกับโรงเรียน – เยาวชนเอาใจใส่โรงเรียนของตน
28. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน – ให้เยาวชนอ่านหนังสือเล่นเพื่อความเพลิดเพลิน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือมากกว่านั้น

การให้คุณค่าในด้านบวก

29. เอาใจใส่ – เยาวชนให้ความสำคัญต่อการช่วยเหลือผู้อื่น
30. ความเสมอภาคและความเป็นธรรมทางสังคม – เยาวชนให้ความสำคัญอย่างสูงต่อการส่งเสริมความเสมอภาค การลดความอดอยากและความยากจน
31. ยึดหลักคุณธรรม – เยาวชนยึดถือปฏิบัติตามความดีงาม และยืนหยัดในความเชื่อของตน
32. ความซื่อสัตย์ – เยาวชนพูดความจริง “แม้ในเวลาที่ย่ำแย่ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ก็ตาม”
33. ความรับผิดชอบ – เยาวชนยอมรับและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง
34. การหักห้ามใจ – เยาวชนถือว่าการไม่ยุ่งเกี่ยวในเรื่องเพศ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือใช้ยาเสพติดอื่น ๆ นั้นเป็นเรื่องสำคัญ

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

32. การวางแผนและการตัดสินใจ – เยาวชนรู้ว่าจะมีวิธีการวางแผนล่วงหน้าและตัดสินใจอย่างไร
33. ความสามารถในการด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล – เยาวชนมีทักษะในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น รับผิดชอบต่อความรู้สึกของผู้อื่น และความเป็นมิตร
34. ความสามารถเชิงวัฒนธรรม – เยาวชนรู้จักและสามารถอยู่ร่วมกับคนที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรม/เชื้อชาติ/ภาษาได้อย่างไม่ลำบากร
35. ทักษะในการต้านทาน – เยาวชนสามารถต้านทานความกดดันในแง่ลบจากเพื่อน และสถานการณ์ที่เป็นอันตรายได้
36. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ – เยาวชนสามารถหาวิธีแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งได้โดยไม่ใช้ความรุนแรง

บุคลิกลักษณะในด้านบวก

37. อำนาจเฉพาะบุคคล – เยาวชนรู้สึกว่าตนเองมีอำนาจเหนือ “สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวฉัน”
38. ความภาคภูมิใจในตนเอง – เยาวชนบอกได้ว่ามีความภาคภูมิใจในตนเองสูง
39. การรู้จักตั้งเป้าหมาย – เยาวชนบอกได้ว่า “ฉันมีจุดประสงค์ในชีวิต”
40. มีมุมมองด้านบวกเกี่ยวกับอนาคตของตน – เยาวชนมองอนาคตของตนไปในทางที่ดีแน่นอนว่า เราไม่ต้องการหยุดเตือนเยาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง แต่เราต้องการที่สร้างปัจจัยแง่บวกเข้าไปในชีวิตของพวกเขาด้วย

คำแนะนำ : คุณไม่จำเป็นต้องทำหมดทุกกิจกรรมที่เราได้แนะนำในบทเรียนเหล่านี้ กิจกรรมเหล่านี้ถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อให้คุณคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จต่าง ๆ และวิธีที่คุณจะสามารถช่วยตนเองและผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จได้ ถึงแม้ว่าเราจะเชื่อว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จเหล่านี้เป็นกุญแจที่จะช่วยให้เยาวชนตัดสินใจในชีวิตได้อย่างชาญฉลาด แต่ในเรื่องของการเน้นความบริสุทธิ์ทางเพศและความเสี่ยงของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น ก็ยังเป็นสิ่งที่สำคัญด้วย

คุณสามารถช่วยตัวคุณเองและคนหนุ่มสาวคนอื่นโดยเน้นในเรื่องของ:

- (1) ศักดิ์ศรีและการเห็นคุณค่าตนเอง
- (2) ความสำคัญของการบังคับใจตนเองเพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อ HIV
- (3) ความสำคัญของการเลื่อนกิจกรรมทางเพศไปก่อนจนกว่าจะแต่งงาน
- (4) พัฒนาทักษะในการฝึกที่จะบังคับใจตนเอง รู้ว่าเวลาใดที่เหมาะสมที่จะมีเพศสัมพันธ์และการงดเว้นกิจกรรมทางเพศต่าง ๆ
- (5) จัดความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่เป็นทางการ
- (6) ความสำคัญของการแต่งงานและความเป็นผู้ใหญ่ในความเชื่อ เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อ HIV ในความสัมพันธ์ระยะยาว
- (7) ความสำคัญของการให้คำปรึกษาเรื่อง HIV และการตรวจหาเชื้อ HIV
- (8) การเตรียมข้อมูลเนื้อหาที่สมบูรณ์และถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกหลักและปลอดภัย ด้วยวิธีที่เน้นการลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ HIV เป็นสำคัญมากกว่าที่จะทำลายเชื้อกับผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 1:
ครอบครัวที่ช่วยสนับสนุน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 1: ครอบครัวที่ช่วยสนับสนุน

พระเจ้าทรงประทานครอบครัวให้มีบทบาทในการแสดงความรักและสนับสนุนต่อกันและกัน เมื่อเรามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ดูแลเรา พี่น้องของเรา และสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ เราก็สามารถที่จะเรียนรู้จากกันและกัน และเติบโตขึ้นใกล้เคียงกับลักษณะของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- ปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวด้วยวิธีที่เต็มไปด้วยความรักและให้การสนับสนุน
- ช่วยเหลือคนที่คุณดูแลอยู่ให้กระทำเช่นนั้นด้วย

ชีวิตในครอบครัว

- **ใช้เวลาให้คุ้มค่า** ให้แน่ใจว่าคุณได้ใช้เวลาไปกับครอบครัวอย่างคุ้มค่าแล้ว คุยกับพี่น้องเกี่ยวกับเรื่องของโรงเรียนและเพื่อนของคุณ ถึงแม้มันจะยากก็ขอให้คุณยอมเปิดที่จะแบ่งปันความคิด ความรู้สึกของคุณกับพวกเขา ยิ่งคุณแบ่งปันกับครอบครัวมากขึ้นเท่าไร คุณก็จะรู้สึกสะดวกใจมากขึ้นเท่านั้น
- **ช่วยให้มีหน้าที่ที่ต้องมากขึ้น** คุณอาจจะทำสิ่งต่าง ๆ มากมายเพื่อช่วยครอบครัวของคุณที่บ้านแล้ว แต่ให้แน่ใจว่าคุณทำสิ่งเหล่านั้นด้วยท่าทีที่จริงจังยินดี ไม่ว่าคุณจะทำล้างจาน ล้างจาน ซักผ้า หรือดูแลพี่น้องของคุณ การทำด้วยท่าทีที่ต้องนั้นสามารถสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นได้ ถ้าครอบครัวของคุณด้วยว่ามีสิ่งใดที่คุณจะสามารถช่วยทำเพื่อเขาได้อีกบ้าง
- **บอกพวกเขาว่าคุณรักพวกเขา** หากมองตามสถานการณ์ของครอบครัวคุณแล้ว คุณอาจจะไม่ค่อยรู้สึกสะดวกใจที่จะบอกคนในครอบครัวว่าคุณรักพวกเขา แต่ให้ลองพยายามบอกพวกเขาเป็นคำพูด หรือผ่านการกระทำของคุณ
- **ชมเชยพวกเขา** คนเรามักจะรู้สึกดีต่อกันมากขึ้นเมื่อเขารู้สึกว่าตนได้รับการสนับสนุนมากกว่าถูกดูหมิ่น ต่อว่า ในครอบครัวเองก็เช่นเดียวกัน ชมเชยคนในครอบครัวคุณ บอกพวกเขาว่าคุณเป็นห่วงเขามากแค่ไหน และเพราะอะไร แล้วแบ่งปันกับพวกเขาด้วยว่า มีสิ่งใดที่จะทำให้คุณรู้สึกว่าได้รับความรักและการสนับสนุน

ชีวิตในโรงเรียน

- **แบ่งปันการเรียนรู้** แบ่งปันกับครอบครัวว่าคุณได้เรียนอะไรจากที่โรงเรียน พวกเขาอาจจะสามารถแบ่งปันประสบการณ์ของเขากับคุณ แล้วบางทีคุณอาจจะสามารถสอนพวกเขาถึงสิ่งที่คุณได้เรียนมาด้วยก็ได้
- **ให้พวกเขามีส่วนกับกิจกรรมในโรงเรียน** หากเป็นไปได้ ให้นำครอบครัวของคุณไปดูว่าคุณเรียนที่ไหนและทำอะไรบ้าง

ชีวิตในชุมชน

- **เสนอให้ครอบครัวไปเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนด้วยกันกับคุณ** หากเมืองของคุณกำลังทำโครงการที่จะช่วยให้ชุมชนของคุณดีขึ้น ให้ชวนครอบครัวของคุณเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย
- **ไปคริสตจักรกับครอบครัวแล้วนั่งอยู่กับพวกเขา** หากครอบครัวของคุณไม่ได้ไปคริสตจักรกับคุณ ให้เชิญชวนพวกเขา หรือแบ่งปันสิ่งที่คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าให้พวกเขาฟัง
- **เมื่อคุณอยู่กับเพื่อน ให้พูดถึงครอบครัวของคุณอย่างสุภาพอ่อนโยน** แล้วหนุนใจเพื่อนให้ทำอย่างนั้นเช่นเดียวกัน หากคุณหรือเพื่อนกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับคนในครอบครัว ให้ฟังซึ่งกันและกันแล้วหนุนใจกันและกันผ่านคำอธิษฐาน
- **ใช้เวลากับครอบครัวของเพื่อน ๆ** แล้วดูว่าคุณจะสามารถช่วยและหนุนใจครอบครัวของพวกเขาได้กระทำได้กับครอบครัวคุณได้อย่างไร

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณชอบสิ่งใดของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนมากที่สุด?
- แล้วในครอบครัวของคุณนั้นมีเรื่องยากลำบากอะไรบ้าง?
- ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเจ้าจะเติบโตผ่านการรักครอบครัวของคุณมากขึ้นอย่างไร?
- คุณคิดว่าพระเจ้าจะสอนคุณในเรื่องพระลักษณะของพระองค์ผ่านทางครอบครัวคุณอย่างไร?

การนำไปใช้

- พูดคุยกับเด็กเล็ก ๆ เกี่ยวกับเรื่องสำคัญของการให้ความเคารพคนในครอบครัวของตน หนูใจเด็ก ๆ ให้ช่วยเหลือคนละแวกบ้านของตน และสนับสนุนครอบครัวด้วยวิธีที่เขาสามารถทำได้
- ให้แสดงให้พี่น้องของตนเห็นว่าคุณห่วงใยเขาจริง ๆ แสดงความรักของคุณผ่านคำพูด การกระทำและคำอธิษฐาน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 2: การสื่อสารกับครอบครัว

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 2: การสื่อสารกับครอบครัว

สมาชิกในครอบครัวควรจะรู้สึกใกล้ชิดต่อกันและกัน เมื่อคุณเติบโตใกล้ชิดกับครอบครัวของคุณมากขึ้นเท่าไร คุณก็ควรจะสามารถสื่อสารกับพวกเขาได้ชัดเจนและลึกซึ้งมากขึ้น

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- สื่อสารกับคนในครอบครัวในทางที่ดี
- ช่วยคนที่คุณดูแลอยู่ให้สื่อสารกับครอบครัวของเขาได้

ชีวิตในครอบครัว

- **ใช้เวลาในการพูดคุย** บางครั้งชีวิตเรารุดวุ่นวาย เหมือนไม่ค่อยจะมีเวลามากเท่าไร แม้แต่การพูดคุยเล็ก ๆ น้อย ๆ พยายามใช้เวลาสัก 2-3 นาที คุยกับคนในครอบครัว ให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อาจจะเป็นเรื่องที่จริงจัง หรือเรื่องที่สนุกสนานก็ได้ ยิ่งคุณคุยมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งรู้สึกสบายใจมากขึ้นเวลาที่อยู่กับคนในครอบครัว
- **ถามคำถามเหล่านี้กับผู้ใหญ่ที่อายุมากกว่า** เช่น ชีวิตในหมู่บ้านของคุณแตกต่างออกไปอย่างไรบ้าง ในเวลาที่พวกเขากำลังเติบโตขึ้น? ประสบการณ์ของการมีลูก การทำงาน หรือญาติพี่น้องของพวกเขาเป็นอย่างไร? ให้ใช้เวลาที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ของคนในครอบครัวคุณ ให้ครอบครัวของคุณรู้ว่าคุณเอาใจใส่เกี่ยวกับชีวิตของพวกเขาเพื่อการพูดคุย สื่อสารนั้นจะง่ายและมีความหมายมากยิ่งขึ้น
- **พูดคุยกับพี่น้องของคุณเอง** ไม่ว่าพวกเขาจะอายุมากกว่า หรือน้อยกว่าคุณ พี่น้องของคุณก็ย่อมชอบที่จะมีบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาและชีวิตของพวกเขาอยู่ดี อาจจะถามน้องชายคนเล็กของคุณว่าเขาได้เรียนรู้อะไรบ้างจากที่โรงเรียนของเขา หรือถามพี่สาวคนโตว่าในอนาคตเธอคาดหวังว่าจะทำอาชีพอะไร ให้ใช้เวลาที่จะทำความรู้จักพี่น้องของคุณในระดับที่ลึกเข้าไปอีกเรื่อย ๆ

- ให้อยอมรับและเข้าใจว่าคนในครอบครัวของคุณอาจไม่สะดวกใจที่จะพูดคุยเรื่องจริง
จังเสมอไป บางครั้งคนส่วนใหญ่ก็รู้สึกดีมากกว่าที่จะเก็บเรื่องนี้ไว้กับตัวเอง
หรือหลีกเลี่ยงพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้ บางครั้งอาจจะยากที่จะพูดเรื่องพระเจ้า
เงินทอง หรือการคบหาเพื่อนต่างเพศกับครอบครัวของคุณ พยายามเปิดใจกับ
ครอบครัวของคุณ แต่ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับผู้ใหญ่คนอื่น ๆ
ในคริสตจักร และชุมชนของคุณด้วย

ชีวิตในโรงเรียน

- ให้สมาชิกในครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมกับสิ่งที่คุณทำที่โรงเรียน หากคุณเป็น
สมาชิกคนแรกของครอบครัวที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ให้ครอบครัวของคุณ
มีส่วนร่วมในการเรียนของคุณมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ให้หลีกเลี่ยงที่จะแสดงว่า
ตนฉลาดกว่าคนในครอบครัว แต่ให้ดูว่าคุณสามารถจะเรียนรู้สิ่งใดจากประสบการณ์
ของพวกเขา ที่จะช่วยคุณในการเรียนในมหาวิทยาลัยได้

ชีวิตในชุมชน

- พูดคุยกับครอบครัวว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นในชุมชนของคุณบ้าง หากมีปัญหาหรือสถานการณ์ที่ยากลำบากอะไร ก็ให้ดูว่า
มีสิ่งใดที่คุณและครอบครัวจะสามารถทำร่วมกันเพื่อช่วยสร้างชุมชนให้แข็งแกร่งขึ้นบ้าง
- มีส่วนร่วมกับคริสตจักรให้เหมือนกับเป็นครอบครัวของคุณเอง และพูดคุยต่อกันและกันเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า
หากเป็นไปได้ ให้ท่องจำข้อพระคัมภีร์ร่วมกัน หากครอบครัวของคุณไม่ได้ไปคริสตจักรกับคุณ ก็ให้เชิญพวกเขามา
กับคุณบ้างเป็นบางครั้งในอนาคต หากพวกเขามาคริสตจักรกับคุณ ให้ช่วยเขาในการพบปะพูดคุยกับสมาชิกในคริสตจักร
คนอื่น ๆ เพื่อพวกเขาจะได้รู้สึกอบอุ่นมากขึ้น
- แนะนำสมาชิกในครอบครัวกับครอบครัวของเพื่อน ๆ ของคุณ ให้พูดคุยต่อกันและกันในเรื่องของวิธีที่จะสามารถ
ช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้
- พูดคุยกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับวิธีการที่พวกเขาใช้ในการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูว่าคุณสามารถเรียนรู้สิ่งใด
ได้จากเพื่อน ๆ ของคุณ หรือมีสิ่งใดที่คุณสามารถจะสอนพวกเขาในเรื่องของการสื่อสารที่ดีในครอบครัว

คำถามเพื่อตนเองและอภิปราย

- คุณรู้สึกสะดวกใจที่จะคุยเรื่องชีวิตของคุณกับครอบครัวของคุณหรือไม่? ทำไมหรือทำไมจึงไม่สะดวกใจ
- คุณจะสื่อสารกับครอบครัวของคุณให้ดีขึ้นได้อย่างไร? บอกวิธีมา 5 ข้อ

การนำไปใช้

- หนุนใจพี่น้องของคุณ หรือคนหนุ่มสาวคนอื่นที่คุณรู้จักให้เขากลับมาที่จะคุยกับครอบครัวเกี่ยวกับชีวิตของเขา ทำตัวให้มีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างโดยการมีวิธีสื่อสารที่ดีกับครอบครัวของคุณเองด้วย
- ช่วยเพื่อน ๆ ของคุณให้เขาเห็นความสำคัญของการสื่อสารและเรียนรู้จากครอบครัวของพวกเขา

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 3:
มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น
กับผู้ใหญ่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 3: มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับผู้ใหญ่

พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เราสมาชิกหลาย ๆ คนในครอบครัวของพระองค์ พระองค์สามารถใช้ผู้ใหญ่คนอื่น ๆ เพื่อช่วยคุณและสนับสนุนคุณ นอกเหนือจากคนในครอบครัวของคุณ ให้บอกมาว่ามีผู้ใหญ่คนไหนบ้างที่ไม่ได้เป็นคนในครอบครัวของคุณ แต่คุณมีความไว้วางใจในเขาว่าเขาจะช่วยคุณให้เจริญเติบโตขึ้นอย่างดี

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- บอกได้ว่ามีผู้ใหญ่คนใดนอกจากสมาชิกครอบครัวที่คุณวางใจได้
- แนใจได้ว่าเด็ก ๆ ที่คุณดูแลนั้นรู้ว่าคุณเป็นผู้ใหญ่ที่เขาสามารถวางใจได้

ชีวิตในครอบครัว

- **หาว่ามีผู้ใหญ่คนใดบ้างที่คุณชื่นชอบและให้ความเคารพ** เสริมสร้างความสัมพันธ์เหล่านั้นโดยการใช้เวลากับผู้ใหญ่เหล่านั้นและครอบครัวของพวกเขาด้วย ขอคำแนะนำจากพวกเขาในเรื่องการตัดสินใจที่เป็นเรื่องใหญ่ ๆ
- **เสริมสร้างความสัมพันธ์กับพี่เลี้ยง** ผู้ใหญ่ในโครงการพัฒนาเด็กในพื้นที่ของคุณ ซึ่งเป็นคนที่คุณสามารถพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า งานที่โรงเรียน และครอบครัวของคุณ พี่เลี้ยงของคุณสามารถให้คำแนะนำแก่คุณและอธิษฐานเผื่อคุณได้
- **ให้เข้าหาผู้ใหญ่ที่อายุมากกว่า** บางครั้งผู้ใหญ่ไม่รู้ว่าคุณต้องการคำแนะนำจากพวกเขา ดังนั้นคุณอาจต้องเป็นคนที่กำลังออกไปก่อน พูดคุยกับผู้ใหญ่คนอื่น ๆ และบอกให้เขา知道你อยากใช้เวลา与他เพื่อจะได้เรียนรู้จากความฉลาดรอบรู้ของพวกเขา

ชีวิตในโรงเรียน

- **ทำความรู้จักกับครูของคุณสักหนึ่งหรือสองคน** คุณอาจจะเห็นประโยชน์ของการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาของคุณ แต่อย่าจำกัดตนเองกับความสัมพันธ์เหล่านั้น ทำความรู้จักกับครู อาจารย์ เลขานุการ หรือเจ้าหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ที่ดูน่าจะเป็นมิตรและเอาใจใส่
- **เข้าไปมีส่วนร่วมในโรงเรียน** ยิ่งคุณทำกิจกรรมมากขึ้นเท่าไร คุณก็จะได้รู้จักผู้คนมากขึ้นเท่านั้น

ชีวิตในชุมชน

- **ช่วยเหลือผู้ใหญ่ในชุมชนของคุณ** บางทีอาจจะมีเพื่อนบ้านบางคนกำลังต้องการให้คุณช่วยเหลือเขาในการซักผ้า หรือคนสูงอายุสักคนที่กำลังต้องการอาหารให้เข้าหาผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ใกล้บ้านคุณแล้วสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขา
- **ทำความรู้จักกับผู้ใหญ่ในคริสตจักรของคุณ** คุณทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้า ดังนั้น ให้ทำความรู้จักกับผู้ใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้น เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อความเชื่อของคุณด้วย ให้ดูว่ามีผู้ใหญ่ที่คุณเคารพนั้นสามารถที่จะสอนพระคัมภีร์หรือใช้เวลาอธิษฐานกับคุณสัปดาห์ละครั้งได้บ้างหรือไม่
- **พูดคุยกับครอบครัวของเพื่อน ๆ ของคุณ** พวกเขาอาจจะให้มุมมอง แง่คิดที่แตกต่างออกไปจากครอบครัวของคุณ และอาจจะมีคำแนะนำอันชาญฉลาดสำหรับคุณด้วย
- **ขอเพื่อน ๆ ให้ช่วยคุณรับใช้ผู้สูงวัยในชุมชนของคุณ** การทำงานร่วมกันนั้นสามารถเป็นวิธีที่สร้างความสนุกและมีคุณค่าต่อการรับใช้ผู้ที่กำลังต้องการความช่วยเหลือด้วย

คำถามเพื่อตอบสนองและอภิปราย

- ผู้ใหญ่คนใดที่คุณสามารถมอบความไว้วางใจได้?
- อะไรทำให้คุณสามารถวางใจและชื่นชมในคนเหล่านี้ได้?
- คุณจะสร้างลักษณะเหล่านั้นในตัวคุณได้อย่างไร?
- มีตัวอย่างใดบ้างในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการที่คนหนุ่มสาวได้เรียนรู้จากคนที่อายุมากกว่าหรือฉลาดกว่า?

การนำไปใช้

- ให้คุณเป็นพี่เลี้ยงให้กับคนอายุน้อยกว่า บางทีคุณอาจจะไม่รู้ตัว แต่คุณก็มีหลายสิ่งหลายอย่างที่สามารถมอบให้กับเด็ก ๆ ได้ คุณสามารถสอนเด็ก ๆ เกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า ช่วยเด็ก ๆ ทำการบ้าน และสอนทักษะชีวิตให้กับพวกเขา คุณสามารถเป็นผู้ใหญ่ที่น่าไว้วางใจให้แก่ชีวิตของพวกเขาได้
- หนุนใจให้พี่น้อง หรือสมาชิกในบ้านที่อายุน้อย ๆ ให้ไปทำความรู้จักกับผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้คนอื่น ๆ ในชุมชนของคุณ ช่วยเขาให้เข้าใจว่าผู้ใหญ่นั้นเป็นอย่างไร

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 4:
ชุมชนที่เอาใจใส่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 4: ชุมชนที่เอาใจใส่

พระเจ้าทรงเรียกคนของพระองค์ให้มาอาศัยอยู่ร่วมกันในชุมชน การอยู่ร่วมกันไม่ได้หมายความว่าเราต้องเข้ากันได้ หรือเห็นด้วยกับทุกคน แต่หมายความว่าเราต้องพยายามที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และสนับสนุนซึ่งกันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การสร้างชุมชนที่มีความเป็นห่วงเป็นใยกันนั้นจะสะท้อนทัศนคติของพระเจ้าที่มีต่อคริสตจักรด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- บอกได้ว่ามีผู้ใหญ่คนใดนอกจากสมาชิกครอบครัวที่คุณวางใจได้
- แนใจได้ว่าเด็ก ๆ ที่คุณดูแลนั้นรู้ว่าคุณเป็นผู้ใหญ่ที่เขาสามารถวางใจได้

ชีวิตในครอบครัว

- ให้เข้าไปมีส่วนกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชนพร้อมกับครอบครัวของคุณ ใช้เวลาพูดคุยกับพวกเขา เสนอแนะให้ครอบครัวของคุณทำอาหารเพื่อผู้สูงอายุในชุมชน หรือช่วยดูแลเด็ก ๆ ในละแวกบ้านของคุณ
- หนุนใจพี่น้องของคุณให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการเอาใจใส่ดูแลเด็ก ๆ ในชุมชน

ชีวิตในโรงเรียน

- หากคุณเข้าเรียนสถานศึกษาที่อยู่ไกลจากบ้าน ให้ทำความรู้จักกับผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยของคุณ ถามคนในชุมชนว่าพวกเขาต้องการให้คุณช่วยทำอะไรได้บ้าง? การพบปะกับผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้สถานศึกษาของคุณนั้นจะช่วยคุณในการสร้างบ้านอีกหลังหนึ่ง
- แบ่งปันสิ่งที่ได้เรียนรู้จากมหาวิทยาลัยกับคนในชุมชนของคุณ บางทีคุณอาจจะสามารถสอนหนังสือสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ในเรื่องของการอ่าน, การเขียน, คณิตศาสตร์ หรือทักษะที่เฉพาะเจาะจงอื่น ๆ

ชีวิตในชุมชน

- เสนอแนะเพื่อนบ้านให้จัดตั้งการเฝ้าระวัง โดยให้ผู้ใหญ่ หรือนักเรียนรุ่นโต ๆ มาช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันชุมชนจากสิ่งต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้าประเวณี การทารุณเด็ก และการลักขโมย
- ช่วยคริสตจักรของคุณในการเข้าหาชุมชน ไม่ว่าจะโดยการจัดการประชุมฟื้นฟูของคริสตจักร การเชิญร่วมรับประทานอาหาร การเปิดชั้นเรียนต่าง ๆ หรือโปรแกรมพี่เลี้ยง คริสตจักรก็เป็นหนทางที่ดีอีกหนทางหนึ่งในการพบปะกับคนที่มีความต้องการในด้านจิตวิญญาณและด้านร่างกาย
- ลงทุนกับเด็ก ๆ ในโครงการพัฒนาเด็กของคุณ ช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องการทำการบ้าน เล่นกับพวกเขา และถามถึงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวของพวกเขา เด็ก ๆ จะชอบการที่มีผู้ใหญ่มาสนใจในรายละเอียดเรื่องชีวิตของพวกเขา
- หนุนใจเพื่อน ๆ ของคุณให้เลือกเด็กในชุมชนสักคนหนึ่งมาอยู่ในความดูแลของตน คุณสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเด็กเป็นกลุ่ม ๆ และสอนพวกเขาถึงวิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนมากขึ้นด้วย
- จัดตั้งกลุ่มเพื่อทำความสะอาดชุมชน ใช้เวลาช่วงบ่ายในการเก็บขยะ และทำความสะอาดตึก อาคารในชุมชน

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีใครในชุมชนของคุณที่ต้องการความช่วยเหลือจากคุณ?
- บอกกิจกรรมที่คุณและเพื่อน ๆ สามารถทำเพื่อปรับปรุงชุมชนให้ดีขึ้นมา 5 รายการ
- พระเยซูทรงรับใช้ชุมชนของพระองค์ในขณะที่พระองค์ยังอยู่บนโลกนี้ด้วยวิธีการอย่างไร?

การนำไปใช้

ให้มั่นใจว่าคุณเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน หากคุณสามารถแสดงความห่วงใยในความแข็งแกร่งของชุมชนของคุณ คนอื่น ๆ จะทำตามอย่างคุณด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 5:
ชุมชนโรงเรียน
ที่มีความเป็นห่วงเป็นใย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 5: ชุมชนโรงเรียนที่มีความเป็นห่วงเป็นใย

การมีเพื่อนและครูที่ห่วงใยคุณ จะทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่น่าอยู่มากขึ้น คนที่คุณใช้เวลาอยู่ด้วยกันจะช่วยให้คุณได้เรียนรู้และวิธีการที่คุณเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงช่วยให้โรงเรียนของคุณเป็นสถานที่แห่งการเอาใจใส่ ส่งเสริมตัวคุณและทุกคนที่มาเรียนที่นี่ด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะควรจะ:

- ช่วยให้โรงเรียนของคุณเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้และส่งเสริมเด็ก
- หนุนใจให้เด็ก ๆ ในความดูแลของคุณช่วยทะนุบำรุงชุมชนโรงเรียนนี้ด้วย

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยกับคนในครอบครัวเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เล่าเรื่องเกี่ยวกับคุณครูที่คุณประทับใจ เพื่อน ๆ ของคุณ และความยากลำบากต่าง ๆ หรือความสำเร็จต่าง ๆ ให้ผู้ดูแลคุณฟัง
- พยายามให้ครอบครัวของคุณเข้าไปมีส่วนเกี่ยวกับโรงเรียนของคุณให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากเป็นไปได้ ให้พวกเขาได้พบปะกับเพื่อน ๆ หรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยของคุณ ยิ่งครอบครัวของคุณรู้จักชีวิตในมหาวิทยาลัยของคุณมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งรู้สึกมีส่วนร่วมมากขึ้นเท่านั้น

ชีวิตในโรงเรียน

- ทำความรู้จักกับคนในโรงเรียนของคุณ ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ๆ การสร้างความสัมพันธ์กับครูจะทำให้คุณได้รับแรงสนับสนุนที่ดีในการเรียนมหาวิทยาลัย
- เข้าร่วมชมรม และทีมกีฬาเพื่อสนับสนุนสถานศึกษาของคุณ การเข้าไปมีส่วนร่วมจะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในมหาวิทยาลัย
- เข้าหาคนที่ดูเหมือนโดดเดี่ยว ให้ความช่วยเหลือคนที่ถูกมองข้าม และต้องการจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกับชุมชนมหาวิทยาลัย
- เป็นผู้นำ - คุณเป็นคนหนึ่งที่จะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับสถานศึกษาของคุณได้ เสนอแนะความคิดเกี่ยวกับชมรมใหม่ ๆ ในสถานศึกษาให้กับเพื่อน ๆ และวิธีที่เขาสามารถจะเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนนั้นได้

ชีวิตในชุมชน

- หนุนใจคริสตจักรให้เริ่มโครงการที่เลี้ยงในโรงเรียนสำหรับเด็ก ๆ ในชุมชน ในแต่ละสัปดาห์ การให้ความรู้แก่สมาชิกในคริสตจักรสามารถช่วยเด็ก ๆ ในละแวกนั้นในการทำการบ้าน และหนุนใจพวกเขาให้รู้จักตัดสินใจในโรงเรียนได้ดี
- หากคริสตจักร หรือละแวกบ้านของคุณมีคุณครูอยู่ ให้ขอบคุณพวกเขาสำหรับงานที่พวกเขาได้ทำ พวกคุณครูจะได้นำคำหนุนใจเหล่านี้ไปใช้ในการทำงานให้ดีขึ้นได้
- เป็นผู้นำในหมู่เพื่อน ๆ หนุนใจให้พวกเขารู้จักตัดสินใจได้ถูกต้องในที่โรงเรียน และคอยเป็นพี่เลี้ยงดูแลเด็กเล็ก ๆ
- เสนอแนะวิธีที่จะทำให้ชุมชนของคุณสามารถจะมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียนในท้องถิ่นของคุณ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยรักษาความสะอาดของอาคารเรียน หรือสอดส่องดูว่าเด็กเข้าเรียนโรงเรียนตามปกติหรือไม่ ทั้งชุมชนก็สามารถช่วยส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาให้แก่เยาวชนได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณจะช่วยน้องของคุณให้มีส่วนร่วมกับการเรียนมากขึ้นได้อย่างไร?
- คุณรู้สึกว่าการวิทยาลัยของคุณช่วยส่งเสริมคุณด้วยวิธีใดบ้าง? วิธีใดจะดีกว่ากัน และคุณจะช่วยให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร?
- มีทักษะใดที่พระเจ้าทรงประทานให้ซึ่งคุณสามารถใช้เพื่อช่วยให้สภาพแวดล้อมของโรงเรียนดีขึ้น?

การนำไปใช้

- ให้หาวิธีที่จะช่วยให้เด็กเล็ก ๆ สามารถสร้างชุมชนที่เต็มไปด้วยความเอาใจใส่ในโรงเรียนของพวกเขา หากเป็นไปได้ ให้ไปเยี่ยมโรงเรียนของพวกเขา และแสดงให้พวกเขาดูว่าจะมีปฏิสัมพันธ์ในแบบที่มีการแสดงความห่วงใย เอาใจใส่ต่อครู และเพื่อนร่วมห้องได้อย่างไร
- เป็นพี่เลี้ยงดูแลเด็กเล็ก ๆ การแบ่งปันทักษะชีวิตกับพวกเขาจะช่วยสอนให้พวกเขาเป็นผู้นำที่ดีในโรงเรียนของเขาได้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๖:
การเกี่ยวข้องของครอบครัว
ในโรงเรียน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๘: การเกื้อหนุนของครอบครัวในโรงเรียน

ชีวิตคนเรานั้นมีโอกาสมากมายที่จะเรียนรู้ คุณสามารถเรียนรู้จากครอบครัวและครอบครัวเองก็สามารถเรียนรู้จากคุณได้ด้วย การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนในชีวิตการเรียนของคุณจะช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าคุณเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้และการรับข้อมูลของพวกเขา

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่จะให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนกับการเรียนของคุณ
- หนุนใจเพื่อนของคุณและคนที่คุณดูแลอยู่ให้เขารวมครอบครัวเข้ากับการเรียนของพวกเขาด้วย

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยกับคนในครอบครัวเกี่ยวกับรายละเอียดทั้งหมดของโรงเรียน หากคุณประสบกับปัญหาในการเรียน ให้บอกพวกเขาด้วยว่าเพราะอะไร เล่าให้พวกเขาฟังว่าคุณได้เรียนเรื่องอะไร ได้พบปะพูดคุยกับใคร และสิ่งใหม่ ๆ ที่เจอในมหาวิทยาลัยด้วย แบ่งปันรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับชีวิตการเรียนของคุณกับพวกเขา
- หากคุณเป็นคนที่ได้รับการศึกษาสูงที่สุดในครอบครัว ให้ดูว่ามีสิ่งใดใหม่ ๆ ที่คุณสามารถจะนำมาสอน บอกคนในครอบครัวได้บ้าง ถ้าหากคุณมีน้องสาวที่ชอบอ่านหนังสือ ให้เล่านิทานที่คุณจำได้และเคยอ่านมาให้น้องฟัง ถ้าคุณมีน้องชายที่ชอบคณิตศาสตร์ ให้สอนโจทย์คณิตศาสตร์ใหม่ ๆ ให้เขา ครอบครัวของคุณสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่คุณได้เรียนจากครูของคุณได้
- ให้ขอบคุณครอบครัวสำหรับการสนับสนุนส่งเสริมคุณในการเรียน การเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยนั้นต้องใช้เวลา และความอดทนพยายาม จนอาจจะทำให้คุณพลาดโอกาสในการรับใช้ครอบครัว ให้ครอบครัวของคุณรู้และเข้าใจว่าคุณรู้สึกขอบคุณที่พวกเขาช่วยสนับสนุนคุณในด้านการเรียน
- หากครอบครัวของคุณไม่สามารถไปดูว่าคุณเข้าเรียนที่ไหน ให้พยายามบรรยายสถานศึกษาของคุณให้ครอบครัวของคุณได้รับรู้ผ่านทางจดหมาย หรือเขียนเป็นเรื่องราวก็ได้

ชีวิตในโรงเรียน

- ชักชวนให้ครอบครัวของคุณไปเยี่ยมสถานศึกษาของคุณ ถ้าหากพวกเขาทำได้ เพราะหากพวกเขาได้เห็นกับตาตัวเองพวกเขาก็จะเข้าใจมากขึ้นในสิ่งที่คุณเผชิญ
- หากคุณเข้าเรียนสถานศึกษาที่อยู่ห่างไกลจากบ้าน พยายามให้ผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้กับสถานศึกษาของคุณเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตการเรียนของคุณด้วย

ชีวิตในชุมชน

- ช่วยคริสตจักรให้เข้าใจความสำคัญของการศึกษา หนุนใจพวกเขาให้พูดคุยกับพ่อแม่ผู้ปกครอง และคนในครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องความแน่ใจว่าบุตรหลานของตนได้เข้าเรียนในสถานศึกษาจริง
- หนุนใจเพื่อน ๆ ให้รวมเอาครอบครัวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนของพวกเขา ช่วยพวกเขาให้เข้าใจความสำคัญของการสอนและเรียนจากครอบครัวของตนเอง
- หนุนใจชุมชนของคุณให้เข้ามามีส่วนกับครอบครัวในเรื่องการเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ขอเสนอแนะว่า ให้คุณ หรือครูในชุมชนจัดชั้นเรียนพิเศษสำหรับผู้ใหญ่และผู้ปกครอง ถ้าหากพวกเขามีเวลา

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณจะรวมครอบครัวของคุณเข้ากับการเรียนของคุณได้อย่างไร?
- โรงเรียนได้ช่วยคุณในเรื่องใดบ้าง? คุณจะช่วยครอบครัวของคุณผ่านสิ่งที่คุณได้เรียนรู้มาอย่างไร?
- คุณได้เรียนรู้อะไรจากตัวอย่างของพระเยซูเมื่อพระองค์ยังเด็ก ที่พระองค์เรียนรู้และตั้งคำถามต่าง ๆ (ลูกา 2:46-47) ?

การนำไปใช้

- หนุนใจน้องของคุณ หรือเด็ก ๆ ในชุมชนให้เขารวมครอบครัวเข้ากับสิ่งที่เขาได้เรียนรู้จากที่โรงเรียน
- ช่วยเพื่อน ๆ ให้เข้าใจความสำคัญของการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กเล็ก ๆ และแก่คนในครอบครัว

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 7:
ชุมชนคำจูนเขาวงกต

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 7: ชุมชนคำวนเขาวงวน

คนในชุมชนของคุณนั้นสามารถจะเป็นตัวช่วยที่ดีให้กับคุณได้ และคุณเองก็สามารถเป็นตัวช่วยที่ดีให้แก่พวกเขาได้เช่นเดียวกัน เมื่อคุณได้เรียนรู้จักการมีปฏิสัมพันธ์ในแง่บวกกับคนในชุมชนแล้ว คุณก็จะสามารถทำให้ชุมชนของคุณกลายเป็นสถานที่ที่น่าอยู่สำหรับคุณ สำหรับครอบครัว และเพื่อนบ้านของคุณมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่จะช่วยชุมชนของคุณในการสนับสนุนส่งเสริมคุณและเยาวชนคนอื่น ๆ ด้วย
- หนูใจเด็กเล็ก ๆ ให้มีความเป็นผู้นำ

ชีวิตในครอบครัว

- เล่าให้ครอบครัวฟังเกี่ยวกับผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ที่คุณเคารพว่า ทำไมคุณถึงเคารพนับถือคนเหล่านั้น? คนเหล่านั้นให้กำลังใจคุณอย่างไร? คุณได้เรียนรู้สิ่งใดจากพวกเขาบ้าง?
- หนูใจผู้ใหญ่ในครอบครัวของคุณให้เข้าไปมีส่วนร่วมกับการชุมนุม เพราะพวกเขาสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเด็ก ๆ ในละแวกบ้านของคุณได้
- ให้แน่ใจว่าคุณได้เข้าร่วมงานของชุมชนพร้อมกับครอบครัวของคุณในทุกครั้งที่สามารถเข้าร่วมได้ การไปร่วมงานเป็นครอบครัวนั้น ถือเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนอื่น ๆ ในชุมชนของคุณ

ชีวิตโรงเรียน

- กระตุ้นเด็กนักเรียนในโรงเรียนของคุณให้เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมของชุมชน ขอความเห็นจากผู้บริหารโรงเรียนเพื่อช่วยให้ชุมชนนั้นมีความเจริญรุ่งเรือง
- ให้จัดตั้งวันแห่งการบริการโดยนักศึกษามหาวิทยาลัย เพราะการทำความสะอาดสถานศึกษา หรือรับใช้ ให้บริการแก่ย่านชุมชนใกล้เคียงนั้น จะช่วยให้คนอื่นเห็นว่า คุณสามารถทำอะไรได้บ้าง
- เมื่อคุณผ่านชุมชนใกล้กับสถานศึกษาของคุณ ให้แสดงตัวอย่างของพฤติกรรมที่มีความเคารพนับถือ ให้เจียบ ยิ้มทักทายผู้คน กล่าวสวัสดี และไม่ทิ้งขยะเรี่ยราด การที่คนอื่น ๆ ได้เห็นเด็กนักศึกษาที่มีท่าทีให้ความเคารพจะกระตุ้นให้คนอื่น ๆ ในชุมชนนั้นกล้าเข้ามาหาคุณด้วย

ชีวิตในชุมชน

- กระตุ้นให้เพื่อน ๆ ช่วยคุณในการจัดโปรแกรมเข้าหาคนในชุมชน คุณสามารถให้บริการแก่คนสูงอายุ ดูแลคนพิการ และช่วยสอดส่องระแวดระวังเด็กที่พ่อแม่ไปทำงานนอกบ้าน หรือไม่สามารถดูแลพวกเขาได้ การให้ความช่วยเหลือแก่คนในชุมชนจะช่วยสร้างวิธีที่ดีในการแสดงให้คนอื่นเห็นว่าคุณเป็นห่วงเป็นใยเขา
- ช่วยงานคริสตจักร ถามศิษยาภิบาลว่ามีสิ่งใดที่จำเป็นต้องทำให้เสร็จหรือไม่ และอาสาที่จะทำสิ่งนั้น
- ถามความคิดเห็นจากผู้นำชุมชนเกี่ยวกับเรื่องของการท้าทายอันใหญ่หลวงที่ชุมชนของคุณต้องเผชิญอยู่ แล้วว่าคุณจะสามารถร่วมกันทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- หากคุณอยู่ในชุมชนที่ช่วยส่งเสริม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลและช่วยเมื่อคุณโตขึ้นอย่างไร?
- หากชุมชนของคุณไม่ค่อยมีการส่งเสริมเท่าใดนัก คุณคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบกับคุณเมื่อคุณโตขึ้นอย่างไร?
- คุณได้เห็นวิธีการที่พระเจ้าทรงให้กำลังใจแก่ชุมชนที่ดีในพระคัมภีร์อย่างไร?

การนำไปใช้

- กระตุ้นให้เด็กเล็ก ๆ ในชุมชนเริ่มมีคามเป็นผู้นำตั้งแต่ตอนนี้ เพราะเด็กเล็ก ๆ นั้นก็สามารถเป็นผู้นำได้ด้วยเช่นกัน ให้แสดงวิธีการที่จะช่วยสร้างชุมชนให้ดีขึ้นให้เด็ก ๆ ดู
- ตัวคุณเองก็เป็นผู้นำได้ เด็กเล็ก ๆ นั้นต้องการจะปฏิบัติตามคนที่ทำสิ่งดี ๆ ตัวอย่างของคุณก็จะเป็นตัวอย่างที่ดี และใช้ได้ตลอด

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๘:
เยาวชนทำประโยชน์
ต่อชุมชน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 8: เขาวงกตทำประโยชน์ต่อชุมชน

คนในรุ่นอายุเดียวกับคุณ หรืออ่อนกว่าคุณนั้นก็สามารถที่จะมีส่วนในการช่วยให้เกิด
มุมมองแง่บวกทุกด้านแก่ชุมชน ทั้งความคิดและผลงานของคุณก็เป็นประโยชน์
ต่อผู้คนที่อยู่รอบข้างคุณด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่จะช่วยทำประโยชน์แก่ชุมชนของคุณได้
- กระตุ้นให้คนที่อายุน้อยกว่าคุณทำเหมือนกับที่คุณทำ

ชีวิตในครอบครัว

- เมื่อคุณอยู่ที่บ้าน ให้พูดคุยกับครอบครัวถึงสิ่งที่คุณสามารถทำเพื่อรับใช้
กันและกันได้ หากคุณสามารถในการเป็นผู้นำ ก็ให้แสดงลักษณะนั้นที่
บ้านของคุณ หากคุณมีพี่ชายหรือน้องชายที่ทำอาหารเก่ง หรือพี่สาวน้องสาวที่
ชอบทำสวน ก็ให้สนใจคนเหล่านั้นให้เขาทำในสิ่งนั้น คนในครอบครัวอาจจะ
ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ก็อาจเป็นไปได้ที่จะให้ทุกคนมีบทบาทหน้าที่
ที่ตนเองชอบ หรือถนัดกว่าคนอื่น ๆ
- เมื่อคุณกลับไปเยี่ยมครอบครัว ให้ลองสอนสิ่งใหม่ๆ แก่สมาชิกในครอบครัว
ที่อายุน้อยกว่า แล้วสนใจเขาให้ช่วยงานสำคัญ ๆ ของคุณ ไม่ใช่แค่ช่วยงานบ้าน
งานหยาบหยาบเท่านั้น
- ให้ดูว่ามีสิ่งใดที่ครอบครัวจำเป็นต้องอบรมสั่งสอนคุณ คุณเองก็สามารถเรียนรู้
จากน้องเล็ก ๆ ของคุณได้
- ทำอะไรพิเศษ ๆ ให้แก่คนในครอบครัวของคุณ ลองทำอาหารมื้อพิเศษ หรือซื้อ
ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ มาฝากพวกเขาในครั้งหน้าที่คุณกลับมาเยี่ยมบ้าน

ชีวิตในโรงเรียน

- เข้าร่วมชมรมในมหาวิทยาลัย และช่วยนำโรงเรียนของคุณให้มีส่วนในชุมชน คุณสามารถช่วยให้โรงเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ คุณสามารถออกความคิด และช่วยในการแสดงความคิดให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
- ถามครูอาจารย์ว่ามีสิ่งใดในมหาวิทยาลัยที่พวกเขาคิดว่าจำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงบ้าง ร่วมทำงานกับครู อาจารย์เพื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นจะได้เกิดขึ้น
- สังเกตว่าคุณสามารถทำสิ่งใดเพื่อให้เกิดอิทธิพลในด้านบวกแก่ชุมชนที่อยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยของคุณ ทำความรู้จักกับเพื่อนบ้านของคุณ และช่วยทำกิจกรรมของชุมชน

ชีวิตในชุมชน

- ทำตัวให้เป็นคนที่มีประโยชน์แก่ชุมชน คุณสามารถให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนของคุณในฐานะที่คุณได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายจากมหาวิทยาลัย
- เป็นผู้นำในชุมชนของคริสตจักร คุณสามารถเป็นตัวสนับสนุนคริสตจักรได้หลายวิธี ไม่ว่าจะโดยการมีส่วนช่วยในทีมนมัสการ หรือรักษาความสะอาดของตึกอาคารคริสตจักรก็ตาม
- เป็นผู้นำในโครงการพัฒนาเด็กที่ไว้ใจได้ต่อชุมชน โดยการหนุนใจเด็ก ๆ และเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของพวกเขาให้มากขึ้นอีก
- หนุนใจเพื่อน ๆ ให้เป็นผู้นำในชุมชน เมื่อใดก็ตามที่คุณและเพื่อน ๆ ยอมที่จะก้าวออกมาเพื่อให้ความช่วยเหลือ คนในชุมชนก็จะคิดว่าคุณเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและน่าไว้วางใจ

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีเรื่องใดที่คุณสามารถทำได้ดีกว่าคนอื่น? คุณจะใช้ทักษะเหล่านั้นในการช่วยเหลือครอบครัวของคุณอย่างไร?
- ชุมชนของคุณนั้นจำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใด? คุณจะสามารถช่วยทำให้สิ่งเหล่านั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร?
- ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเจ้ามีผลต่อความปรารถนาที่จะถูกมองว่าเป็นผู้นำอย่างไร?
- บุคคลในพระคัมภีร์ที่เป็นผู้นำคนใดบ้างที่อายุน้อยอยู่? คนเหล่านั้นมีลักษณะนิสัยเฉพาะอย่างไร? แล้วคุณจะเสริมสร้างลักษณะเหล่านั้นอย่างไร?

การนำไปใช้

- หนุนใจคนในครอบครัวให้เป็นพลเมืองที่ดีและเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือชุมชน การเป็นพลเมืองที่ดีนั้นจะทำให้สมาชิกในครอบครัวที่อายุน้อยเกิดความต้องการที่จะเป็นเช่นนั้นด้วย
- ให้ความช่วยเหลือเด็กที่อยู่ในความดูแลของคุณให้เขาเห็นความสำคัญของการรับใช้ผู้อื่น คุณต้องช่วยให้เขาเข้าใจว่าการรับใช้ผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่มีความเกียรติ แทนที่จะให้เขาเกิดความคาดหวังที่จะให้ผู้อื่นมารับใช้ตนเอง เมื่อเขาเริ่มออกไปช่วยเหลือผู้อื่น คนอื่น ๆ ก็จะเห็นว่าเขาเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ

ปัจจัยแห่งความสำเร็๓ที่ ๑:
รับใช้ผู้อื่น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 9: รับใช้ผู้อื่น

การแสดงความรักห่วงใยต่อคนขัดสนนั้นเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงหลายครั้ง ผู้เสียเปรียบนั้นอยู่ใกล้กับพระทัยของพระเจ้า หากคุณสามารถทำได้ การรับใช้ครอบครัว คริสตจักร และชุมชนก็เป็นการแบ่งปันความรักของพระเจ้าแก่พวกเขาอีกวิธีหนึ่งเช่นกัน

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- ยอมรับใช้เมื่ออยู่ที่บ้านและในชุมชน
- ช่วยเด็กในความดูแลให้เข้าใจความสำคัญของการรับใช้ผู้อื่น

ชีวิตในครอบครัว

- **เมื่อคุณอยู่ที่บ้าน** ให้พยายามมองหาวิธีการใหม่ ๆ และไม่ซ้ำใครในการรับใช้คนในครอบครัวของคุณ ครอบครัวของคุณสามารถจะใช้งานสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบ้านได้ตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่คุณจะสามารถรับใช้คนในครอบครัวตามความต้องการเฉพาะเรื่องอย่างไร? ให้มองหาหนทางที่จะช่วยให้ความเป็นอยู่ของคนในครอบครัวคุณนั้นสะดวกขึ้นและเป็นสุขมากขึ้น
- **หนุนใจคนในครอบครัวให้ร่วมกันรับใช้ชุมชนด้วยกัน** ความเป็นครอบครัวที่แข็งแกร่งของคุณนั้นสามารถเป็นแบบอย่างให้กับชุมชนของคุณได้ หากทุกคนรับใช้ร่วมกัน ชุมชนก็จะได้รับประโยชน์และครอบครัวของคุณเองก็เช่นเดียวกัน
- **เมื่อคุณกลับไปเยี่ยมบ้าน** ให้สังเกตว่าคุณจะทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนของพี่น้องของคุณอย่างไร หากคุณสามารถอาสาเพื่อช่วยสอน หรือคอยดูแลเด็ก ๆ ได้ ก็ให้ทำเช่นนั้น เพราะพี่น้องของคุณจะชอบเวลาที่มีคุณมาอยู่ด้วยในโรงเรียน
- **ทำตนให้เป็นแบบอย่าง** หากคุณแสดงตัวอย่างของความเข้มแข็ง และความรักให้พวกเขาได้เห็น ครอบครัวของคุณก็จะเต็มใจที่จะรับใช้ไปกับคุณด้วย

ชีวิตในโรงเรียน

- มหาวิทยาลัยของคุณน่าจะเป็นที่ที่เหมาะสมที่สุดที่จะรับใช้ได้ในหลายวิธี ให้สอบถามดูกับสหพันธ์นักศึกษาเพื่อหาวิธีที่คุณจะสามารถรับใช้ และให้บริการ ในสถานศึกษาของคุณได้
- ในชุมชนใกล้กับมหาวิทยาลัยเองก็มีผู้คนที่ต้องการได้รับการบริการเช่นเดียวกัน ให้หาสถานที่ที่จะสามารถเป็นอาสาสมัครในชุมชนของสถานศึกษาได้ ไม่ว่าจะเป็น โดยการเป็นผู้นำ หรือการเอาใจใส่ดูแลคนที่ขาดแคลน
- หนุนใจเพื่อน ๆ ให้ร่วมรับใช้กับคุณ เพราะบางครั้งการทำให้สิ่งใหม่ ๆ นั้นจะง่ายขึ้นเมื่อคุณได้ทำกับคนที่คุณรู้จัก ให้รวมกันเป็นกลุ่มแล้วช่วยกันคิดตัดสินใจว่าจะสามารถรับใช้ชุมชนในสถานศึกษาร่วมกันได้อย่างไร

ชีวิตในชุมชน

- คุณย่อมรู้จักชุมชนของคุณอย่างดี และรู้ความต้องการจำเพาะของชุมชนด้วย ให้คิดว่าการรับใช้ของคุณนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนใดของชุมชนมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการจัดเตรียมอาหารให้แก่คนที่ขาดแคลน การให้บริการแก่ผู้สูงอายุ หรือการทำความสะอาดละแวกบ้านก็ตาม ให้คุณตั้งเป้าหมายเอาไว้ แล้วไปให้ถึงเป้าหมายนั้น
- ให้สังเกตว่าคุณจะสามารถรับใช้ในคริสตจักรคุณได้อย่างไร ความต้องการของคริสตจักรนั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ขึ้นอยู่กับว่า ณ ตอนนั้นมีใครทำหน้าที่คอยรับใช้เรื่องใดอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตามที่ถูกขอให้ทำ ให้คุณทำด้วยความเต็มใจ
- นัดพบปะกันกับเพื่อน ๆ และช่วยกันบอกข้อดี หรือจุดแข็งของกันและกัน คุณอาจจะดีเรื่องของการรับใช้ และเพื่อนของคุณอาจจะเก่งในเรื่องของการเป็นผู้นำ ให้ช่วยกันดูว่าเรามีจุดดี จุดแข็งตรงไหน แล้วดูว่าเราสามารถจะทำเรื่องใดได้ดีเยี่ยมที่สุด

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- จุดแข็งของคุณคืออะไร? คุณจะใช้จุดแข็งเหล่านั้นในการรับใช้ชุมชนได้อย่างไร?
- ลองคิดถึงเวลาที่มีใครมารับใช้คุณ อาจจะเป็นในโครงการพัฒนาเด็กก็ได้ คุณคิดว่าการกระทำเช่นนั้นทำให้คุณรู้สึกอย่างไร?
- มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์เรื่องใดที่แสดงถึงการรับใช้ซึ่งกันและกัน?

การนำไปใช้

- ช่วยให้นักเรียนของคุณเข้าใจความสำคัญของการรับใช้ในชุมชนของตนเอง แล้วให้นักเรียนให้รับใช้ในโรงเรียน ในคริสตจักร และในละแวกบ้านของเขาด้วย
- ให้นักเรียนที่อยุ่รอบข้างคุณให้เขาใช้ของประทานของตนเอง เมื่อคนเรารู้จักของประทานของตนเอง เขาจะเข้าใจมากยิ่งขึ้นว่าจะใช้ของประทานในการรับใช้ผู้อื่นอย่างไร

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 10:
รู้สึกปลอดภัย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 1๐: รู้สึกปลอดภัย

ความรู้สึกไม่มั่นคงในบ้าน โรงเรียน หรือในชุมชนอาจเป็นภาระอันหนักอึ้งได้ การรู้สึกปลอดภัยในสถานที่ที่คุ้นเคยจะช่วยสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- รู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของตน
- บอกวิธีที่จะช่วยให้เด็ก ๆ รู้สึกปลอดภัยได้

ชีวิตในครอบครัว

- เมื่อคุณอยู่กับครอบครัว คุณควรจะมีส่วนช่วยในการสร้างบรรยากาศให้ดูปลอดภัย ให้หาวิธีที่ทำให้บ้านของคุณดูปลอดภัยมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นโดยการล็อคประตูบ้าน ให้แน่นหนาขึ้น หรือเลี้ยงสุนัขสักตัวก็ได้
- ช่วยครอบครัววางแผนรับมือกับสถานะฉุกเฉิน ลองคิดว่าหากเกิดการขโมย ไฟไหม้ หรือสภาพภูมิอากาศย่ำแย่จนถึงขั้นรุนแรง (เช่น ฟ้าผ่า น้ำท่วม ฯลฯ) ให้แน่ใจว่าทุกคนรู้จักบทบาทของตัวเอง และรู้ว่าจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งนั้น อย่างสงบได้อย่างไร
- ให้แน่ใจว่าเด็ก ๆ ในครอบครัวของคุณมีเพื่อนบ้าน หรือคนในชุมชนคนอื่น ๆ ที่เขาสามารถขอความช่วยเหลือได้ในเวลาที่คุณไม่อยู่ที่บ้าน
- หากคุณมีเวลา ให้พูดคุยกับคนในครอบครัวเกี่ยวกับการสร้างความปลอดภัย ทางอารมณ์ภายในบ้านของคุณ ทุกคนในบ้านรู้สึกอิสระที่จะแบ่งปันความคิดของเขา ให้ที่บ้านฟังหรือเปล่า? หากน้องสาวของคุณถูกรังแก มีใครในบ้านที่เขาจะสามารถคุยด้วยได้หรือเปล่า?
- จงเป็นคนใจกว้างได้สำหรับคนในครอบครัวเพื่อที่เขาจะสามารถคุยถึงปัญหาที่เขาเผชิญได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ทางกาย หรือทางเพศ แล้วบอกให้เขารู้ว่าผู้ใหญ่ในชุมชนคนอื่น ๆ อีกที่เขาสามารถจะพูดคุยด้วยได้
- ย้ำเตือนคนในครอบครัวของคุณว่าพระเยซูทรงเป็นความปลอดภัยชั้นสุดยอดของเขา เมื่อพวกเขา รู้สึกกลัว เขาสามารถวางใจในพระเจ้า และพระคำอันเป็นความจริงของพระองค์ได้ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นกำลังและเป็นโล่กำบังให้กับพวกเขา

ชีวิตในโรงเรียน

- ทำความเข้าใจกับนโยบายเรื่องความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยของคุณ แม้ว่า การอ่านคู่มือให้จบ หรือการฟังคำบรรยายนั้นจะดูเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ แต่มันก็เป็น เรื่องสำคัญที่จรรู้ว่าต้องทำอะไรหากเกิดภาวะฉุกเฉินขึ้น
- ให้รู้ว่าสถานที่รักษาความปลอดภัยที่ตั้งอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยของคุณที่สุดนั้น อยู่ที่ไหน รู้ว่าหากเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้ ลักขโมย หรือสภาพภูมิอากาศวิกฤต คุณจะไปที่นั่นได้อย่างไร
- ให้ระวังตัวอยู่เสมอเวลาที่เดินอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยในยามค่ำคืน และให้แน่ใจว่าคุณรู้จักบริเวณรอบ ๆ นั้นเป็นอย่างดี หากเป็นไปได้ ให้เดินไป กับเพื่อนทุกครั้ง

ชีวิตในชุมชน

- กระตุ้นให้ในละแวกบ้านของคุณมีการสอดส่องดูแลในชุมชน หากคนในชุมชน มีการสอดส่องดูแลซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้โอกาสที่จะเกิดอาชญากรรมนั้น ลดน้อยลงไปได้ด้วย
- ให้แน่ใจว่าคนในชุมชนของคุณนั้นตระหนักดีว่าพวกเขาสามารถไปที่คริสตจักร หรือไปหาสมาชิกคริสตจักรคนอื่น ๆ ได้เพื่อความปลอดภัย แม้ว่าเขาจะไม่ได้ เข้าร่วมเป็นสมาชิกในคริสตจักรก็ตาม
- กระตุ้นให้เกิดความซื่อสัตย์ภายในโรงเรียน ให้แน่ใจว่าคุณครูและพี่เลี้ยงนั้น วางพอสสำหรับเด็ก ๆ ที่จะพูดคุย ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน หรือปัญหาของที่บ้านได้ ให้เข้มแข็งมากขึ้นที่จะช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ให้กับเด็ก ๆ
- บอกปัญหาที่แอบแฝงของท้องถิ่นให้คนในชุมชนได้รับรู้ อย่างเช่น การลักขโมย การทารุณเด็ก การซื้อขายประเวณี ฯลฯ ให้แน่ใจว่าคนอื่น ๆ รู้ว่าหากตนพบเห็น สิ่งผิดปกติใด ๆ เขาสามารถที่จะขอความช่วยเหลือจากหน่วยงาน หรือคนในชุมชน คนใดได้บ้าง

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- ชุมชนของคุณต้องการความปลอดภัยมากขึ้นอย่างไร? คุณมีขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อช่วยให้ไปถึงจุดนั้นได้อย่างไร?
- เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ของคุณนั้นเป็นคนที่ไวใจได้ หรือชอบช่วยเหลือหรือเปล่า? หากไม่เป็นเช่นนั้น คุณสามารถเขียนร้องเรียนพฤติกรรมของพวกเขากับใครได้บ้าง?
- มีข้อพระคัมภีร์ข้อใดที่ทำให้คุณรู้สึกปลอดภัย? คุณคิดว่าคุณสามารถแบ่งปันข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กับใครได้บ้างเพื่อช่วยให้เขาารู้สึกปลอดภัยเช่นเดียวกัน?

การนำไปใช้

- ให้แน่ใจว่าคุณได้พูดคุยกับเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณเกี่ยวกับเรื่องของการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย และทางอารมณ์แล้ว ช่วยพวกเขาให้เข้าใจวิธีการที่ดีที่สุดในการควบคุมจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉิน
- ให้ความสนใจในการรับฟังพี่น้องและเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณ ช่วยให้พวกเขารู้ว่าเขาสามารถเล่าเรื่องที่ผิดปกติต่าง ๆ ให้กับคุณได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกลั่นแกล้ง หรือการทารุณทางร่างกาย อารมณ์ และทางเพศ
- จัดการกับเหตุการณ์ที่เป็นอันตรายได้อย่างชาญฉลาด เวลาที่คุณต้องการความช่วยเหลือ ให้ขอความช่วยเหลือจากคนในชุมชน และเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นของคุณ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 11:
ตั้งขอบเขตของครอบครัว

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 11: ตั้งขอบเขตของครอบครัว

ขอบเขตของครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ แม้ว่า คุณจะอยู่โดยลำพัง แต่การเข้ามาช่วยตั้งขอบเขตให้กับครอบครัวนั้นจะช่วยปรับปรุงการสื่อสารและก่อให้เกิดความเคารพกันและกันในครอบครัวได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- เขียนกฎเกณฑ์และขอบเขตที่เอื้อประโยชน์ให้กับครอบครัวของคุณ และครอบครัวของคนที่อยู่ในความดูแลของคุณด้วย
- ช่วยให้เด็กที่อยู่ในความดูแลของคุณเห็นความสำคัญของการเชื่อฟังกฎระเบียบของครอบครัว

ชีวิตในครอบครัว

- หากคุณมีเวลาที่บ้าน ให้ปรึกษากันเพื่อจะตั้งความคาดหวังต่อครอบครัวของคุณ คุณวางแผนว่าคุณจะใช้เวลาที่บ้านมากเท่าใด? มีสิ่งใดที่คุณสามารถทำเพื่อช่วยเหลือในบริเวณบ้านของคุณ? คุณจะช่วยโดยการใช้นิยในบ้านของคุณหรือเปล่า? แล้วพี่น้องของคุณรู้และยอมรับเรื่องเหล่านี้หรือไม่? พูดคุยกันในเรื่องความคาดหวังเหล่านี้และให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจในความคาดหวังของคุณ
- ช่วยในการตั้งขอบเขตสำหรับน้องของคุณ ให้แน่ใจว่าเขาจะรู้เวลาที่จะต้องกลับบ้านเวลาใด มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอะไรบ้างในบ้าน นอนดึกได้แค่ไหน จะทำการบ้านเมื่อไหร่ ฯลฯ ต้องให้แน่ใจว่าขอบเขตนั้นสื่อออกมาได้ชัดเจนและเหมาะสมกับวัย
- หากคุณเป็นหนึ่งในคนดูแลที่มีบทบาทมากที่สุดของครอบครัว ให้บอกขอบเขตเหล่านี้กับเด็กเล็ก ๆ อย่างตรงไปตรงมา และเปิดเผย ทำตัวให้วางอยู่เสมอเพื่อพวกเขาจะได้สามารถเข้ามาคุยกับคุณเกี่ยวกับความรู้สึกของพวกเขาและความคาดหวังของพวกเขาที่มีต่อคุณด้วย

ชีวิตในโรงเรียน

- หากคุณสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่อยู่ห่างจากบ้าน ให้พยายามพูดคุยเกี่ยวกับขอบเขตและความคาดหวังกับคนในครอบครัวเป็นประจำ โดยการเขียนจดหมายหรือหากเป็นไปได้ให้โทรศัพท์ไปหา พยายามคุยกับครอบครัวให้บ่อยที่สุด แม้ว่ามันจะต้องใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษก็ตาม

ชีวิตในชุมชน

- ให้แน่ใจว่าสมาชิกในครอบครัวที่อายุน้อย ๆ นั้นมีการให้ความร่วมมือกับกฎระเบียบและความคาดหวังของโรงเรียน ที่คริสตจักร และในกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยชุมชนใกล้บ้าน ช่วยให้พวกเขาเห็นความสำคัญของการเชื่อฟังผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่คนในครอบครัวของตนเอง
- หากเป็นไปได้ ควรสอดส่องดูแลน้องเล็ก ๆ เมื่อตอนที่เขาอยู่ในโรงเรียน และคริสตจักรเพื่อให้แน่ใจว่าเขาเชื่อฟังกฎเกณฑ์ และให้ความเคารพแก่ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลเขาอยู่

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- การมีขอบเขต หรือขาดขอบเขตนั้นมีผลต่อการเติบโตขึ้นของคุณอย่างไรบ้าง?
- ระบุปัญหาทางพฤติกรรมที่คุณเห็นในตัวของคุณเองและสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ คุณจะช่วยแก้ไขพฤติกรรมเหล่านั้นด้วยวิธีการที่นุ่มนวลได้อย่างไร?
- คุณได้เห็นตัวอย่างของขอบเขตของครอบครัว และคุณมีความคาดหวังอะไรจากในพระคัมภีร์? สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความคิดเกี่ยวกับขอบเขตภายในครอบครัวคุณอย่างไร?

การนำไปใช้

- เป็นผู้นำโดยการไปให้ถึงความคาดหวังของคนในครอบครัว ให้แน่ใจว่าคุณมีความตรงต่อเวลา และทำตามสิ่งที่ครอบครัวคาดหวังไว้เสมอ
- ช่วยเด็กที่อยู่ในความดูแลของคุณให้เห็นความสำคัญของการเชื่อฟังกฎของครอบครัวตนเอง แม้ว่าพวกเขาอาจจะไม่ได้เห็นด้วยกับกฎเหล่านั้นทั้งหมดก็ตาม สอนเขาถึงความสำคัญของการเชื่อฟังผู้ใหญ่ ตามที่พระคัมภีร์ได้สอนเราให้กระทำ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 12:
จุดเบาะแสในมหาวิทยาลัย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 12: ขอบเขตในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนั้นมีการตั้งขอบเขต และความคาดหวังด้วยเหตุผลหนึ่ง ๆ แม้ว่าคุณอาจจะไม่ได้เห็นด้วยกับทุกอย่างเสมอไป แต่ให้แน่ใจว่าคุณได้ทำตัวให้เป็นตัวอย่างในด้านบวกด้วยการเชื่อฟังกฎระเบียบ และเคารพผู้ก่อตั้งกฎด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะควรจะ:

- เป็นผู้ริเริ่มที่จะปฏิบัติตามขอบเขตของมหาวิทยาลัย
- ช่วยให้เด็กที่คุณมีปฏิสัมพันธ์ด้วยนั้นเห็นความสำคัญของการเชื่อฟังขอบเขตของโรงเรียน

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยกับครอบครัวถึงสิ่งที่มหาวิทยาลัยคาดหวังจากคุณ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รู้ว่าคุณอยู่หรือเปล่า และคุณจะกลับบ้านได้บ่อยเพียงใด หากครอบครัวของคุณเข้าใจในหน้าที่ที่คุณต้องรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยก็จะทำให้พวกเขายากมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณประสบมาในมหาวิทยาลัยด้วย

ชีวิตในโรงเรียน

- ให้อินติที่มหาวิทยาลัยของคุณนั้นมีขอบเขตและความคาดหวัง เพราะหากสิ่งเหล่านี้ถูกนำไปใช้อย่างเหมาะสมแล้ว ก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานในสถานศึกษานั้นเป็นแบบที่ควรจะเป็น หากสถานศึกษาของคุณมีคู่มือนโยบายแบบพกพาให้อ่านมันเพื่อคุณจะได้รู้จักกฎระเบียบต่าง ๆ และไม่ทำผิดกฎด้วย
- เคารพต่อครู อาจารย์และผู้บริหารที่ผลักดันให้เกิดการจำกัดขอบเขตของมหาวิทยาลัยนี้ขึ้นมา แม้คุณอาจจะไม่ได้เห็นด้วยกับกฎทุกข้อทั้งหมดเสมอไป แต่ก็ให้แน่ใจว่าคุณได้ปฏิบัติตามกฎนั้น และแสดงความสุภาพต่อคนที่สร้างกฎระเบียบนี้
- หนุนใจเพื่อนที่มหาวิทยาลัยให้เขาปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำตนให้เป็นแบบอย่างด้วยการตอบสนองในทางบวกต่อขอบเขตและความคาดหวังของมหาวิทยาลัย
- เป็นนักเรียนที่ดี กระทำตัวให้เป็นไปตามความคาดหวังของสถานศึกษาโดยการขยันเรียน และพยายามทำผลการเรียนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

- หากคุณพบเห็นเพื่อนทำผิดกฎซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนอื่น ๆ หรือทรัพย์สินของ ให้คุณรายงานเรื่องนี้กับผู้บริหาร การอยู่อย่างปลอดภัยนั้นย่อมสำคัญกว่าการจะทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ
- หากสถานศึกษาของคุณมีกฎระเบียบที่คุณคิดว่ามันไม่มีเหตุผลเลย ให้ขอพบกับผู้บริหาร แล้วพูดคุยปรึกษากันว่าทำไมคุณจึงเชื่อว่าควรจะต้องเปลี่ยนแปลงกฎเหล่านี้ และต้องยอมรับการตัดสินใจที่เกิดขึ้นอย่างสงบไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไรก็ตาม

ชีวิตในชุมชน

- หาก你认为ว่าขอบเขตของมหาวิทยาลัยนั้นสามารถนำมาปรับใช้ได้กับโรงเรียนในท้องถิ่น ให้ไปพบกับครูเพื่ออธิบายเหตุผลว่าเพราะอะไร บางทีคุณอาจจะช่วยให้โรงเรียนเป็นที่ที่ปลอดภัยได้มากขึ้นก็ได้
- ช่วยนำนโยบายที่ดีของมหาวิทยาลัยมาทำให้เกิดประโยชน์ต่อคริสตจักรในเวลาที่เหมาะสม ช่วยผู้นำคริสตจักรให้เข้าใจว่าเพราะเหตุใดคริสตศาสนิกชนจึงควรปฏิบัติตามคำแนะนำนี้ และจะใช้คำแนะนำนี้อย่างไร

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยในข้อใดบ้างที่คุณเห็นด้วย?
- มีกฎข้อไหนบ้างที่คุณไม่เห็นด้วย?
- คุณจะช่วยชักจูงให้เพื่อน ๆ ของคุณปฏิบัติตามกฎของมหาวิทยาลัยได้อย่างไร?
- ทำไมการปฏิบัติตามกฎของมหาวิทยาลัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ?

การนำไปใช้

- คุยกับน้องเล็ก ๆ ของคุณ และเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณเกี่ยวกับกฎระเบียบและความคาดหวังของมหาวิทยาลัย และเหตุผลที่ว่าทำไมเรื่องเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เน้นย้ำความสำคัญของการเชื่อฟังกฎระเบียบในโรงเรียนของพวกเขาด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเ็จที่ 13:
ขอบเขตของชุมชน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 13: ขอบเขตของชุมชน

คนในชุมชนควรมีความเป็นห่วงเป็นใยเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละคน ให้แน่ใจว่าคุณได้มีส่วนช่วยในการสร้าง และรักษาความปลอดภัยแก่ชุมชนของคุณ

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- บอกวิธีที่จะนำกฎเกณฑ์ไปใช้กับชุมชนของคุณ
- ระบุปัจจัยที่อยู่ในความดูแลของคุณให้มีความเคารพต่อชุมชน

ชีวิตในครอบครัว

- **เมื่อคุณกลับไปเยี่ยมที่บ้าน** ให้ใช้เวลาอยู่กับครอบครัว ทำความรู้จักกับผู้คนในชุมชนของคุณด้วย ปฏิบัติกันว่าจะร่วมกันรับผิดชอบซึ่งกันและกัน และช่วยกันรักษาชุมชนให้ปลอดภัยได้อย่างไร ยิ่งพวกคุณรู้จักกันดีมากขึ้นเท่าไร คุณก็จะยิ่งเป็นห่วงความเป็นอยู่ของกันและกันมากเท่านั้น
- **ให้แน่ใจว่าน้องเล็กของคุณมีความเคารพต่อกฎระเบียบ และผู้หลักผู้ใหญ่ในชุมชน** พูดคุยกับเขาเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยภายในชุมชน และช่วยเขาให้เห็นความสำคัญของการเคารพผู้หลักผู้ใหญ่

ชีวิตในโรงเรียน

- **เรียนรู้เกี่ยวกับขอบเขตและกฎเกณฑ์ของชุมชนที่อยู่ใกล้กับสถานศึกษาของคุณ** ให้แน่ใจว่าคุณได้แสดงความเคารพนับถือต่อเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้กับสถานศึกษาของคุณแล้ว
- **สังเกตว่าคุณจะสามารถช่วยรับผิดชอบในชุมชนใกล้สถานศึกษาของคุณได้อย่างไร** หากคุณพบเห็นเพื่อนทำผิดกฎ หรือรบกวนเพื่อนบ้าน ให้คุณทำตนเป็นแบบอย่างให้กับเขา

ชีวิตในชุมชน

- รู้จักขอบเขตในชุมชนของคุณ และพยายามจะปฏิบัติตามนั้นให้ได้มากที่สุด
- รู้ว่าคริสตจักรของคุณนั้นมีความคาดหวังต่อตัวคุณ และศาสนิกชนคนอื่น ๆ ในเรื่องอะไร ปฏิบัติตามขอบเขตนั้นและหนุนใจให้คนในครอบครัว และเพื่อน ๆ ทำอย่างนั้นเช่นเดียวกัน แล้วว่าคุณจะสามารถนำคนอื่น ๆ ในคริสตจักรโดยการประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างได้ด้วยวิธีการใดบ้าง
- หนุนใจเพื่อน ๆ ให้ประพฤติตนในโรงเรียนและคริสตจักรอย่างเหมาะสม
- หากคุณมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องขอบเขต หรือนโยบายที่ชุมชนของคุณอาจจะนำไปใช้ได้ ให้เสนอต่อผู้นำชุมชน
- อภิปรายพูดคุยเรื่องแนวคิดกับผู้นำชุมชน หากคุณมีความคิดที่จะทำความสะอาดชุมชนของคุณ ปกป้องดูแลเด็ก ๆ และเอาใจใส่ต่อคนที่ขัดสน ก็ให้กระทำสิ่งเหล่านี้เกิดผลตามความต้องการที่กล่าวมานั้น

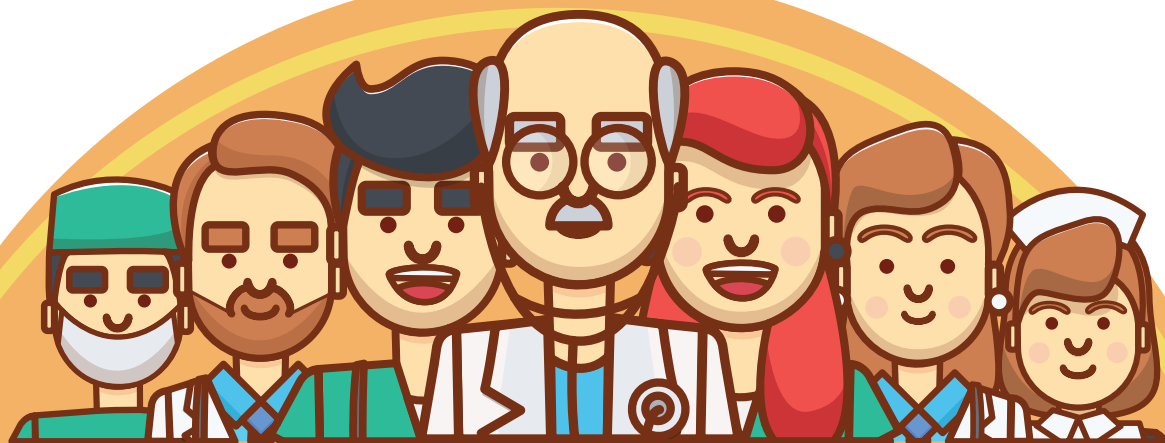
คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- อะไรคือลักษณะที่แข็งแกร่งที่สุดของชุมชนของคุณ?
- ในชุมชนของคุณนั้นมีขอบเขต และนโยบายใดที่จำเป็นต้องทำหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น
- การที่ผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขนั้นจะช่วยสร้างชุมชนให้มีความแข็งแกร่งและปลอดภัยมากขึ้นอย่างไร?
- แนวทางที่พระเจ้าทรงมอบแก่อิสราเอลนั้นมีผลในแง่บวกต่อการอยู่ร่วมกันของพวกเขาอย่างไร?

การนำไปใช้

- พูดคุยกับน้องเล็ก ๆ และเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณเกี่ยวกับความสำคัญของกฎเกณฑ์ของชุมชน ให้แน่ใจว่าเด็ก ๆ ให้ความเคารพต่อคนในชุมชนและทรัพย์สินของชุมชนด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็วจที่ 14:
แบบอย่างของความเป็นพี่ใหญ่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 14: แบบอย่างของความเป็นผู้ใหญ่

การมีแบบอย่างที่น่าเคารพนับถือ และการเป็นแบบอย่างที่น่าเคารพนับถือเป็นสิ่งสำคัญมาก การมุ่งมั่นที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีจะช่วยให้คุณเสริมความแข็งแกร่งแก่ลักษณะนิสัยของคุณ

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- มุ่งมั่นในการหาแบบอย่างของความรับผิดชอบที่อยู่ในชีวิตของคุณ
- มุ่งมั่นที่จะเป็นแบบอย่างที่น่าเชื่อถือให้กับเด็ก ๆ

ชีวิตในครอบครัว

- เล่าให้ครอบครัวของคุณฟังว่าคุณรู้สึกเคารพนับถือใคร และเพราะเหตุใดคุณจึงนับถือคน ๆ นั้น
- ทำตัวให้เป็นคนต้นแบบที่มีความเป็นผู้ใหญ่เมื่ออยู่ที่บ้าน เพราะน้อง ๆ ของคุณกำลังเฝ้ามองคุณอยู่ ดังนั้นจงแน่ใจว่าคุณได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเขาที่จะปฏิบัติตาม
- เลือกแบบอย่างที่จะปฏิบัติอย่างชาญฉลาด ชื่อเสียงและเงินทองนั้นอาจจะน่าดึงดูดใจ แต่ลักษณะนิสัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ให้แน่ใจว่าคนที่คุณชื่นชอบนั้นเป็นผู้ใหญ่และมีคุณธรรมสูง
- ช่วยครอบครัวให้เขามองเห็นว่าพระเยซูเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดของเขา พูดคุยถึงเรื่องราวของพระเยซูว่าพระองค์เป็นผู้ใด และพระองค์มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร หนุนใจครอบครัวให้รักพระองค์มากที่สุดเท่าที่จะรักได้ และรักซึ่งกันและกันในทุก ๆ วันด้วย

ชีวิตในโรงเรียน

- หาต้นแบบที่ดีที่อยู่ในมหาวิทยาลัยของคุณ อาจจะเป็นอาจารย์ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ ก็ได้ หากคนที่คุณให้ความเคารพนับถือ และสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆจากเขาได้
- เป็นแบบอย่างที่ดีในมหาวิทยาลัยของคุณ วิธีการใช้ชีวิตของคุณสามารถมีอิทธิพลต่อชุมชนในสถานศึกษาของคุณได้
- เมื่อมีงานเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องประวัติของคนที่คุณชื่นชอบ ให้ดูว่าคน ๆ นั้นมีอุปนิสัยอย่างไร? เขามีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร? เขาให้ความเชื่อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานอย่างไร? ศึกษาแบบอย่างเหล่านี้และนำอุปนิสัยที่คุณชื่นชอบมาปรับใช้กับตัวคุณ

ชีวิตในชุมชน

- สังเกตดูผู้นำในชุมชนของคุณ ว่าทำไมเขาจึงเป็นผู้นำที่ดีได้? แล้วเขาสามารถจะปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร? ศึกษาและเรียนรู้จากคนที่อายุมากกว่า และรอบรู้กว่าตัวคุณ
- พบปะกับผู้นำในคริสตจักรของคุณ เล่าให้พวกเขาฟังถึงสิ่งที่คุณรู้สึกเคารพนับถือต่อความเชื่อของพวกเขา ขอคำแนะนำว่าคุณจะพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเจ้าได้อย่างไร
- เป็นแบบอย่างให้กับชุมชนของคุณและกับเพื่อน ๆ ของคุณ ให้พยายามที่จะเป็นคนที่มีทัศนคติและนิสัยของพระคริสต์ออกมาในทุก ๆ ความคิด คำพูด และการกระทำ

คำถามเพื่อการตอบตนเองและอภิปราย

- ใครที่เป็นต้นแบบให้กับคุณบ้าง? คุณชื่นชอบอะไรในพวกเขา และเพราะเหตุใด?
- คุณจะหาต้นแบบให้เป็นแบบอย่างแก่คนอื่น ๆ ในชีวิตของคุณได้อย่างไร?
- ปฏิบัติการของพระเยซูที่มีต่อคนอื่น ๆ แบบใดที่คุณจำได้มากที่สุด? ความรักของพระองค์ที่มีต่อพระเจ้า และพระกรุณาของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์นั้นมิมีผลต่อพันธกิจของพระองค์ในโลกนี้ได้อย่างไร?

การนำไปใช้

- พยายามอย่างยิ่งยวดที่จะเป็นต้นแบบที่ดีแก่พี่น้องของตน หนุนใจพวกเขาให้เป็นแบบอย่างแก่คนในโรงเรียนและคริสตจักรด้วย และหากคุณไม่ได้อยู่ด้วยกับเขาตลอดเวลา คุณก็สามารถจะหนุนใจผ่านทางจดหมาย อีเมล หรือคุยทางโทรศัพท์ก็ได้
- หากคุณยังไม่สามารถเป็นแบบอย่างได้ ก็ให้เป็นพี่เลี้ยงแก่เขา การรับใช้ผู้เล็กน้อยนั้นจะทำให้คุณในการเป็นคนที่คุณค่าแก่การที่พวกเขาจะให้ความเคารพ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 15:
มิตรภาพที่ดี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 15: มิตรภาพที่ดี

การมีเพื่อนที่ดีแวดล้อมอยู่ด้วย จะช่วยให้คุณเป็นที่น่าไว้วางใจแก่คนที่บ้าน โรงเรียน และในชุมชน คุณเองก็สามารถช่วยเพื่อน ๆ ให้เป็นคนที่น่าไว้วางใจโดยการมีอิทธิพลต่อพวกเขาในด้านที่ดี

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่คุณและเพื่อน ๆ จะสามารถชักจูงกันไปในทางที่ดีได้
- หนุนใจเด็กที่อยู่ในความดูแลของคุณให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กคนอื่น ๆ

ชีวิตในครอบครัว

- เวลาที่คุณกลับไปเยี่ยมที่บ้าน ให้พูดคุยถึงเรื่องเพื่อน ๆ ให้ครอบครัวฟัง พูดถึงสิ่งที่คุณและเพื่อน ๆ ได้ทำร่วมกัน และชอบในส่วนของพวกเขา แล้วครอบครัวของคุณจะรู้สึกว่ามีส่วนร่วมกับคุณมากขึ้น หากเขา รู้จักว่าเพื่อนของคุณเป็นใคร
- คุยกับครอบครัวเกี่ยวกับเพื่อนที่โตมาด้วยกัน เพื่อนคนไหนที่ครอบครัวของคุณชื่นชมมากที่สุด? เพื่อนคนไหนที่ครอบครัวของคุณไม่ค่อยรู้สึกชอบเขานัก? เพราะอะไร? แล้วดูว่าครอบครัวของคุณเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับเพื่อน ๆ จริงหรือเปล่า?
- หนุนใจให้น้อง ๆ ของคุณเลือกคบเพื่อนที่ดี ไปทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ ของเขา และนำเขา ชักจูงกันไปในทางที่ดี หากคุณเห็นพี่น้องของคุณอยู่กับเพื่อนที่น่าจะนำเขาไปในทางที่ไม่ดีนัก ให้พูดคุยกับน้องและหนุนใจเขาให้รู้จักตัดสินใจให้ดี และให้พวกเขายังคงยึดมั่นในคุณธรรมที่ดี ช่วยให้เขาเข้าใจว่าทำไมการหลีกเลี่ยงจากเพื่อนที่อยู่ในทางไม่ดีนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ และพยายามชักนำเขาไปในทางที่ดี ด้วยการอยู่ด้วยกับเขามากขึ้นแทน

ชีวิตในโรงเรียน

- เมื่อคุณใช้เวลาอยู่ในมหาวิทยาลัย ให้แน่ใจว่าคุณเลือกคบเพื่อนที่ดี ให้แวดล้อมตนเองด้วยการมีเพื่อนที่มีเป้าหมายเดียวกัน และมีการตัดสินใจ การเลือกที่ดีหลีกเลี่ยงการใช้เวลานาน ๆ อยู่กับคนที่อาจติดยาเสพติด หรือชอบดื่มเหล้า ให้เลือกคบเพื่อนที่สามารถจะพาคุณไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และสามารถมีการตัดสินใจที่ดีด้วย
- เสริมสร้างความสัมพันธ์กับคนที่มีความเชื่ออย่างแรงกล้าในพระเจ้า คุณสามารถหนุนใจกันและกันในความเชื่อด้วยการเดินเข้าไปหาคนอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย ด้วยข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ได้
- ทำความรู้จักกับคนหลาย ๆ ประเภท บางครั้งการมีความสัมพันธ์ที่ดีก็สามารถจะนำคุณไปสู่คนที่คุณไม่เคยคาดคิดว่าจะได้คุยด้วยก็ได้ ให้เปิดใจต่อสิ่งที่พระเจ้าจะนำมาสอนคุณผ่านเพื่อน ๆ ที่อาจไม่มีความเหมือน หรือคล้ายคุณเลยก็ได้

ชีวิตในชุมชน

- ว่าคุณและเพื่อน ๆ ของคุณจะมีส่วนช่วยในชุมชนได้อย่างไร การช่วยกันทำให้ชุมชนของคุณดีขึ้นกว่าเดิมนั้นจะมอบประสบการณ์ที่ดีร่วมกันให้แก่คุณและเพื่อน ๆ
- ไปคริสตจักรกับเพื่อน ๆ หรือเชิญพวกเขาให้มากับคุณ การแบ่งปันชุมชนความเชื่อจะทำให้คุณได้พูดคุยเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า และมีสถานที่ที่จะแบ่งปันเรื่องราวความรักของพระองค์ด้วย
- ศึกษาพระคัมภีร์กับเพื่อน ๆ การศึกษาพระคำของพระเจ้า และแบ่งปันความคิดเห็นและคำอธิษฐานทูลขอนั้นจะช่วยนำคุณใกล้ชิดกันมากขึ้น
- เป็นผู้นำที่ดีในท่ามกลางพวกเพื่อน ๆ เสนอแนะสิ่งที่คุณสามารถจะทำได้ และวิธีที่คุณจะหนุนใจซึ่งกันและกันด้วย บอกกับเพื่อนถึงสิ่งที่คุณชื่นชอบต่อกันและกัน และปรึกษาถึงวิธีที่ดีที่สุดที่จะหนุนใจซึ่งกันและกัน

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีใครบ้างที่เป็นเพื่อนสนิทที่สุดของคุณ? มีคุณลักษณะใดที่คุณชื่นชอบในตัวเขา?
- แล้วเคยมีความสัมพันธ์ในแง่ลบกันบ้างหรือเปล่า? อะไรบ้าง? สาเหตุที่เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นเป็นเพราะอะไร?
- คุณจะพยายามเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันด้วยวิธีใดบ้าง?
- คำสอนของพระเยซูที่ให้เรารักเพื่อนบ้าน (หรือมิตรสหาย) เหมือนกับรักตนเอง นั้นได้สอนคุณในเรื่องการรับใช้มิตรสหายอย่างไร?

การนำไปใช้

- ช่วยน้องเล็ก ๆ และเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณให้เลือกที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ๆ หนุนใจพวกเขาให้หลีกเลี่ยงการคบหาเพื่อนที่จะพาเขาไปสู่ทางที่ไม่ดี และช่วยให้พวกเขาเข้าใจความสำคัญของการถูกแวดล้อมด้วยคนที่คอยให้กำลังใจ เป็นแบบอย่างในเรื่องนี้ด้วยการพาเพื่อนของคุณมาด้วย และแสดงให้เห็นเด็ก ๆ ดูวิธีการที่คุณมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 16:
ไปให้ถึงเป้าหมาย
และความคาดหวัง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๑๖: ไปให้ถึงเป้าหมายและความคาดหวัง

การตั้งเป้าหมายและความมุ่งมั่นจะช่วยให้คุณทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าปกติ ตั้งเป้าไว้ให้สูงและหนุนใจครอบครัวและครูอาจารย์ให้ทำเช่นเดียวกัน เมื่อคุณสามารถตั้งเป้าและไปให้ถึงเป้าหมายได้แล้ว คุณก็จะตระหนักได้ว่าคุณสามารถทำสิ่งใดไปบ้าง และสามารถจะทำได้ได้อีกในอนาคต

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่จะตั้งเป้าหมายและความคาดหวังได้
- ช่วยคนที่เด็กกว่าในการตั้งเป้าหมายและไปให้ถึงความคาดหวัง

ชีวิตในครอบครัว

- **เมื่อคุณกลับไปเยี่ยมบ้าน** ให้แบ่งปันความไฝ่ฝันและเป้าหมายต่าง ๆ กับคนในครอบครัวของคุณ พูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งที่คุณอยากจะทำในอนาคต และคุณวางแผนที่จะให้สิ่งนั้นสำเร็จได้อย่างไร หากคุณไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ให้หนุนใจคนในครอบครัวที่จะถามวิธีการต่าง ๆ กับคุณบ่อย ๆ
- **ถามถึงเป้าหมายและความคาดหวังของคนในครอบครัว** ถามพี่น้องของคุณว่า เขาอยากจะทำสิ่งใด และช่วยเขาในการวางแผนเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น หากเขาอยากเข้ามหาวิทยาลัย หรือได้งานที่ดีก็หนุนใจเขาให้พยายามไปถึงเป้าหมายนั้น
- **ช่วยครอบครัวให้หนุนใจซึ่งกันและกัน** บอกครอบครัวว่าเมื่อใดที่คุณต้องการกำลังใจ และหนุนใจพวกเขาในเวลาที่เขาต้องการกำลังใจด้วยเช่นกัน การไปให้ถึงเป้าหมายสูง ๆ นั้นอาจเป็นเรื่องที่ยาก แต่ทุกคนก็ย่อมได้รับผลประโยชน์จากคำหนุนใจเล็ก ๆ น้อย ๆ จากครอบครัวเช่นกัน

ชีวิตในโรงเรียน

- ตั้งเป้าหมายในมหาวิทยาลัยไว้ให้สูง พยายามทำผลการเรียนให้ออกมาดีกว่าภาคเรียนที่แล้ว ตั้งกลุ่มทบทวนบทเรียนด้วยกัน และใช้เวลาทุก ๆ คืน ในการทำการบ้านให้เสร็จเพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้ได้
- ขอคำปรึกษาจากอาจารย์เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายของคุณในวิชาของเขา ครูอาจารย์จะชอบเด็กนักเรียนที่มีความสนใจในการเรียน และอยากจะเรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย หากอาจารย์ทราบเป้าหมายของคุณแล้ว เขาก็จะสนใจในความคืบหน้าของคุณมากยิ่งขึ้น
- หนุนใจเพื่อน ๆ ให้ตั้งเป้าหมายในมหาวิทยาลัยเอาไว้ ถ้าเขาว่าคุณจะมีส่วนช่วยพวกเขา และจะนำพวกเขาไปในทางที่ถูกต้องแทนที่จะทำให้เขาไขว่เขวจากเป้าหมายได้อย่างไร
- ตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวกับเรื่องเรียนเอาไว้ แต่ระวังอย่าเป็นพวกยึดความสมบูรณ์แบบ (Perfectionist) สิ่งที่คุณทำได้ก็คือ ทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ หาก你不能ทำตามเป้าหมายที่วางไว้ได้สำเร็จทุกครั้งก็อย่าอารมณ์เสีย หรือรู้สึกแย่ ให้พยายามทำไปเรื่อย ๆ จะดีกว่า

ชีวิตในชุมชน

- เป็นผู้นำในชุมชน สังเกตว่าคุณจะช่วยชุมชนให้ไปถึงเป้าหมายเพื่อความปลอดภัย และสัมพันธภาพของชุมชนได้อย่างไร
- พูดคุยกับคนในคริสตจักรเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ใช่คริสเตียน ให้ตั้งเป้ากับผู้นำที่ไว้วางใจในการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเยซูให้เพื่อน ๆ ฟัง พาพวกเขามาโบสถ์และเข้าไปหาเพื่อนและครอบครัวของเพื่อนมากขึ้น
- ตั้งเป้ากับเพื่อน ๆ บอกเป้าหมายที่คุณตั้งไว้ให้เพื่อนได้รู้ เพื่อเขาจะสามารถหนุนใจคุณได้ และถ้าจะให้ดีก็ตั้งเป้าหมายของกลุ่มเอาไว้ด้วย บางทีเพื่อนทุกคนในห้องเรียนอาจจะอยากได้เกรด A ในวิชาคณิตศาสตร์ หรืออาจจะอยากเข้าชมรมใหม่ ๆ ในภาคเรียนนี้เหมือนกันหมดทุกคน ก็ให้ช่วยกันและกันเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายนั้นให้ได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณอยากจะทำเป้าหมายด้านจิตวิญญาณ เป้าหมายส่วนตัว และเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างไรบ้าง? แล้วใครจะช่วยให้คุณจดจ่อกับการไปถึงเป้าหมายเหล่านั้นได้บ้าง?
- เมื่อก่อนคุณเคยตั้งเป้าอะไรไว้บ้าง? เป้าหมายใดที่คุณทำได้สำเร็จ และเป้าหมายใดที่คุณทำไม่สำเร็จบ้าง? เพราะอะไร?

การนำไปใช้

- หนูใจดีๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณให้เขาตั้งเป้าหมายและความคาดหวังสำหรับตนเองเอาไว้ ไม่มีใครที่เด็กเกินกว่าจะปรับปรุงสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้น ช่วยคนที่อยู่ในความดูแลของคุณ และน้อง ๆ ของคุณให้เขาคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับเป้าหมายทางด้านจิตวิญญาณ เป้าหมายส่วนตัว และเป้าหมายในเรื่องเรียน แล้วดูว่าพวกเขามีสิ่งเหล่านี้หรือไม่ ให้ทำตนเป็นผู้ให้กำลังใจ เด็ก ๆ จะยอมปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้มากขึ้นหากเขารู้ว่ามีใครบางคนเชื่อมั่นในตัวเขา

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 17:
ความคิดสร้างสรรค์

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 17: ความคิดสร้างสรรค์

วิธีการหนึ่งที่จะน้อมสการพระเจ้าและเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเองให้มากขึ้นนั้น คือการแสดงตัวตนออกมาผ่านทางกิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เมื่อคุณฝึกซ้อมดนตรี ศิลปะ การเขียน หรือกิจกรรมสร้างสรรค์อื่น ๆ คุณก็จะได้เรียนรู้ที่จะแสดงตัวตนออกมา และสร้างความมุ่งมั่นขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- วางแผนวิธีที่จะแสดงตัวตนออกมาอย่างสร้างสรรค์
- หนุนใจคนที่อยู่ในความดูแลของคุณให้เขาพบการปลดปล่อยอย่างสร้างสรรค์ได้

ชีวิตในครอบครัว

- เมื่อคุณอยู่ที่บ้าน ช่วยครอบครัวให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมที่สร้างสรรค์ หากเคยฝึกหัดดนตรี หรือเรียนวาดรูป ก็ให้แบ่งปันทักษะเหล่านี้กับคนในครอบครัวของคุณ เพราะมันอาจจะช่วยจุดประกายความสนใจให้กับพวกเขาได้
- ใช้เวลาส่วนตัวในการจดบันทึกประจำวัน หรือร่างภาพ คนอื่น ๆ ไม่ได้ต้องการทุกสิ่งที่คุณทำ ให้ฝึกน้อมสการพระเจ้าผ่านการใช้ชีวิตส่วนตัวของคุณ
- หนุนใจน้อง ๆ ของคุณให้เข้ามามีส่วนในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ หากน้องชายของคุณเก่งทางด้านร้องเพลง ก็ให้บอกกับเขา หนุนใจเขาให้ร้องเพลงในคริสตจักร หรือเข้าร่วมคณะนักร้องประสานเสียงในโรงเรียน ช่วยให้น้อง ๆ ของคุณเห็นคุณค่าของการไล่ตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

ชีวิตในโรงเรียน

- **มีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัยของคุณ** หากคุณชื่นชอบดนตรีก็ให้เข้าร่วมคณะนักร้องประสานเสียง หรือเล่นดนตรีให้มหาวิทยาลัยก็ได้ หากคุณชอบวาดรูปก็ให้ลงเรียนในวิชาศิลปะ หากคุณเป็นนักเขียนที่ดี ก็ให้เข้าร่วมกับกลุ่มหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัย
- **หนุนใจเพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัยให้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์กับคุณ** หรือหนุนใจให้พวกเขาคิดกิจกรรมที่สร้างสรรค์เองก็ได้ หากเพื่อนของคุณได้เข้าไปมีส่วนกับเรื่องดนตรี หรือละครแล้ว ก็ให้ไปดูคอนเสิร์ต หรือการแสดงที่เขาได้เล่นแล้วเขาจะรู้สึกดีกับแรงสนับสนุนของคุณ
- **ทำความรู้จักกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์** แม้ว่า คุณจะไม่ได้เป็นคนวาดรูปเก่ง ก็คุยกับครูศิลปะได้เหมือนกัน แล้วดูว่าครูคนนั้นจะสามารถสอนสิ่งใดกับคุณได้บ้าง เพื่อคุณจะได้หาความสามารถพิเศษที่มีติดตัวมา และรู้ว่าคุณสนุกกับสิ่งใด

ชีวิตในชุมชน

- **ส่งเสริมความพยายามในการเพิ่มโครงการเกี่ยวกับศิลปะของชุมชน** หากมีคนในชุมชนของคุณเล่นดนตรีได้ ก็หนุนใจเขาให้สอนดนตรีแก่เด็ก ๆ และผู้ใหญ่ หากเพื่อนบ้านของคุณมีทักษะด้านจิตรกร ก็ช่วยเขาให้แบ่งปันความรู้ทางศิลปะนี้กับคนอื่น ๆ ด้วย
- **ดูว่ากิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ นั้นสามารถเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรได้อย่างไร** หากคุณชอบร้องเพลง ก็ให้เข้าร่วมกับคณะนักร้องประสานเสียงที่คริสตจักร หากคุณวาดรูปเก่ง ก็ลองร่างภาพตึกอาคารให้กับคริสตจักรด้วย ให้คุณใช้ความสร้างสรรค์เหล่านี้ในการนมัสการพระเจ้าด้วย
- **หาเพื่อนที่มีความสนใจคล้าย ๆ กัน** หากิจกรรมที่สามารถทำร่วมกันได้เพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของคุณ

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีกิจกรรมสร้างสรรค์ใดที่คุณชื่นชอบบ้าง? คุณจะฝึกหัดกิจกรรมเหล่านั้นให้บ่อยครั้งมากขึ้นได้อย่างไร?
- คุณจะนำสภามหาราชเจ้าผ่านทางกิจกรรมสร้างสรรค์ได้อย่างไร?
- ลองคิดใคร่ครวญปฐมกาล 2-3 บทแรกดู เรื่องการเนรมิตสร้างของพระเจ้านั้นได้บอกเราเกี่ยวกับพระลักษณะของพระองค์อย่างไร?

การนำไปใช้

- ช่วยเด็กเล็ก ๆ ให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ของตนเองออกมา หากคุณเป็นศิลปิน นักเขียน หรือนักดนตรีที่ดี ให้สอนทักษะเหล่านั้นแก่เด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณ หรือแก่น้อง ๆ ของคุณเอง แบ่งปันของประทานด้านความคิดสร้างสรรค์นี้แก่ผู้อื่น และหนุนใจเรื่องของประทานเหล่านั้นแก่ผู้อื่นด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 18:
การมีส่วนร่วมกับกิจกรรม
ของชมรมและชุมชน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 18: การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชมรมและชุมชน

ทำตัวให้กระตือรือร้นต่อชมรมและชุมชนในมหาวิทยาลัย องค์กรเหล่านี้จะช่วยให้คุณได้พบปะกับผู้คน และลองคิดตรึกตรองว่าคุณอยากจะเข้าร่วมกับกิจกรรมใด การเข้าไปมีส่วนร่วมกับสิ่งเหล่านี้จะทำให้คุณสามารถสร้างความแตกต่างให้กับความคิดและการทำงานเป็นทีมของคุณได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- บอกกิจกรรมของชมรม และชุมชนที่คุณเข้าไปมีส่วนร่วมได้
- ระบุในใจที่อยู่ในความดูแลของคุณให้เข้าไปมีส่วนกับกิจกรรมของชมรมและชุมชน

ชีวิตในครอบครัว

- หากคุณมีเวลาที่บ้าน ให้พูดคุยกับครอบครัวเกี่ยวกับกิจกรรมที่คุณได้เข้าไปมีส่วนร่วม กิจกรรมใดที่คุณรู้สึกสนุก? กิจกรรมใดที่คุณรู้สึกว่าเป็นภาระยุ่งยาก? ให้พูดคุยกับครอบครัวถึงเรื่องกิจกรรมที่คุณรู้สึกว่าได้ใช้ความถนัดของคุณในกิจกรรมนั้น ๆ การพูดคุยกับครอบครัวถึงเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ที่คุณมีส่วนร่วม นั้นจะช่วยให้คุณตระหนักได้ว่ากิจกรรมใดที่ควรเข้าร่วม กิจกรรมใดควรเลิกทำ หรือกิจกรรมใดควรรักษาเอาไว้
- กระตุ้นน้อง ๆ ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เขาถนัด และรู้สึกชอบ บางทีน้องชายของคุณอาจจะเป็นนักฟุตบอลที่เก่ง หรือน้องสาวของคุณอาจเก่งในเรื่องการรับใช้ ให้บริการแก่คนในชุมชนก็ได้ ให้ช่วยเสนอความคิดเห็นว่าเขาควรจะใช้ความสามารถพิเศษและของประทานของตนในการรับใช้สังคมให้ดีที่สุดได้อย่างไร
- ลองคิดถึงกิจกรรมของชมรม หรือชุมชนที่คุณเคยเข้าร่วมเมื่อตอนที่กำลังเริ่มโต ทำไมกิจกรรมเหล่านั้นจึงมีความสำคัญกับคุณ? กิจกรรมเหล่านั้นมีส่วนช่วยให้คุณเป็นอย่างที่คุณเป็นอยู่ทุกวันนี้ได้อย่างไร? ลองคิดถึงวิธีที่คุณจะตอบแทนกิจกรรมเหล่านี้ อาจจะโดยการเป็นครูฝึกสอน หรือเป็นผู้นำให้แก่เยาวชนอื่น ๆ ก็ได้

ชีวิตในโรงเรียน

- **เข้าร่วมชมรมในมหาวิทยาลัยของคุณ** หากคุณเป็นนักกีฬา ก็เข้าร่วมทีมกีฬาของมหาวิทยาลัย หากชอบวิชาการ หรือความเป็นผู้นำ ก็หาชมรมที่เอื้อต่อทักษะเหล่านั้น การเข้าร่วมชมรมและการมีส่วนร่วมจะช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้กับทักษะความเป็นผู้นำที่มีอยู่ในตัวคุณ และช่วยให้คุณได้พบกับเพื่อนใหม่ ๆ ด้วย
- **หลาย ๆ มหาวิทยาลัยจะมีกลุ่มคริสเตียนที่มารวมตัวกันสัปดาห์ละครั้งเพื่อร่วมอธิษฐาน และนมัสการพระเจ้า** ให้เข้าร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคริสเตียนในมหาวิทยาลัยของคุณ แล้วเชิญเพื่อน ๆ ให้มาร่วมกับคุณด้วย
- **พูดคุยกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับเรื่องของชมรมที่คุณสามารถจะเข้าร่วม** และกิจกรรมที่จะสามารถทำร่วมกันได้ บางครั้งการลองทำสิ่งใหม่ ๆ จะง่ายขึ้น ถ้าเรามีเพื่อนอยู่กับเราด้วย

ชีวิตในชุมชน

- **ให้รู้ความต้องการของชุมชนคืออะไร** แล้วเริ่มตั้งชมรมเพื่อเติมเต็มความต้องการนั้น กระตุ้นคนในชุมชนให้เข้าร่วมสนองความต้องการของชุมชนด้วย
- **ลองสังเกตว่าเด็ก เยาวชนในชุมชนของคุณนั้นกำลังทำอะไรอยู่** หากเขาต้องการกิจกรรมดี ๆ ที่ช่วยให้พวกเขาไม่ต้องมารวมตัวกันอยู่ข้างถนนได้ก็ลองคุยกับผู้นำในชุมชนเพื่อช่วยพัฒนากิจกรรม หรือโครงการที่จะเติมเต็มความต้องการของพวกเขา
- **ลองหาดูว่าคริสตจักรของคุณมีกิจกรรมอะไร** หากกิจกรรมนั้นน่าสนใจ ก็ให้เข้าร่วมกับกิจกรรมนั้น และให้แน่ใจว่าคริสตจักรของคุณรู้ว่าเยาวชนต้องเผชิญกับสิ่งใด และต้องการอะไร
- **หนุนใจเพื่อน ๆ ลองสำรวจชมรมที่เขาสนใจที่จะเข้าร่วม** และกระตุ้นให้เขาเข้าร่วมชมรมเหล่านี้อย่างน้อยหนึ่งชมรม หรือมากกว่านั้นก็ได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีกิจกรรมใดที่คุณชำนาญ ถนัดเป็นพิเศษ? คุณจะใช้ความถนัดเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ต่อกิจกรรมของชมรมและสังคมในพื้นที่ของคุณได้อย่างไร?
- คุณจะกระตุ้นน้อง ๆ ของคุณให้เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น ด้วยวิธีการอย่างไร?

การนำไปใช้

- หนูใจเด็ก ๆ ในความดูแลของคุณ และน้อง ๆ ในครอบครัวให้มีส่วนร่วมกับการชมรมและกิจกรรมต่าง ๆ ย้ำเตือนพวกเขาว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่าง ๆ นั้น จะช่วยให้เขามีเป้าหมายในชีวิต การเข้าชมรม หรืองานของชุมชน จะช่วยให้เขามีความมุ่งมั่น โดยการจดจ่ออยู่กับกิจกรรมที่ดี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 19:
การมีส่วนร่วมกับชุมชน
ความเชื่ออย่างจริงจัง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 19: การมีส่วนร่วมกับชุมชนความเชื่ออย่างจริงจัง

การเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความเชื่อให้กับคุณนั้นเป็นสิ่งสำคัญ การเข้าร่วมคริสตจักรและมีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนคริสเตียนทุกครั้งเท่าที่จะเป็นไปได้ จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระผู้เป็นเจ้า

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่จะสามารถปฏิบัติตามความเชื่อได้อย่างเอาใจจริงเอาใจจนไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของคุณด้วย
- หนุนใจเด็กที่อยู่ในความดูแลของคุณให้ปฏิบัติตามความเชื่อของพวกเขา ทั้งต่อส่วนตัว และต่อสาธารณชนด้วย

ชีวิตในครอบครัว

- เมื่อคุณกลับไปเยี่ยมบ้าน ให้พูดคุยกับครอบครัวของคุณเกี่ยวกับเรื่องของความเชื่อ หากในครอบครัวคุณมีผู้เชื่ออยู่ ให้เขาได้แบ่งปันถึงสิ่งใหม่ ๆ ที่พระเจ้าทรงสอนแก่เขา หากครอบครัวของคุณไม่ได้เป็นคริสเตียน ให้ลองพยายามแบ่งปันเรื่องความเชื่อกับพวกเขาด้วยวิธีที่แสดงถึงความจริง และเปี่ยมด้วยพระคุณ
- แบ่งปันเรื่องความเชื่อกับน้อง ๆ ของคุณ เมื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ ให้ใช้คำพูดที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจในสิ่งที่พระเยซูได้กระทำให้เขาบนไม้กางเขน
- เมื่อคุณอยู่ที่บ้านกับครอบครัว หนุนใจทุกคนให้ไปคริสตจักรด้วยกัน ให้เข้าร่วมคริสตจักรกันทั้งครอบครัว และจากนั้นให้พูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอยู่ใกล้ชิดกันมากขึ้น

ชีวิตในโรงเรียน

- ให้เข้าร่วมกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์หรือชมรมคริสเตียนในมหาวิทยาลัย การเข้าร่วมชมรมเหล่านี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้คุณแข็งแกร่งขึ้น โดยการพบปะกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่สามารถจะให้การช่วยเหลือคุณได้
- สำแดงชีวิตคริสเตียนของคุณออกมาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เมื่ออยู่ในโรงเรียน โดยการอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐานและเป็นผู้เชื่อในพระคริสต์ที่เอาจริง เอาจัง เพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ จะได้เห็นวิธีการใช้ชีวิตของคุณ และตระหนักว่าพระเยซูทรงอยู่ในคุณ
- หากในมหาวิทยาลัยมีวิชาเรียนเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ให้ลงเรียนวิชานั้น คุณอาจจะไม่ได้เห็นด้วยกับความคิดเห็นทั้งหมดที่มีการแสดงออกมา (ขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยของคุณ) แต่การเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และแนวความคิดที่แตกต่างจากความเชื่อของคุณก็ถือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เหมือนกัน

ชีวิตในชุมชน

- ให้ทำตัวกระตือรือร้นต่อคริสตจักรของคุณ เข้าร่วมชั้นเรียนพระคัมภีร์สอนรวีวารศึกษา และพบปะกับพี่เลี้ยงที่เป็นคริสเตียน สัมพันธภาพของคริสเตียนนั้นเป็นมากกว่าการไปโบสถ์วันอาทิตย์ พระเจ้าทรงใช้การรับใช้ของคุณ และการรับใช้ของผู้อื่นเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์เอง
- เป็นสาวกของพระเยซูที่เข้มแข็งในชุมชนของคุณ แม้ว่าบางครั้งเราจะได้ไม่ได้แสดงความเชื่อของเราออกมาทางคำพูด แต่เราก็แสดงความเชื่อผ่านการกระทำของเราได้ตลอดเวลา รักพระเจ้าและเพื่อนบ้านของคุณให้มากที่สุดตลอดเวลา
- พูดคุยเกี่ยวกับความเชื่อของคุณกับเพื่อน หากคุณมีเพื่อนที่เป็นคริสเตียน ให้หาวิธีหนุนใจซึ่งกันและกัน อ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน และอธิษฐานเผื่อกัน หากคุณมีเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน เล่าให้พวกเขาฟังว่าเพราะอะไรคุณจึงเชื่อในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ สำแดงความรักของพระคริสต์ต่อพวกเขาด้วยชีวิตของคุณเอง

คำถามเพื่อตอบสนองและอภิปราย

- มีวิธีใดบ้างที่ความเชื่อของคุณจะได้รับเสริมสร้างขึ้นจากการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมที่มีพื้นฐานเป็นเรื่องของความเชื่อ?
- คุณจะกระตุ้นให้คนอื่น ๆ มีส่วนร่วมกับชุมชนความเชื่อของคุณได้อย่างไร?
- ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเจ้าในเรื่องใดที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง? เพื่อนคริสเตียนคนอื่น ๆ จะช่วยหนุนใจคุณได้อย่างไร?

การนำไปใช้

- แสดงตัวอย่างตามแบบอย่างของพระเยซูแก่น้อง ๆ และเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณให้ดู ช่วยให้เขาเข้าใจว่าความเชื่อของคุณนั้นเป็นมากกว่าสิ่งที่คุณพูดออกไป แต่มันยังมีผลต่อการใช้ชีวิตของเราด้วย
- หนุนใจให้เด็ก ๆ เข้าไปมีส่วนกับชุมชนความเชื่อ เสนอแนะให้พวกเขาเข้าร่วมชมรม และมีส่วนร่วมกับคริสตจักร ให้เขาเห็นว่าเขาสามารถคุยกับคุณในเรื่องของความเชื่อ และถามข้อซักถามที่เขา หรือเพื่อน ๆ สามารถนำมาถามกับคุณได้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 2๐:
เวลาของครอบครัว

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 2๐: เวลาของครอบครัว

ถึงแม้ว่าทุกคนจะมีเรื่องราวในครอบครัวที่แตกต่างกัน แต่การใช้เวลาอยู่ด้วยกันกับครอบครัวเดียว ครอบครัวแบบขยาย และเพื่อนสนิทก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน แต่เมื่อคุณโตขึ้น สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก อย่างไรก็ตาม การใช้เวลาอันมีค่ากับครอบครัวนั้น จะช่วยให้คุณสัมพันธ์ของคุณแน่นแฟ้นมากขึ้น

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- เสนอแนะวิธีที่จะทำให้คุณและครอบครัวมีความสนิทสนมกันมากขึ้น
- สนใจเด็ก ๆ ในความดูแลของคุณให้ใช้เวลาไปกับครอบครัวของตน

ชีวิตในบ้าน

- ให้ใช้เวลาอย่างคุ้มค่ากับครอบครัวของคุณ เมื่อคุณสามารถกลับไปอยู่ที่บ้านได้ ให้แน่ใจว่าเวลาว่างของคุณจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับงานบ้าน การลงโทษ หรือกฎระเบียบมากเกินไป ให้พูดคุยเกี่ยวกับชีวิต สิ่งที่คุณได้เรียนรู้จากมหาวิทยาลัย สิ่งที่คุณในครอบครัวของคุณชอบทำ ฯลฯ ให้ใช้เวลานี้ในการเรียนรู้จักกันและกันมากขึ้น
- หากเป็นไปได้ ให้วางแผนทำกิจกรรมพิเศษกับครอบครัวร่วมกัน เวลาของครอบครัวนั้นไม่จำเป็นต้องให้มันหิวหรือเหนื่อย หรือต้องจ่ายเงินแพง ๆ เพียงแค่ให้มันเรียบง่าย ธรรมดา ๆ ก็พอ
- รวมคนอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากคนในครอบครัว และเพื่อนสนิทเข้าไปกับช่วงเวลาของครอบครัวด้วย ทุกครอบครัวมีความแตกต่างกัน และเพื่อนสนิทที่อาจจะเป็นลุง ป้า น้า อา ญาติพี่น้อง ปู่ย่าตายาย เพื่อนบ้าน หรือเพื่อน ฯลฯ ก็ได้
- ให้ครอบครัวของคุณรู้ว่าคุณรักพวกเขา การใช้เวลาด้วยกันและแบ่งปันความคิดเห็นต่อกันและกันนั้นจะทำให้คุณใกล้ชิดสนิทสนมกันอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น แสดงความใกล้ชิดนี้ออกมาทางคำพูดและทางกายโดยการกอดหรือหอมแก้มกันในเวลาที่เหมาะสม

ชีวิตในโรงเรียน

- เวลาที่คุณไปมหาวิทยาลัยซึ่งต้องอยู่ห่างจากครอบครัว ให้เขียนจดหมายหาพวกเขาทุกครั้งเท่าที่ทำได้ แบ่งปันชีวิตในมหาวิทยาลัยกับพวกเขาโดยใช้ภาพหรือคำพูดก็ได้ แม้ว่า คุณจะอยู่ห่างไกล แต่ต้องให้พวกเขาได้รับรู้เรื่องราวของคุณอยู่เสมอ
- หากครอบครัวของคุณสามารถที่จะไปเยี่ยมคุณที่มหาวิทยาลัยได้ ก็ให้ชักชวนให้เขาทำเช่นนั้น การแบ่งปันชีวิตในมหาวิทยาลัยกับครอบครัวของคุณจะทำให้พวกคุณใกล้ชิดกันมากขึ้น
- บางครั้งเราต้องสร้างครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่งนอกเหนือจากที่บ้าน ครอบครัวของคุณที่นี่อาจจะเป็นเพื่อนในโรงเรียนที่สนิทที่สุดก็ได้ ให้แน่ใจว่าคุณได้พูดคุยกับเพื่อนที่สนิทที่สุด และมีการวางแผนทำกิจกรรมพิเศษ ร่วมกันด้วย หากในช่วงวันหยุดคุณไม่สามารถจะกลับไปบ้านได้ ให้ใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ๆ หรือผู้คนที่คุณได้พบในชุมชนใกล้กับสถานศึกษาของคุณ

ชีวิตในชุมชน

- เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนกับครอบครัวของคุณ ออกงานร่วมกันและทำให้เป็นแบบอย่างของครอบครัวที่แข็งแรงสำหรับคนอื่น ๆ ในชุมชน
- ไปคริสตจักรกับครอบครัวทุกครั้งที่สามารถทำได้ การใช้เวลาที่คริสตจักรกับครอบครัวของคุณก็เป็นสิ่งสำคัญ หลังจากจบการนมัสการแล้วให้เข้าไปนั่งพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ในวันนี้ร่วมกัน แล้วเข้าร่วมกิจกรรมของคริสตจักรด้วยกัน
- หนุนใจให้เพื่อน ๆ ใช้เวลากับครอบครัวให้คุ้มค่า หากครอบครัวเพื่อนของคุณไม่ได้เป็นครอบครัวที่เหนียวแน่น และมีการช่วยเหลือกันและกัน ให้เชิญเพื่อนคนนั้นมาที่บ้านเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ และใช้เวลาอันคุ้มค่าร่วมกัน หากคุณเองไม่มีครอบครัวที่คอยเกื้อกูลกัน ให้สังเกตดูว่าคุณจะสามารถไปเข้าร่วมกับช่วงเวลาในครอบครัวของเพื่อน ๆ หรือพี่เลี้ยงคนใดได้บ้างหรือไม่

คำถามเพื่อตอบสนองและอภิปราย

- มีสิ่งใดที่คุณได้ทำร่วมกับครอบครัวแล้วคุณรู้สึกสนุกกับสิ่งนั้นอย่างมาก?
- คุณจะแสดงให้ครอบครัวเห็นว่าคุณเป็นห่วงและเอาใจใส่พวกเขา (โดยทางคำพูดและการกระทำ) ได้อย่างไร?
- คุณจะสนใจครอบครัวของคุณให้ใช้เวลาที่มีคุณค่าร่วมกันมากขึ้นได้อย่างไร?
- เพราะเหตุใดคุณจึงคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างครอบครัวขึ้นมา? ทำไมพระองค์จึงห่วงใยเรา?

การนำไปใช้

- ทำตนให้เป็นแบบอย่างของการเป็นครอบครัวที่ดีกับน้อง ๆ ของคุณ ช่วยให้เขาเข้าใจความสำคัญของเวลาของครอบครัว และประโยชน์ของมันที่มีต่อเขา
- เป็นครอบครัวที่ช่วยสนับสนุนให้กับเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของคุณ หากพวกเขาไม่มีครอบครัวที่จะพึ่งพิงได้ ก็ให้คุณเป็น “พี่คนโต” ที่คอยห่วงใยเขา เป็นคนที่เขาสามารถไว้วางใจและพึ่งพิงได้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 21:
กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 21: กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

พระเจ้าทรงสร้างโลกอันสลับซับซ้อนและสวยงามนี้ขึ้นมา และพระองค์ทรงเชื้อเชิญเราให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากเท่าที่จะมากได้ เมื่อคุณได้รับการกระตุ้นให้เรียนรู้ได้ดีขึ้น คุณต้องบอกกับพระเจ้าว่า “ได้ครับ/ค่ะ” แล้วพระองค์จะทรงบอกสิ่งยิ่งใหญ่ที่คุณไม่รู้เกี่ยวกับตนเอง (เยเรมีย์ 33:3)

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:สามารถหาวิธีปฏิบัติที่จะกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แก่ตนเองและผู้อื่น

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยปรึกษากับผู้ใหญ่ที่บ้านเกี่ยวกับสิ่งที่คุณได้เรียนจากที่โรงเรียน แล้วถามพวกเขาว่ามีสิ่งใหม่ ๆ อะไรบ้างที่พวกเขาได้เรียนรู้ในระหว่างวัน คุณสามารถจะเรียนรู้จากประสบการณ์ของพวกเขาได้มากเท่ากับที่เรียนในหนังสือเล่มที่เดียว
- ให้เด็ก ๆ ที่บ้านได้เห็นคุณทบทวนบทเรียน และมีโอกาสที่จะถามคำถามต่าง ๆ กับคุณ เมื่อคุณสอนคนอื่น ๆ คุณก็ถูกกระตุ้นให้เรียนรู้มากขึ้นด้วย

ชีวิตในโรงเรียน

- เอาใจใส่กับวิชาที่คุณเรียนสนุกที่สุด และวิชาที่คุณรู้สึกอยากรู้หรือสงสัยมากที่สุด การเรียนรู้ในสิ่งที่สนใจจะช่วยกระตุ้นใจข้างในของคุณด้วย
- หากคุณรู้สึกเบื่อกับการเรียน ให้หาวิธีตั้งคำถามเกี่ยวกับวิชานั้นให้มากขึ้น ทำทนายตนเองให้รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ด้วยกับคุณในทุก ๆ หัวข้อที่เรียน
- หากคุณมีปัญหาเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ขอความช่วยเหลือจากคุณครู หรือพี่เลี้ยงทันที อย่าคาดหวังว่าจะให้คนอื่นมาช่วยแก้ปัญหาให้กับคุณ แต่ให้ร่วมกันแก้ไขกับคุณครูหรือพี่เลี้ยงอย่างให้ความเคารพ

ชีวิตในชุมชน

- ให้มองหาผู้ใหญ่ที่อยู่รอบข้างคุณ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้เกี่ยวกับโลก และรักที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ พูดคุยกับพวกเขาถึงสิ่งที่กระตุ้นให้เขาอยากเรียนรู้
- ขอศิษยาภิบาล หรือคนในคริสตจักรให้อธิษฐานกับคุณเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ บอกให้พวกเขาได้รู้ว่าคุณอยากรู้เรื่องราวในโลกอันแสนวิเศษของพระเจ้า
- หาเด็กในโรงเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ และเสนอตัวที่จะช่วยเหลือเขา 1 วันต่อสัปดาห์

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีวิชาใดที่ทำให้คุณลืมเวลาไปเลย เวลาที่เรียนวิชานั้น? มีวิชาใดที่คุณจะไปเข้าเรียนแม้ว่าจะไม่จำเป็นก็ตาม?
- สดุดีบทที่ 119 กระตุ้นเราให้รู้จักพระคำของพระเจ้า คุณสามารถเขียนกลอน บทเพลง ภาพ แสดงละครหรือแสดงออกอื่น ๆ อย่างสร้างสรรค์ถึงสิ่งที่กระตุ้นให้คุณอยากเรียนรู้ได้หรือไม่?

การนำไปใช้

- พูดคุยกับเด็ก ๆ ที่คุณรู้จักถึงเรื่องสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจในการเรียนให้กับคุณ และเรื่องวิชาที่คุณชื่นชอบด้วย แสดงให้พวกเขาเห็นว่าคุณรู้สึกตื่นเต้นกับสิ่งที่你们ได้เรียนรู้ด้วย
- ถามเด็ก ๆ ที่คุณรู้จักว่าเขาชอบเรียนวิชาอะไรที่โรงเรียน ให้แสดงความอยากรู้อยากเห็นของเขา และให้เขาได้แบ่งปันความตื่นเต้นของเขาให้กับคุณด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 22:

การเรียนรู้อย่าง

กระตือรือร้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 22: การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

การเรียนรู้เป็นการผจญภัยอย่างหนึ่ง ดังที่สดุดี 119:18 ได้บอกกับเราว่าสิ่งที่เราต้องทำก็คือเปิดตาของเรา เพื่อเราจะได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ของพระองค์ ให้เราสนุกไปกับการค้นพบข้อมูลใหม่ ๆ จากที่โรงเรียน และจากโลกรอบตัวเรา

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- หาวิธีการปฏิบัติตนให้เป็นผู้เรียนที่กระตือรือร้น
- ช่วยผู้อื่นให้เป็นผู้เรียนที่กระตือรือร้นด้วยเช่นกัน

ชีวิตในครอบครัว

- นอนหลับให้เพียงพอทุกคืนเพื่อให้ความคิดได้หยุดพัก และพร้อมที่จะตื่นขึ้นมาเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในเช้าวันต่อมา
- ที่บ้าน หรือในละแวกบ้านของคุณนั้นมีใครที่ เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเกี่ยวกับสิ่งที่คุณไม่รู้ซักบ้างหรือเปล่า? ทำตนให้เฝ้ารู้และขอให้คน ๆ นั้นสอนสิ่งที่เขารู้จักดีกับคุณ
- แบ่งปันความรู้สึกตื่นเต้นของคุณกับคนอื่นเมื่อคุณค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ให้บอกเพื่อน ๆ หรือคนในครอบครัวที่คุณอาศัยอยู่ด้วยเกี่ยวกับสิ่งนั้น

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- พยายามเป็นคนที่ได้รับรู้มากที่สุดที่สุดในชั้นเรียน โดยการถามคำถาม และแบ่งปันการสังเกตการณ์ของคุณให้เพื่อน ๆ ฟัง
- ทุกวิชาที่คุณได้เรียนนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตนอกโรงเรียนได้ ให้ลองมองหาความเกี่ยวพันของสิ่งเหล่านี้ และพูดคุยกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย
- การทำโครงการพิเศษเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ได้ดีในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ ถามครูอาจารย์ที่จะขอโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติมกับเขา
- หากไม่มีที่นั่งประจำ ให้เลื่อนไปนั่งแถวหน้าของห้อง ยิ่งคุณนั่งใกล้กับครู หรืออาจารย์มากเท่าไร คุณก็จะตั้งใจเรียนมากขึ้นเท่านั้น และครูก็อาจจะรู้จักคุณมากขึ้นด้วย

ชีวิตในชุมชน

- พูดคุยกับผู้ใหญ่ในชุมชน และคริสตจักรของคุณว่าพวกเขาได้เรียนสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เขาารู้เรื่องนั้นได้อย่างไร เพราะเรื่องราวของคนอื่น ๆ ก็สามารถสอนเราได้มากพอ ๆ กับการอ่านในหนังสือ
- การศึกษาพระคัมภีร์ก็ถือเป็นการผจญภัยเช่นเดียวกัน ให้จัดตั้งกลุ่มกับเพื่อน ๆ เพื่อศึกษาชีวิตของพระเยซู หรือของโมเสส แล้วเชิญศิษยาภิบาลให้เข้ามาช่วยสอนแนะนำด้วย
- พูดคุยกับเพื่อน ๆ ถึงเรื่องที่ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกสำหรับเขา ถามเขาว่าวิชาที่เขาชอบคือวิชาอะไร และทำไม และถามว่าครูที่ดี และครูที่แย่ที่สุดที่เขาเคยเจอคือใคร ช่วยกันคิดว่าครูที่ดีมีลักษณะอย่างไร

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีเรื่องใดที่คุณอยากจะเรียนรู้ตลอดเวลา? ให้เขียนรายการสิ่งที่คุณวาดฝันที่จะได้เรียนรู้มาเป็นข้อ ๆ
- วิธีการของ การเรียนรู้ การอ่านหนังสือ การอภิปรายในกลุ่ม การฟังผู้บรรยายที่น่าสนใจ การเขียน การทำอย่างอื่น ๆ หรือการทำสิ่งต่าง ๆ พร้อมกัน แบบใดที่คุณชื่นชอบ? จงรู้วิธีที่จะทำให้คุณได้เรียนรู้มากที่สุด

การนำไปใช้

- เมื่อผู้คนรอบข้างคุณรู้สึกตื่นเต้นกับการเรียนรู้ เขาก็จะรู้สึกดีกับตัวเอง ให้คุณแบ่งความรู้สึกรักที่จะค้นหาสิ่งต่าง ๆ ให้กับเพื่อน ๆ และครอบครัวของคุณด้วย
- สอนเกมใหม่ ๆ ให้กับเด็ก และหนุนใจเขาเวลาที่เขาเริ่มเรียนรู้ที่จะเล่นเกมนั้นได้ดีขึ้น สิ่งนี้จะช่วยให้เขาารู้ว่าการมีความเชี่ยวชาญในทักษะด้านใหม่ ๆ นั้นเป็นเรื่องที่น่าสนุก

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 23:
ทำงานที่ได้รับมอบหมาย
ให้เสร็จ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 23: ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ

การทำงานของโรงเรียนให้เสร็จนั้นจะช่วยสร้างนิสัยของการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ติดตัวไปตลอดชีวิต การทำงานของโรงเรียนให้เสร็จตรงเวลายังช่วยในการเรียนรู้จักการจัดสรรเวลาและรู้จักเรียงลำดับความสำคัญได้อย่างถูกต้องด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- หาวิธีปฏิบัติเพื่อจะทำงานโรงเรียนให้เสร็จเป็นประจำ
- หนุนใจคนอื่น ๆ ให้หาวิธีปฏิบัติเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- พยายามทำการบ้านในสถานที่และเวลาเดิมทุก ๆ วัน ความคงเส้นคงวาสามารถช่วยให้การทำงานนั้นง่ายขึ้นได้
- จัดของที่ต้องใช้ในการทบทวนบทเรียนไว้ในห้องที่คุณใช้ การเก็บของไว้ในที่เฉพาะจะช่วยให้คุณไม่เสียสมาธิ และไม่เสียเวลาในการหาปากกา กระดาษ หรือสิ่งของอย่างอื่นที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน
- ให้ทำงานที่ยากที่สุดในช่วงเวลาที่คุณสามารถตั้งสมาธิได้ดีที่สุด

ชีวิตในชุมชน

- เข้าใจความคาดหวังของอาจารย์ ก่อนที่จะเริ่มทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ถามความคาดหวังของอาจารย์ให้เข้าใจก่อนการถามคำถามจะช่วยประหยัดเวลาและพลังงาน
- ให้ความเคารพของวิชานั้นอยู่กับการบ้านมากเท่าไร ครูแต่ละคน แต่ละวิชา ก็จะแตกต่างกันไป
- ให้หาวิธีที่จะนำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาใช้ร่วมกัน การหาวิธีการใหม่ ๆ จะช่วยให้คุณจดจำข้อมูลได้ และสามารถเปิดเผยวิธีการที่ดีต่อการนำสิ่งต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้กับชีวิตของคุณข้างนอกโรงเรียน คุณกับเพื่อนร่วมห้อง และเพื่อน ๆ ของคุณเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสิ่งที่พวกเขาได้เรียนในชั้นเรียน

ชีวิตในชุมชน

- ทบทวนด้วยกันเป็นกลุ่ม ๆ การทำงานโรงเรียนให้เสร็จนั้นจะง่ายขึ้นหากมีคนอื่น ๆ ที่ขยันเรียนเหมือนกันมาอยู่รอบ ๆ ตัวคุณ
- คริสตจักรของคุณเต็มใจที่จะจัดที่สำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือคนในชุมชนใหญ่ ๆ ให้มาใช้ในการศึกษา ทบทวนบทเรียน และทำงานของโรงเรียนหรือไม่

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- การบ้านนั้นมีบทบาทในการเรียนรู้ของคุณอย่างไร? แล้วมันช่วยให้คุณเข้าใจบทเรียนมากขึ้นหรือไม่? มันเกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณได้ฟังเมื่ออยู่ในห้องเรียนหรือเปล่า? คุณรู้สึกว่าการบ้านช่วยให้คุณเกิดความคิดสร้างสรรค์ หรือกระตุ้นความสนใจของคุณหรือไม่?
- คุณจะทำอะไรหากคุณได้รับงานหลายชิ้นในเวลาเดียวกัน? คุณจะจัดสรรเวลาให้ดีที่สุดอย่างไร?

การนำไปใช้

- ช่วยเด็กเล็ก ๆ ทำการบ้าน หรือจัดตั้งกลุ่มกับเพื่อน เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในการทำการบ้าน 1 ครั้ง หรือ 2 ครั้งต่อสัปดาห์
- เป็นครูพิเศษให้กับเพื่อนในห้องเรียนที่ไม่เข้าใจในวิชาที่คุณคิดว่ามันง่าย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 24:
ผูกพันกับโรงเรียน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 24: ผูกพันกับโรงเรียน

การให้โรงเรียนเข้าไปมีส่วนกับชีวิตของคุณ จะทำให้คุณเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ เมื่อคุณมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย คุณก็จะยิ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน และพยายามที่จะเรียนให้ดีขึ้นด้วย ความผูกพันจะช่วยให้อาจารย์เป็นคนที่น่าอยู่มากขึ้นสำหรับนักเรียนคนอื่น ๆ และคุณเองก็ได้สร้างความแตกต่างด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- ใช้ขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อเพิ่มความผูกพันที่มีต่อมหาวิทยาลัย
- หาวิธีที่จะสนใจให้ผู้อื่นทุ่มเทกับสถานศึกษาของตนมากขึ้น

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยกับครอบครัวถึงเรื่องมหาวิทยาลัยของคุณ เล่าสิ่งที่คุณชอบ และคิดว่าน่าจะปรับปรุงให้พวกเขาฟัง
- เชิญครอบครัวมารับประทานอาหารที่บ้านกับคุณ และคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วย
- ให้ครอบครัวของคุณมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียน เชิญพวกเขาให้เข้าร่วมโปรแกรม และกิจกรรม ต่าง ๆ เท่าที่จะมาร่วมได้

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- เขียนสิ่งที่คุณชอบเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยของคุณ อาจรวมถึงเพื่อน ๆ กิจกรรมต่าง ๆ ครูอาจารย์ กีฬา ฯลฯ ก็ได้ เมื่อใดก็ตามที่คุณรู้สึกหมดกำลังใจ ให้กลับไปอ่านสิ่งเหล่านี้ และจำเรื่องดีที่โรงเรียนของคุณได้มีให้กับคุณเอาไว้
- เข้าหาผู้คนใหม่ ๆ ในสถานศึกษาของคุณ และช่วยพวกเขาให้รู้สึกว่าคุณได้รับการต้อนรับ พาพวกเขาไปเดินดูสถานที่รอบ ๆ ถามสารทุกข์สุกดิบของเขา และแนะนำเขากับเพื่อน ๆ ของคุณ ให้เขาได้รับประสบการณ์ที่ดีจากสถานศึกษาของคุณด้วย

- คุณรู้หรือไม่ว่าคนที่จบจากมหาวิทยาลัยของคุณไปแล้ว ตอนนี้เขาทำอะไรกันอยู่? ให้หาว่าเขาจะติดต่อพวกเขาอย่างไร และถามพวกเขาว่าสิ่งที่เขาได้รับจากโรงเรียนนั้น มีสิ่งใดที่เขายังนำไปใช้อยู่บ้าง

ชีวิตในชุมชน

- มหาวิทยาลัยของคุณเป็นที่รู้จักของชุมชนมากน้อยแค่ไหน? ลองไปคอนเสิร์ต การแข่งกีฬา และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อสร้างมิตรระหว่างสถานศึกษาของคุณกับคนในชุมชนละแวกนั้น
- เชิญคนในชุมชนคริสตจักรของคุณให้ไปร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาของคุณ เล่าสิ่งดี ๆ ที่มหาวิทยาลัยของคุณได้กระทำให้พวกเขาฟัง คนในชุมชนสามารถให้ความช่วยเหลือแก่คุณและมหาวิทยาลัยของคุณได้
- ทำข้อตกลงกับเพื่อน ๆ ของคุณเพื่อสัญญาว่าจะเรียนจนจบการศึกษา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ให้ยังคงมีความรับผิดชอบต่อกันและกัน

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีสิ่งใดที่มหาวิทยาลัยของคุณจะใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด? บางครั้งสถานศึกษาก็มีความจำเป็นต้องซ่อมแซมอาคารเรียน หนังสือ อุปกรณ์ต่าง ๆ หรือแม้แต่เฟอร์นิเจอร์ หรืออุปกรณ์ทำสวนต่าง ๆ คุณคิดว่าคุณสามารถทำอะไรเพื่อช่วยในความจำเป็นเหล่านี้ได้บ้าง? มีเพื่อนคนไหนที่จะสามารถช่วยเหลือคุณได้บ้างไหม?
- มหาวิทยาลัยได้มอบของขวัญอะไรให้แก่คุณ? ชีวิตคุณจะแตกต่างออกไปอย่างไร หากคุณไม่ได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้? ให้เขียนจดหมายถึงผู้นำในมหาวิทยาลัยเพื่อขอบคุณเขาสำหรับของขวัญเหล่านั้น บางครั้งถ้อยคำให้กำลังใจก็สร้างความแตกต่างได้อย่างมากมาย

การนำไปใช้

- คุณรู้จักเยาวชนคนไหนที่อยากรู้เรื่องเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยของคุณบ้างหรือเปล่า? เล่าให้เขาฟังถึงเรื่องเกี่ยวกับการเรียน ครูอาจารย์ เพื่อน ๆ และประสบการณ์ของคุณ ให้เขาเห็นภาพว่ามหาวิทยาลัยของคุณนั้นเยี่ยมยอดขนาดไหน
- ลองขออนุญาตอาจารย์ให้พาเด็กสักคนหนึ่งเข้าไปนั่งเรียนกับคุณด้วยสักวัน แนะนำเขาให้รู้จักกับอาจารย์และเพื่อน ๆ เล่าให้เขาฟังว่ามหาวิทยาลัยของคุณนั้นสำคัญและพิเศษมากขนาดไหน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 25:
มีคุณสมบัติไฟรู้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 25: มีอุปนิสัยใฝ่รู้

การแก้ปริศนาคำทาย ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ อ่านหนังสือในยามว่าง และการชอบฟังเรื่องเล่าของคนอื่น ๆ ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของอุปนิสัยที่ใฝ่รู้ การอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับโลกใบนี้ และแสดงท่าทางของความใฝ่รู้ออกมาจนอาจนำไปสู่ความเข้าใจ, ความหนักแน่นทางอารมณ์ และการเติบโตทางด้านสติปัญญาได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- เพิ่มความใฝ่รู้ที่มีต่อโลกใบนี้ และฝึกแสดงความใฝ่รู้นั้นออกมาด้วยวิธีปฏิบัติ
- หนุนใจผู้อื่นให้เกิดความใฝ่รู้

ชีวิตในครอบครัว

- **เมื่อคุณอยู่ที่บ้าน** ขอผู้ใหญ่ที่อยู่ในช่วงอายุที่สูงกว่ามาเล่าเรื่องราว และความทรงจำที่ติดตราตรึงใจเขาให้คุณฟัง เชิญพวกเขาแบ่งปันประสบการณ์ที่พวกเขาสามารถเอาชนะสิ่งท้าทาย หรือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้
- **หากคุณมีเพื่อนร่วมห้อง** ให้ใช้เวลาในช่วงอาหารมื้อพิเศษสักมื้อหนึ่งในชีวิตประจำวันที่จะพูดคุยถึงเรื่องข้อสงสัย “ข้อใหญ่” ที่เกิดขึ้นในชีวิต พวกข้อสงสัยเกี่ยวกับการเมือง, ศาสนา, วิทยาศาสตร์, งานเขียนวรรณกรรม หรือหลักปรัชญาต่าง ๆ ก็อาจก่อให้เกิดการอภิปรายที่แสนตื่นตาตื่นใจ และโอกาสในการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการได้

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- **พกหนังสือติดตัวไว้เสมอ** และหาเวลาอ่านในระหว่างคาบเรียน หรือช่วงพักทานอาหารกลางวัน การกระทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยให้คุณในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น แต่ยังสามารถสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับวิชานั้น ๆ ด้วย
- **ขณะจดบันทึกในชั้นเรียน** ให้เขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ ลงไปด้วย การตรวจดูคำถามและค้นหาคำตอบที่คุณอยากรู้จะช่วยให้การเรียนของคุณนั้นน่าสนใจมากขึ้นด้วย
- **พูดคุยกับอาจารย์หลังเลิกชั้นเรียน** ขอให้อาจารย์ช่วยอธิบายบางจุดในคำบรรยายเพิ่มอีกหน่อย หรือช่วยชี้แจงสิ่งที่คุณได้อ่านไปให้กระจ่างขึ้นอีก

ชีวิตในชุมชน

- เป็นอาสาสมัครในชุมชนเพื่อคอยช่วยเหลือคนที่อ่านหนังสือไม่ออก อาจทำผ่านทางคริสตจักร หรือผ่านหน่วยงานราชการที่ต้องการเก็บข้อมูลจากประชาชนก็ได้
- เป็นนักเล่าเรื่อง หรือนักอ่านหนังสือให้แก่ชุมชน ใช้เวลาในการเล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง
- ร่วมกันแก้ไขปัญหา กับเพื่อน ๆ คุณเคยประสบกับภาวะที่ยากลำบากจนถึงกับต้องการความช่วยเหลือเมื่ออยู่ที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่ทำงานบ้างไหม? ขอให้เพื่อน ๆ หรือพี่เลี้ยงถามไถ่คุณเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยให้คุณสามารคิดใคร่ครวญปัญหานั้นลึกลงเข้าไปอีก การถามไถ่ถึงปัญหาอย่างง่าย ๆ ชัดเจนจะช่วยให้คุณพบกับการหาทางออกจากปัญหานั้นได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณชอบนิทานเรื่องอะไร? คุณจะเขียน วาดภาพ เต้น หรือแสดงมันออกมาอย่างไร?
- คุณชอบเกมคำศัพท์ เกมทายปัญหา หรือเกมลับสมองไหม? คุณกับเพื่อน ๆ สามารถสร้างเกม หรือปริศนาคำทายแบบใหม่ได้หรือไม่?

การนำไปใช้

- ขอเด็กเล็ก ๆ ที่คุณรู้จักเล่านิทานให้คุณฟัง คุณอาจจะช่วยพวกเขาเขียนเรื่องราวเหล่านั้นลงไปด้วยก็ได้ กระตุ้นให้พวกเขามีความใฝ่รู้ในระหว่างที่คุณกำลังช่วยพวกเขาพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนไปด้วย
- เมื่อเพื่อน ๆ และครอบครัวรอบ ๆ คุณถามคำถามกับคุณ แทนที่คุณจะตอบคำถามนั้น ให้ถามพวกเขากลับเพื่อช่วยให้พวกเขาหาคำตอบได้ด้วยตัวเอง เพราะเวลาที่เรากำหนดปัญหา หรือหาคำตอบด้วยตัวเองจะทำให้เราไม่ค่อยลืมสิ่งนั้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 26:
กระทำด้วยความเจืออาทร

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 26: กระทำด้วยความเอื้ออาทร

ในพระคัมภีร์ได้กล่าวว่าพระบัญญัติข้อใหญ่คือ จงรักพระเจ้า และรักคนอื่น ๆ (มธ. 22:36-40) ความจริงอันนิรันดร์นี้ช่วยให้เราเห็นวิธีที่พระเจ้าทรงปฏิบัติกับโลกนี้ และการที่พระองค์ทรงแตะโลกนี้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- หาวิธีปฏิบัติเพื่อแสดงให้คนอื่น ๆ เห็นว่าคุณเป็นห่วงพวกเขา
- หนุนใจผู้อื่นให้สำแดงความเอื้ออาทรของเขาโดยการปฏิบัติ

ชีวิตในครอบครัว

- **อดทน และสุภาพต่อคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วย** การรู้สึกรำคาญ หรือหงุดหงิดกับคนที่เราใช้ห้องหรือพื้นที่เดียวกันทุกวันนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายมาก การให้คำตอบที่อ่อนสุภาพ และมีหูที่คอยรับฟังนั้นเป็นการแสดงว่าคุณเอาใจใส่เขา และยังเป็น การแสดงตัวอย่างที่มีพลังให้กับคนอื่น ๆ ที่จะปฏิบัติตามด้วย
- **ให้หาวิธีที่จะช่วยเหลือโดยที่ไม่ต้องถูกขอก่อน** การจัดเตรียมอาหารให้ การเก็บของ ๆ ตนเอง หรือช่วยทำงานทันทีที่เห็นว่าต้องการความช่วยเหลือก็เป็นการแสดงความรักและการเคารพต่อคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน
- ทบทวนปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 1, 2 และ 20 เพื่อหาไอเดียอื่น ๆ ด้วย

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- **คุณเคยเห็นคนที่เอาใส่คนอื่นอยู่เป็นประจำในโรงเรียนของคุณบ้างหรือไม่?** ให้แสดงความขอบคุณแบบอย่างของเขาโดยการเขียนจดหมาย หรือกล่าวขอบคุณ และชื่นชมเขา
- **เชิญนักศึกษาคนอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยของคุณให้มาร่วมกันช่วยเหลือผู้อื่น** ที่ต้องการความช่วยเหลือ มีใครที่อยากให้คนอื่นช่วยพาไปส่งที่ทำงานบ้าง หรือเปล่า? มีใครที่ควรจะได้รับประโยชน์จากมื้ออาหารสุดพิเศษบ้างไหม? มีใครบ้างไหมที่กำลังต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน หรืออยากได้คำพูดปลอบใจจากใครสักคน? คุณจะช่วยคนเหล่านั้นได้อย่างไร?

ชีวิตในชุมชน

- พูดถ้อยคำที่สุภาพอ่อนหวานกับคนที่ดูเหมือนโดดเดี่ยวอยู่ในชุมชนของคุณ
- เข้าไปหาคนที่ดูแตกต่างจากคุณ และทำความรู้จักตัวตนที่แท้จริงของเขา การมีหูที่คอยรับฟังนั้นเป็นวิธีที่จะแสดงความเอาใจใส่ได้อย่างทรงพลัง
- ช่วยเหลือใครสักคนที่พ่ายแพ้ หรือเจ็บป่วย คนเรามักต้องการให้ใครสักคนมาช่วยดูแลลูก ๆ หรือช่วยซื้อของและทำอาหารให้เวลาที่เขาไม่แข็งแรงพอที่จะทำทุกสิ่งด้วยตัวเอง
- เข้าร่วมทำกิจกรรมกับคริสตจักรที่แสดงถึงความรักที่มีต่อชุมชน อาจเป็นการออกไปเยี่ยมเยียนคุณแม่วัยกำลังตั้งครรภ์ แม่หม้าย หรือเด็กเล็ก ๆ ลองถามดูว่าคุณจะช่วยเหลือพวกเขาได้บ้าง

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- พระคัมภีร์บอกกับเราว่าพระบัญญัติสองข้อใหญ่ก็คือ รักพระเจ้า และรักคนอื่น ทำไมเราจึงต้องรักพระเจ้าย่อก่อนที่จะรักคนอื่น ?
- ในลูกา 10:29-37 พระเยซูได้เล่าเรื่องหนึ่งเพื่อตอบคำถามที่ว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของเรา” คุณคิดว่าใครคือเพื่อนบ้านของคุณ?

การนำไปใช้

- เมื่อคุณไปช่วยเหลือเพื่อน หรือคนในชุมชน ชวนใครสักคนให้ไปกับคุณด้วย คุณจะได้เป็นทั้งต้นแบบ และคำหนุนใจในการแสดงความรักต่อผู้อื่นด้วย
- ช่วยเด็กเล็ก ๆ ในการเขียนบันทึก วาดรูป หรือร้องเพลงเพื่อหนุนใจคนที่ซัดสนอยู่ จากนั้นให้ช่วยเขาส่งของขวัญเหล่านี้ และอธิบายให้เขาฟังว่าความอ่อนโยนเหล่านี้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แตกต่างจากเดิมได้อย่างไร

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 27:

ความเสมอภาค

และความยุติธรรมทางสังคม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 27: ความเสมอภาคและความยุติธรรมทางสังคม

มีคาห์ 6:8 ได้เขียนไว้ว่า

“มนุษย์เอ๋ยพระองค์ทรงสำแดงแก่เจ้าแล้วว่าอะไรดี
และพระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรจากเจ้า
นอกจากให้กระทำความยุติธรรมและรักสัจธรรม
และดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของเจ้า”

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญให้เรามีส่วนร่วมกับพระราชกิจของพระองค์
ด้วยการออกไปและช่วยยกชูคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- หาวิธีที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเคารพและให้เกียรติ
- หนุนใจคนที่อยู่รอบข้างคุณให้ตระหนักถึงเรื่องการเลือกปฏิบัติ และเริ่มทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ชีวิตในครอบครัว

- มีใครที่คุณเห็นว่าตอนนี้เขากำลังต่อสู้กับความยากจนและความอยุติธรรมไหม? คุณรู้จักใครที่มีรายได้น้อยกว่าคุณหรือไม่? ให้พูดคุยกับคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วย (เพื่อนหรือครอบครัวก็ได้) เกี่ยวกับคน ๆ นั้นว่าคุณจะมีวิธีช่วยเหลือพวกเขาแบบเป็นรูปธรรมได้อย่างไร
- พึงระลึกถึงสิทธิและเสรีภาพที่ทำให้คุณมีความสุขกับชีวิต ซึ่งอาจรวมถึงเรื่อง การเปิดโอกาสทางการศึกษา มีอิสระในการนับถือศาสนา หรือหมายถึงความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคงก็ได้ ให้ผู้คนที่อยู่รอบข้างได้รู้ว่าคุณรู้สึกขอบคุณสำหรับสิ่งพิเศษเหล่านี้ จากนั้นให้อธิบายให้พวกเขาเข้าใจว่าการช่วยให้คนอื่นอีกมากมายได้รับสิทธิเสรีภาพพื้นฐานเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- มีสถานการณ์ใดบ้างที่ใครสักคนอาจต้องเผชิญกับความไม่เสมอภาคที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย? กิจกรรมใดที่นักศึกษาหลายคนไม่สามารถมีเงินพอที่จะเข้าร่วมได้? มีกลุ่มคณะ หรือชมรมใดที่กีดกันคนบางพวกบ้างหรือเปล่า? ให้อยู่กับนักศึกษาคนอื่น ๆ ครูอาจารย์ หรือผู้นำในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการทำให้มหาวิทยาลัยของคุณนั้นกลายเป็นสถานที่ที่ทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างให้เกียรติและให้ความเคารพ
- ใช้โครงงาน หรือรายงานของวิชาเรียนมาสร้างความน่าสนใจให้กับสถานที่หรือผู้คนที่คุณมองข้ามไป หรือถูกปฏิบัติต่ออย่างไม่เป็นธรรม
- วิชาเรียนในมหาวิทยาลัยของคุณมีการเรียนการสอนแบบเจาะจงเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และเรื่องความยุติธรรมทางสังคมหรือไม่? ถ้ามี ให้ลงทะเบียนเรียนวิชานั้นด้วย หรือถ้าไม่มี ให้อยู่กับผู้นำในมหาวิทยาลัยของคุณเพื่อเสนอให้มีวิชานั้นสักหนึ่งวิชา

ชีวิตในชุมชน

- ให้สำรวจดูว่าคริสตจักรของคุณมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเอาใจจริงเอาใจกับการอุ้มชูดูแล “ผู้เล็กน้อยที่สุด” เพราะเห็นจากตัวอย่างความรักของพระเยซู และเห็นแก่สิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกว่าความยุติธรรม และเมตตาหรือไม่ หากไม่เป็นเช่นนั้น ให้อยู่กับศิษยาภิบาลของคุณว่าจะทำอะไรเพื่อให้คริสตจักรเป็นเช่นนั้นได้
- ในละแวกบ้านของคุณนั้น คุณได้เห็นการเลือกปฏิบัติ, ความยากจน หรือความไม่เท่าเทียมแบบใดบ้าง? คุยกับเพื่อนและคนในชุมชนว่าจะช่วยเหลือสิ่งเหล่านี้และเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร
- อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องของความยุติธรรม ความยากจน และความไม่เท่าเทียมที่เกิดขึ้นทั่วโลก พระเจ้าทรงห่วงใยคนที่ถูกข่มเหงอย่างมาก พระองค์จึงทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อปลดปล่อยเราจากพันธนาการที่ผูกมัดเราอยู่ทั้งในร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ พระเจ้าทรงสามารถกระทำกิจของพระองค์ แม้แต่ในเรื่องที่เราคิดว่าเป็นไปไม่ได้- คำอธิษฐานของเรานั้นมีพลังทำให้เกิดผลได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- มีครั้งไหนไหมที่คุณเผชิญกับความอยุติธรรม การเลือกปฏิบัติ ความยากจน และความอดอยากเป็นประสบการณ์ส่วนตัว?
- สิ่งที่คุณต้องการมากที่สุดเมื่อเจอกับสถานการณ์เหล่านี้คืออะไร?
- คุณต้องการให้ใครสักคนมาช่วยคุณอย่างไร?

การนำไปใช้

- เริ่มตั้งกลุ่มอธิษฐาน เชิญคนอื่นๆ มาเข้าร่วมเพื่อพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับความอยุติธรรม และการเลือกปฏิบัติที่เกิดขึ้น ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และทั่วโลก การอธิษฐานไม่เป็นแค่เพียงที่ขอบพระทัยพระเจ้าเท่านั้น แต่หลายครั้งก็เป็น การเปลี่ยนจิตใจและความคิดของเราด้วย ช่วยให้เราเปิดใจต่อสิ่งที่พระเจ้าอยากให้เราทำ
- หากคุณดูแล หรือทำงานกับเด็กเล็ก ๆ ให้พูดคุยกับพวกเขาถึงเรื่องวิธีการปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความเคารพ และให้เกียรติ เด็ก ๆ นั้นจะซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของตนเองอย่างมาก และเมื่อเขาตอบสนองต่อคนที่แตกต่างจากเขาด้วยบทสนทนาที่ตรงไปตรงมา และตั้งคำถามโดยใช้ความคิด สิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้เขาถูกปรับไปในทางที่ดีขึ้น คุณสามารถช่วยสร้างอิทธิพลแก่ทัศนคติของคนรุ่นหลังเกี่ยวกับเรื่องความยุติธรรมได้โดยการกระตุ้นปฏิกิริยาของเด็ก ๆ ด้วยความรักเสียตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 28:
ยึดหลักคุณธรรม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 28: ยึดหลักคุณธรรม

บุคลิกภายนอกของเรานั้นจะออกมาจากใจและความคิดของเราจริง ๆ เท่านั้น การใคร่ครวญถึงสิ่งที่เราให้คุณค่ากับมันมากที่สุดจะนำไปสู่การเลือกที่จะกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับใจของเรา และความจริงของพระเจ้าด้วย

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- บอกวิธีที่เหมาะสมที่จะทำในสิ่งที่คุณเชื่อ
- ช่วยคนอื่น ๆ หาวิธีที่จะสำแดงความเชื่อ และดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ

ชีวิตในครอบครัว

- คุณเคยถามครอบครัวเกี่ยวกับหลักการที่พวกเขาใช้เพื่อชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตหรือไม่? เวลาที่เรายุ่งมาก ๆ อุดมการณ์เหล่านี้ก็จะถูกทับถมเอาไว้ แต่การนำอุดมการณ์เหล่านี้ออกมาใช้ข้างนอกเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ให้พูดคุยเกี่ยวกับความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ เช่น ความจริงใจ ความเอาใจใส่ ความอดทน ขยันทำงาน ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์
- เวลาที่คุณใช้เวลาอยู่กับเพื่อนร่วมห้อง หรือสมาชิกในครอบครัว มีข้อดีเรื่องใดที่คุณมักจะเห็นพวกเขาแสดงออกมา? ให้บอกพวกเขาว่าคุณชื่นชอบในส่วนตัวของเขา มากเพียงไร
- คุณซื่อสัตย์กับตัวเองมากแค่ไหน? คุณรู้หรือไม่ว่าคุณให้ความสำคัญกับอะไรมากที่สุด? คุณสำแดงสิ่งที่คุณเชื่อออกมาหรือเปล่า? ในสัปดาห์หน้าเมื่อสิ้นสุดวัน ๆ หนึ่งแล้ว ให้ไตร่ตรองและทำความเข้าใจว่าในวันนั้นการกระทำของคุณสะท้อนถึงสิ่งที่คุณให้ความสำคัญมากที่สุดหรือไม่ อย่างไร

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- ในชั้นเรียนของคุณอาจมีโอกาสดำเนินการเรื่องหลักศีลธรรมจรรยาหลายต่อหลายครั้ง คุณได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้ที่ใช้ชีวิตตามสิ่งที่ตนเห็นว่าดี แม้บางครั้งจะเป็นเรื่องยากก็ตามบ้างหรือเปล่า? วิชาที่คุณกำลังเรียนนั้นขัดแย้งกับสิ่งที่คุณคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่? ตั้งคำถามเหล่านี้ขึ้นมาในช่วงอภิปราย หรือในขณะที่จดยานงานก็ได้
- ทีมหาวิทยาลัยของคุณนั้น มีใครที่แสดงสิ่งที่เขาเชื่อออกมาอย่างเสมอต้นเสมอปลายหรือเปล่า? การกระทำของเขาคนนั้นมีอิทธิพลต่อค่านิยมของมหาวิทยาลัยอย่างไร? คนอื่น ๆ คิดอย่างไรเกี่ยวกับคนนี้? คุณเรียนรู้อะไรจากเขาได้บ้าง?

ชีวิตในชุมชน

- **หาเรื่องราวที่แสดงถึงภูมิปัญญาของคน** อาจหาดูในหนังสือเรียน หรือในพระคัมภีร์ก็ได้ เล่าเรื่องราวเหล่านี้ให้เพื่อน ๆ คนในชุมชนความเชื่อ หรือใครก็ได้ที่อยู่ในความดูแลของคุณฟัง เรื่องราวเหล่านี้ถือเป็นตัวอย่างที่สำคัญของการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ
- **คุยกับเพื่อน ๆ และเพื่อนบ้านถึงเรื่องความท้าทายของการดำเนินชีวิตตามศีลธรรม** การดำเนินชีวิตตามศีลธรรมนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป และการพูดคุยถึงความยากลำบากเหล่านี้ก็เป็นอีกหนทางที่ดีหนทางหนึ่งในการเรียนรู้วิธีเอาชนะความยากลำบากเหล่านั้น
- **อธิษฐานกับศิษยาภิบาลและคริสตจักรของคุณให้เป็นชุมชนของผู้ชอบธรรม** พระคัมภีร์ได้กล่าวเอาไว้ว่าเราสามารถถูกล่อลวงได้หลายวิธีด้วยกัน และการมีกลุ่มที่มีความรักต่อกันเพื่อหนุนใจและสามารถไว้วางใจกันได้นั้น ก็เป็นสิ่งที่ทรงพลังอย่างมากเมื่อเราสำแดงความเชื่อออกมาโดยไม่กลัวเกรงสิ่งใด

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณเชื่ออะไรเกี่ยวกับพระเจ้า? เกี่ยวกับโลก? เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในชีวิต? ถ้าเราตายไปจะเกิดอะไรขึ้นกับเรา? ให้ใช้เวลาในการตรวจสอบสิ่งที่เราเชื่ออย่างสม่ำเสมอ
- คนอื่นจะพูดถึงความเชื่อของเราอย่างไร? คนอื่นๆ รู้ไหมว่าคุณให้ความสำคัญกับสิ่งใด? แล้วเพื่อน ๆ ของคุณ ครูอาจารย์ ครอบครัว หรือคริสตจักรของคุณมีคำตอบที่แตกต่างไปจากนี้หรือเปล่า? ทำไม หรือทำไมจึงไม่เป็นเช่นนั้น?

การนำไปใช้

- ถามคำถามกับเพื่อนหรือครอบครัวของคุณอย่างสุภาพ เมื่อคุณเห็นพวกเขาประพฤติตนไม่สอดคล้องกับสิ่งที่คุณรู้ว่าเขาเชื่อ อย่างกล่าวหา หรือต่อว่าเขา แต่ให้ถามเขาว่าทำไมจึงทำเช่นนั้น ให้เขารู้ด้วยว่าคุณเป็นห่วงเขา และอยากให้เขารักษาความชอบธรรมของตนเอาไว้
- เด็กเล็ก ๆ นั้นเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมได้อย่างเฉียบแหลม เขามองออกว่าใครทำตัวสอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง เวลาที่คุณมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กนั้นให้ทำด้วยความตั้งใจ และบอกถึงความสำคัญของการอยู่ในศีลธรรม ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าศีลธรรมจรรยาเป็นหนึ่งในสิ่งสำคัญที่สุดที่เขาควรจะมี พระเจ้าทรงทำตามที่เราเชื่อฟังเสมอ เพราะฉะนั้นพระองค์ก็สามารถช่วยให้พวกเขาสามารถปฏิบัติตัวสอดคล้องกับสิ่งที่พูดด้วยเช่นกัน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 29:
ความจริงใจ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 29: ความจริงใจ

การพูดความจริงกับตัวเองและผู้อื่นนั้นเป็นรากฐานของปัญญาและการตัดสินใจที่ดี บางครั้งการพูดเท็จและการหลอกลวงก็ดูเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และมีเล่ห์เหลี่ยม แต่มันก็กันเราออกจากความรู้สึกอิสระ แม้ว่าบางครั้งการฟังความจริงนั้นจะเป็นเรื่องยาก แต่มันก็คุ้มกับความพยายาม ความจริงใจนั้นเป็นเหมือนการให้ชีวิต แม้ว่าบางครั้งจะยากลำบากก็ตาม

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- เปิดรับโอกาสที่จะพูดความจริงได้
- บอกวิธีที่จะชนะใจคนอื่น ๆ ให้มีความจริงใจได้

ชีวิตในครอบครัว

- **พูดความจริงกับคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วย** แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้พูดความจริงกับคุณ เสมอไปก็ตาม ให้คำมั่นสัญญากับตนเองเป็นส่วนตัวในการพูดความจริง และบอกคำสัญญานี้กับใครสักคนที่คุณไว้วางใจ
- **กระตุ้นให้ความจริงใจเกิดขึ้นท่ามกลางหมู่เพื่อนและครอบครัว** โดยการตอบสนองต่อความจริงอันเจ็บปวดด้วยความนุ่มนวลและความอาทร หลายต่อหลายครั้งที่ความกลัวเป็นตัวกันผู้คนไม่ให้จริงใจต่อเรา คุณจึงต้องทำให้คนที่อาศัยอยู่กับคุณรู้ว่าคุณเป็นบุคคลที่ “ปลอดภัย” แม้ในเวลาที่ความจริงมันทำให้เจ็บปวดก็ตาม
- **ไม่มีใครที่เพียบพร้อม สมบูรณ์แบบ**
และคุณเองก็ไม่สามารถจริงใจตรงไปตรงมากับคนที่คุณรักได้ตลอดเวลา เมื่อคุณทำผิดพลาดและไม่จริงใจ ให้รีบสำนึกและขอการยกโทษโดยเร็ว

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยของคุณมีนโยบายเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ในด้านวิชาการหรือไม่? การบ้านหรือรายงานนั้นสามารถเป็นแหล่งดึงดูดใจที่จะก่อให้เกิดการบิดเบือนงานวิจัย หรือทักษะของเรา ให้ขอคุยกับอาจารย์ถึงเรื่องความสำคัญของความซื่อสัตย์ในการทำการบ้าน
- คุยกับเพื่อนร่วมชั้นเกี่ยวกับการล่อใจให้โกงในห้องเรียน แบ่งปันให้กันและกัน ฟังว่ามิวิชาไหนที่ทำหายคุณ และอาจชักจูงให้คุณไม่ซื่อสัตย์บ้าง ถือความรับผิดชอบต่อกันและกันในเรื่องความซื่อสัตย์ จริงใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการศึกษาวิชาที่ยาก ๆ การพูดความจริงออกมาว่าคุณมีจุดอ่อน หรือดิ้นรนกับเรื่องอะไรอยู่นั้น ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะแสดงความซื่อสัตย์ได้

ชีวิตในชุมชน

- มองหาตัวอย่างของความซื่อสัตย์และการพูดความจริงในท่ามกลางเพื่อนบ้านของคุณ ที่คริสตจักรของคุณ และในชุมชนของคุณด้วย เมื่อคุณเห็นคนที่ยอมพูดความจริงแม้ว่าจะยากลำบากแค่ไหนก็ตาม ให้ขอบคุณความกล้าหาญ และความมีศีลธรรมของเขา
- หนึ่งในเรื่องความซื่อสัตย์ที่เป็นเรื่องยากที่สุดก็คือเรื่องใดก็ตามที่มีเงินมาเกี่ยวข้องด้วย ไม่ว่าจะเป็นการที่นายจ้างจะพยายามทำเงินให้ได้มากขึ้น หรือผู้คนพยายามจะจับจ่ายน้อยลง ก็ยังมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดการโกหก หลอกลวงอยู่ดี ให้แสดงความชื่นชมต่อการทำธุรกิจและคนที่พูดความจริงแม้ว่าสิ่งนั้นอาจจะกระทบด้านการเงินของเขา
- ลองมองหาคนที่มีพฤติกรรมชอบพูดความจริง แล้วยังพูดอย่างสุภาพอ่อนโยนด้วย ให้ผูกมิตรกับคนที่เก็บความลับได้ รับความรู้สึกของคนอื่นได้ไว และเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย ซึ่งลักษณะนิสัยเหล่านี้ทั้งหมดก็แสดงให้เห็นถึงความจริงใจ

คำถามเพื่อการทบทวนตนเองและอภิปราย

- ลองหวนกลับไปคิดถึงตอนที่ใครสักคนไม่เชื่อสัตย์กับคุณดู คุณรู้สึกอย่างไร? แล้วมีครั้งไหนที่คุณไม่เชื่อสัตย์กับใครบางคนบ้าง? คุณรู้สึกอย่างไร? หากคุณสามารถย้อนเวลากลับไปในตอนนั้นได้ คุณจะทำสิ่งใดที่แตกต่างไปจากเดิม?

การนำไปใช้

- เวลาที่เราเล่นเกม หรือเกมแบบไม่เป็นทางการ เราก็มักจะ “ยืดหยุ่นต่อกติกา” ได้อย่างง่าย ๆ แล้วแก้ตัวว่านั่นเป็น “กลยุทธ์” ในการเล่นอย่างหนึ่ง เราต้องทำคำมั่นสัญญาว่าจะไม่ข้องเกี่ยวกับคำพูดโกหกเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ถึงแม้ว่าพอจะให้อภัยได้ และทำเพื่อความสนุกสนานเท่านั้นก็ตาม ความเชื่อสัตย์นั้นเป็นอุปนิสัยที่คุณสามารถสร้างอิทธิพลต่อผู้อื่น และฝึกปฏิบัติได้ตลอดเวลา
- คำโกหกชนิดที่สร้างความเสียหายมากที่สุดอย่างหนึ่งก็คือพวกคำพูด หรือข้อความดูถูก ดูหมิ่นที่เราได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เด็ก ๆ ฉะนั้นให้พูดความจริงกับเด็ก ๆ ที่อยู่รอบข้างคุณว่าพวกเขามีความสำคัญต่อพระเจ้า ต่อคุณ และต่อโลกใบนี้มากแค่ไหน ให้พวกเขาได้รู้ว่าพวกเขานั้นเป็นที่รัก และเกิดมาด้วยวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง บอกพวกเขาถึงศักยภาพที่แท้จริงของพวกเขา และคุณค่าของชีวิตของเขาด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๓๐:
มีความรับผิดชอบ

ปัจจัยแห่งความสำเร็ที่ ๓๐: มีความรับผิดชอบ

ในมัทธิว 5: 37 นั้นพระเยซูทรงบอกเราว่า จริงก็จรงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่
ซึ่งนี่ก็คือความหมายของการมีความรับผิดชอบต่อตนเอง

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- รู้วิธีที่เหมาะสมที่จะปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาของคุณ
- หาวิธีที่เป็นรูปธรรมในการหนุนใจให้ผู้อื่นมีความรับผิดชอบต่อตนเอง

ชีวิตในครอบครัว

- **คุณได้แบ่งงานรับผิดชอบ** และงานบ้านกับคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วยหรือเปล่า? รับผิดชอบที่จะทำในสิ่งที่คุณตกลงไว้ว่าจะทำในบ้าน การกระทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ชีวิตของผู้ที่แบ่งพื้นที่อาศัยกับคุณดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้คุณรู้สึกกับตัวเองดีขึ้นด้วย
- **ส่วนหนึ่งของการมีความรับผิดชอบในการกระทำของคุณ**ก็คือ หลีกเลี่ยงที่จะแก้ตัวเมื่อคุณทำผิดพลาด อย่าต่อว่า หรือกล่าวโทษคนอื่นเวลาที่คุณไม่สามารถทำงานของคุณให้สำเร็จได้ แต่ให้คิดถึงวิธีที่จะหลีกเลี่ยงการทำผิดพลาดแบบเดิม ๆ เพื่อวันข้างหน้าแทน
- **ต้องเข้าใจขีดจำกัดของตนเองอย่างชัดเจน** ว่าคุณไม่สามารถจะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ การแสดงความรับผิดชอบนั้นหมายความว่า เป็นการที่เราบอกให้คนอื่น ๆ รู้ว่ามีสิ่งใดที่เราไม่สามารถทำได้ ให้คุณตั้งความคาดหวังที่เป็นไปได้เอาไว้ และแบ่งปันความคาดหวังเหล่านั้นกับเพื่อน ๆ หรือคนในครอบครัวที่ขอความช่วยเหลือจากคุณ

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- การเอาใจใส่ต่อการเรียน (ดูปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 21-25) นั้นเป็นหน้าที่รับผิดชอบอีกอย่างหนึ่งที่เรากำลังกระทำ ให้รับฉวยเอาทุกสิ่งที่เป็นต่อการเรียนของคุณเอาไว้
- เหล่าครูอาจารย์ได้คาดหวังที่จะให้คุณมีความรับผิดชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ และสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่หรือเปล่า? พวกเขาควรจะคาดหวังเช่นนั้น และคุณเองก็เช่นกัน ควรคาดหวังให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนเตรียมตัวที่จะเข้าเรียนมาอย่างดี บอกความคาดหวังที่มีต่อโรงเรียนออกไปและหนุนใจผู้อื่นให้ช่วยสร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยที่มีความรับผิดชอบในด้านวิชาการ

ชีวิตในชุมชน

- ให้มีส่วนร่วมกับคริสตจักรและชุมชนและทำในสิ่งที่คุณมีภาระใจที่จะทำ ต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างของการเป็นคนมีความรับผิดชอบให้แก่ผู้อื่นด้วย
- อาสาที่จะช่วยงานคริสตจักรและให้พร้อมที่จะช่วยอยู่เสมอ จงพยายามทำงานที่คุณตกลงไว้ว่าจะทำให้สำเร็จอยู่เสมอ
- ถามเพื่อน ๆ ถึงความรับผิดชอบที่เขามี และวิธีที่จะทำสิ่งนั้นให้ได้ตามที่หวังให้ช่วยกัน “ระดมความคิด” และหาวิธีแก้ปัญหาคือคุณตกลงไว้ว่าจะแก้ แม้ว่าจะเป็นงานที่ท้าทายก็ตาม

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณมีความรับผิดชอบมากแค่ไหน? ให้เขียนถึงความรับผิดชอบที่คุณมีในการใช้ชีวิตมาเป็นข้อ ๆ คุณรับผิดชอบอย่างไร? มีเรื่องใดที่คุณทำได้ดีกว่าเรื่องอื่นไหม? เพราะอะไร? คุณจะทำอะไรเพื่อจะสร้างความรับผิดชอบต่อเรื่องที่เป็นจุดอ่อนของคุณให้กลายเป็นจุดแข็งขึ้นมาได้
- คุณช่วยให้ผู้อื่นมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองได้ดีแค่ไหน? คุณเคยช่วยปกปิดความผิดพลาดของคนอื่นบ้างไหม? คุณจะช่วยให้ผู้อื่นมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจที่แย่ของตนเองได้อย่างไร?

การนำไปใช้

- บางครั้งสังคมก็คิดเอาเองว่าเด็กไม่รู้จักความรับผิดชอบ ให้คุณชวนขวายที่จะท้าทายความเชื่อที่ผิดๆ เหล่านั้น แสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อยๆ หรือเรื่องใหญ่ก็ตาม
- เด็ก ๆ นั้นไม่ค่อยจะมีความคิดแบบอยู่กับความเป็นจริงถึงสิ่งที่เขาจะทำสักเท่าไร บางคนอาจคิดว่าตนเองนั้นแข็งแรง ว่องไว และฉลาดกว่าที่เป็นจริง ๆ บางคนอาจประเมินทักษะ และความสามารถของตนต่ำเกินไป เมื่อคุณใช้เวลาไปกับเด็ก ๆ ให้ช่วยพวกเขาให้รู้จักขีดจำกัดของตนเอง และรู้จักแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำและความสามารถของตนเอง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 31:
ความอดทนใจ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 31: ความอดทนใจ

พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาเพื่อเราจะมีความสุขกับโลกใบนี้ และถวายพระสิริแด่พระองค์ (สดุดี 139:14) แต่ความสุขแบบผิด ๆ ที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์โดยตรงและอันตรายอย่าง เช่น ยาเสพติด แอลกอฮอล์ และการสำส่อนทางเพศนั้นก็มียุ่ทั่วไป เมื่อคุณและผู้คนรอบข้างคุณพัฒนาความอดทนใจได้ คุณก็กำลังปลดปล่อยตนเองเป็นอิสระเพื่อจะเจริญก้าวหน้าขึ้นได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- ช่วยผู้อื่นและตนเองให้สามารถหาทางที่เหมาะสมเพื่อต้านทานพฤติกรรมที่อาจเป็นอันตรายได้

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยกับคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วยเกี่ยวกับมุมมองที่พวกเขามีต่อเรื่องแอลกอฮอล์ เพศสัมพันธ์ และยาเสพติด ความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ของคนอื่น ๆ (และวิธีที่เขาจะปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านั้น) นั้นมักสะท้อนให้เห็นว่าพวกเขาให้ความสำคัญต่อเรื่องนั้นอย่างไร ให้ดูในปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 28 สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ในศีลธรรม จรรยา และการให้ความสำคัญกับสิ่งต่าง ๆ ของคนในครอบครัวและเพื่อนมิตรสหาย
- มุมมองเกี่ยวกับยาเสพติด แอลกอฮอล์ หรือเรื่องเพศที่เป็นตัวอย่างให้กับคุณ เมื่อคุณเติบโตขึ้นนั้นเป็นอย่างไร? พฤติกรรมที่เราได้เห็นเมื่อยังเด็กนั้นมักจะเป็นตัวตั้งมาตรฐานให้กับเราว่าอะไรที่เป็นเรื่อง “ปกติ” อะไรคือ “เรื่องปกติ” ของคุณ และสิ่งนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่คุณให้ความสำคัญอย่างไร?

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- สถานศึกษาของคุณนั้นมีกลุ่มสำหรับนักศึกษาที่ยืนหยัดต่อต้านพฤติกรรม บ่อนทำลายหรือเปล่า? หากไม่มี ให้ปรึกษากับเพื่อนและครูอาจารย์ในการจัดตั้งกลุ่มนั้นขึ้นสักกลุ่มหนึ่ง คุณสามารถช่วยเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่กำลังพยายามสู้กับการเสพติดต่าง ๆ อย่างเช่น แอลกอฮอล์ให้สำนึกตัวได้โดยผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ และพูดคุยกับเขา และโดยการจัดตั้งกลุ่มนั้น คุณสามารถช่วยผู้อื่นให้คิดตัดสินใจได้อย่างฉลาดมากขึ้น
- เข้าไปในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยและมองหาหนังสือ นิตยสาร หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ยาในทางที่ผิด การดื่มเหล้า และเรื่องเพศ
- ลองคิดทำโครงการ หรือรายงานสักชิ้นหนึ่งเพื่อนำเสนอข้อดีของการยับยั้งชั่งใจ และต่อต้านพฤติกรรมที่เป็นบ่อนทำลายให้กับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนฟัง แล้วเพิ่มเรื่องเกี่ยวกับปัญหาที่เพื่อน ๆ ต้องเผชิญเข้าไปในการอภิปรายด้วย

ชีวิตในชุมชน

- บางครั้งการต้านทานต่อแรงกดดันที่ทำให้เราต้องดื่มเหล้า หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสมก็เป็นเรื่องยากที่จะทำได้ คุณจึงควรถูกห้อมล้อมด้วยเหล่าเพื่อน ๆ และคนต้นแบบที่จะช่วยเสริมกำลังให้การยับยั้งชั่งใจของคุณได้ จงจริงจังต่อกันและกันเกี่ยวกับปัญหาที่เผชิญอยู่นั้น และช่วยกันระดมความคิดหาวิธีที่จะช่วยกันและกันให้มันคงอยู่ได้
- **ลองสร้างที่ปลอดภัยสนุกสนาน ๆ** ให้รวมมือกับเพื่อน ๆ และผู้นำท้องถิ่นเพื่อตั้งชมรมสำหรับเยาวชนที่จะสามารถมารวมตัว และคบหาสมาคมกันได้ แต่ต้องเป็นที่ที่ไม่อนุญาตให้มียาเสพติด แอลกอฮอล์ หรือพฤติกรรมบ่อนทำลายอื่น ๆ โดยเด็ดขาด
- **ลองใช้คำพูดใหม่ ๆ** เช่น ยาเสพติดและเรื่องเพศนั้นมีความสำคัญอย่างมากในการชักจูงผู้คนให้ไปติดกับมัน เพราะมันทำให้คนคิดว่าสิ่งเหล่านี้จะสร้างความสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ และคุณค่าให้กับพวกเขาได้ แต่ข่าวร้ายก็คือ ความตื่นเต้นเร้าใจของพวกเขาเหล่านั้นเกิดขึ้นเพียงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น แต่กลับสร้างความเจ็บปวดระยะยาวตามมาด้วย อย่างไรก็ตาม ข่าวดีก็คือจะมีตามมาเสมอ คือคุณสามารถพบความตื่นเต้นเร้าใจระยะยาว และพบคุณค่าจากสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เป็นบ่อนทำลายได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- อะไรที่ทำให้คุณรู้สึกมีชีวิตชีวา และมีความสุขที่สุด? อาจเป็นการเล่นกีฬา การทำกับข้าว การอ่านหนังสือ การพูดคุยกับเพื่อน ๆ การร้องเพลง การวาดรูป การเย็บผ้า หรืออะไรอย่างอื่นก็ได้ ให้ความสนใจกับช่วงเวลาที่คุณรู้สึกตื่นเต้น และรู้สึกว่าตนเองมีค่า ให้เก็บบันทึกนั้นเอาไว้ และทำตามสิ่งที่อยู่ในรายการ “ช่วยบำรุงชีวิต” นั้นเอาไว้ แบ่งปันสิ่งที่คุณเขียนกับเพื่อน ๆ
- สิ่งใดที่ทำให้คุณรู้สึกขาดชีวิตชีวา และไม่มีความสุขมากที่สุด? มีสถานที่ ผู้คน หรือบทสนทนาแบบไหนไหมที่ทำให้คุณรู้สึก “ไร้ชีวิต” อยู่ข้างใน? ให้เอาใจใส่กับช่วงเวลาเหล่านี้และเขียนเป็นรายการออกมา จดจำเอาไว้ว่าเหตุการณ์เหล่านี้ อาจทำให้คุณรู้สึกว่าถูกหลอกให้คุณตามหาความตื่นเต้น “ราคาถูก” แบ่งปันสิ่งเหล่านี้กับเพื่อนที่วางใจได้ และขอให้เขาช่วยที่คุณจะหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เหล่านั้นได้

การนำไปใช้

- เป็นคนต้นแบบให้กับเด็ก ๆ ที่คุณรู้จัก โดยเฉพาะกับคนที่อาจถูกโจมตีจากพฤติกรรมบ่อนทำลายเหล่านั้นได้ และเห็นว่าพวกเขา “ปกติ” ด้วย ให้พูดคุยกับเด็ก ๆ เหล่านั้นเกี่ยวกับเรื่องการยับยั้งชั่งใจ และแสดงตัวอย่างของการเป็นคน “ปกติ” ที่สมบูรณ์

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 32:
การคิดวางแผนและการตัดสินใจ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 32: การคิดวางแผนและการตัดสินใจ

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับคุณ (เยเรมีย์ 29:11) และพระองค์ทรงเชื่อเชิญให้คุณเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยพระองค์ด้วยแผนการอันดี และการรู้จักตัดสินใจอย่างชาญฉลาดทุกวัน

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- คิดตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ
- ช่วยผู้อื่นในการวางแผนงานล่วงหน้า และสามารถตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด

ชีวิตในครอบครัว

- **หากคุณไม่ได้อยู่คนเดียว** คุณก็ควรแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกับคนอื่น ๆ บ้าง คุณรู้จักใครที่หน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับอาหาร การทำความสะอาด การพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ บ้างไหม? หรือใครที่ขาดการวางแผนงานจนทำให้สถานที่พักอาศัยนั้นเกิดความวุ่นวาย ยุ่งเหยิงบ้างไหม? ให้เขียนรายการที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จในพื้นที่อาศัยของคุณ จากนั้นให้คุยกับทุกคนในครอบครัวเกี่ยวกับความคาดหวังนั้น
- **คุณรู้ไหมว่าพรุ่งนี้คุณมีสิ่งใดที่จำเป็นจะต้องทำ?** หรือในอาทิตย์หน้า? แล้วในเดือนหน้า หรือปีหน้าล่ะ? ถึงแม้ว่าเราสามารถใช้ชีวิตได้ในวันนี้เท่านั้น แต่การคาดการณ์เพื่ออนาคตจะสามารถช่วยเราในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น ให้ใช้เวลาสักช่วงหนึ่งในการทำปฏิทินพร้อมเขียนเป้าหมาย, งานที่ได้รับมอบหมาย, การเดินทาง และกิจกรรมอื่นๆสำหรับปีหน้าลงไปด้วย
- **เวลาที่เราริเริ่มตั้งเป้าหมายและคิดตัดสินใจ**เกี่ยวกับการทำงาน และเรื่องเรียนอย่าลืมที่จะสงวนเวลาและพลังงานสำหรับงานอดิเรก มิตรสหาย และความรักด้วย

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- หากคุณหรือใครสักคนที่คุณรู้จักต้องพบกับความล้มเหลวในงานชิ้นใหญ่ที่ได้รับมอบหมาย หรือการทำโครงการที่ซับซ้อน ให้ลองทำสิ่งเหล่านี้ดู
  - เขียนขั้นตอนที่จำเป็นต่อการทำโครงการนั้นให้สำเร็จ (ยกตัวอย่างเช่น: ไปห้องสมุดหาหนังสือที่เกี่ยวข้องประเด็นนั้น ๆ อ่านและจดบันทึก เขียนโครงสร้างรายงาน ฯลฯ)
  - เมื่อคุณเขียนขั้นตอนเหล่านั้นแล้ว ให้เขียนด้วยว่าจะต้องใช้เวลาในการทำขั้นตอนแต่ละขั้นมากเท่าไรเพื่อจะให้งานสำเร็จ ให้แน่ใจว่าทั้งหมดนั้นสามารถเสร็จทันก่อนที่งานนั้นจะถึงกำหนด
  - จากนั้นให้เริ่มทำงานตามขั้นตอนทีละขั้นตอนไป
  - หากคุณต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ให้เชิญอาจารย์ หรือเพื่อนมาช่วยให้คุณจดจ่ออยู่กับงานนั้นต่อไป
- คุณอยากจะมีทักษะการตัดสินใจ และออกกำลัง “กล้ามเนื้อ” ของความเป็นผู้นำหรือเปล่า? ให้มองหาคณะกรรมการ หรือทีมวางแผนในมหาวิทยาลัยเพื่อจะเข้าร่วมการฝึก คุณจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำงานเป็นกลุ่มในการตัดสินใจเลือกอย่างชาญฉลาดเพื่อผลดีแก่ทุกคน และเรียนรู้จักกระบวนการต่าง ๆ มากขึ้น

ชีวิตในชุมชน

- ในชุมชนของคุณนั้นมีใครที่เคยประสบความสำเร็จในเรื่องใหญ่ ๆ บ้างไหม? เขามีการวางแผนที่ดีและมีทักษะในการตัดสินใจที่ช่วยให้เขาสามารถทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ ให้ไปทำความรู้จักกับคนเหล่านี้และหากเป็นไปได้ให้ขอสัมภาษณ์เขา แล้วดูว่ากลยุทธ์ของเขาคืออะไร
- ช่วยคริสตจักรวางแผนงานและหาวิธีที่จะให้อนุชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนงาน และการทำตามแผนงานนั้นให้สำเร็จ
- เป็นแบบอย่างของพฤติกรรมที่ดีเมื่ออยู่ร่วมกับเพื่อนฝูงและครอบครัว แม้ในระหว่างมื้ออาหารเย็นที่เป็นกันเอง หรือจะเป็นงานกีฬาตอนบ่ายก็สามารถเป็นโอกาสที่ดีในการแสดงให้ผู้อื่นเห็นข้อดีของการวางแผนล่วงหน้าได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- พระคัมภีร์ว่าอย่างไรเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมและการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด?
- คุณคิดข้อพระคัมภีร์ เรื่องราวในพระคัมภีร์ หรือพระธรรมที่พูดเจาะจงถึงการตัดสินใจที่ดีออกมาไหม? ให้สะท้อนสิ่งเหล่านี้ออกมา และขอพระเจ้าทรงสำแดงหนทางของพระองค์ให้เราได้เห็น

การนำไปใช้

- พูดคุยกับเด็กที่คุณรู้จักเกี่ยวกับเรื่องการตัดสินใจที่ดี เวลาที่คุณใช้เวลาอยู่กับพวกเขา ให้เขาเลือกระหว่างทำกิจกรรมกับ ทำตามเป้าหมาย แล้วหลังจากนั้นให้อภิปรายถึงตัวเลือกที่เขาเลือก
- ช่วยเหลือผู้อื่นที่คุณรู้จักในการฝึกทักษะการวางแผน เมื่อคุณอยู่ร่วมกับพวกเขา ให้นำเวลาเผื่องานในครั้งหน้า แล้วอภิปรายกันว่าจะทำอะไร ไปที่ไหน หรือพูดถึงเรื่องอะไรกันดี หนุนใจให้พวกเขาเขียนแผนการเหล่านั้นลงไป และปฏิบัติตามแผนนั้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๓๓:
ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 33: ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์

พระเจ้าทรงสร้างเรามาเพื่อจะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ และกับผู้อื่น
การสร้างมิตรภาพให้คงอยู่อย่างแน่นแฟ้นจะช่วยให้เราเจริญก้าวหน้า

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- ช่วยผู้อื่นให้สร้างความสัมพันธ์ที่สนิทแนบแน่นได้
- บอกวิธีที่เหมาะสมในการรักษาความสัมพันธ์ให้เหนียวแน่นอยู่

ชีวิตในครอบครัว

- **คุยกับคนในครอบครัว** หรือเพื่อนร่วมห้องของคุณเกี่ยวกับสิ่งที่จะช่วยให้ความสัมพันธ์นั้นแข็งแรง คุณเห็นคุณค่าอะไรในตัวเพื่อน? ทำไมมิตรภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ? คุณมีเพื่อนที่เคยสร้างผลกระทบต่องานของคุณไหม เขาเป็นใคร? และเขาทำอย่างไร? คุณเล่าเรื่องอะไรให้เพื่อนฟัง แล้วเพื่อน ๆ ของคุณแตกต่างจากคุณอย่างสิ้นเชิงอย่างไร? คุณเคยมีช่วงเวลาที่ยากเย็นในการทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ บ้างไหม? แล้วอะไรที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยาก? หลายปีผ่านไป มิตรภาพนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร?
- **เพื่อนของคุณเคยแวะมาทานอาหารที่บ้านคุณบ้างหรือเปล่า?** ให้บอกพวกเขาว่าคุณชื่นชมเขาในเรื่องอะไร?
- **ขณะที่คุณโตขึ้นนั้นคุณได้เห็นความสัมพันธ์แบบไหนรอบ ๆ ข้างคุณ?** คุณได้เรียนรู้อะไรจากความสำคัญของมิตรภาพที่คุณได้ไปสังเกตการณ์มา?

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- **เข้าร่วมกับคณะกรรมการ** หรือกลุ่มที่คอยทักทายนักศึกษาใหม่ในสถานศึกษาของคุณ ช่วยเหลือผู้มาใหม่ให้เริ่มทำความรู้จักกับเพื่อนในมหาวิทยาลัยได้
- **อาสาที่จะช่วยเด็กนักเรียนทำการบ้าน** การช่วยกันทำงานนั้นก็เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีอีกวิธีหนึ่งเช่นกัน

ชีวิตในชุมชน

- **ลองมองดูรอบ ๆ ชุมชนของคุณ**ว่ามีคนที่คุณไม่ค่อยได้มีปฏิสัมพันธ์ด้วยนักมากเท่าไรไหม ขยายทักษะการสร้างสัมพันธ์ด้วยการเป็นผู้เริ่มบทสนทนากับพวกเขา ก่อน หรือเชิญพวกเขามาที่คริสตจักรของคุณก็ได้
- **ผู้สูงอายุในชุมชนของคุณ**นั้นมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์มานานหลายปี ดังนั้นคุณจึงควรผูกมิตรกับใครสักคนที่อายุมากกว่าคุณแล้วถามเขาว่า เขาได้เรียนรู้อะไรจากการเป็นเพื่อนที่ดีมานานหลายปี
- **เรียนรู้ที่จะแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างให้เกียรติ และสุภาพ** เพื่อนไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นและแนวคิดเหมือนกันเสมอไป การจัดการกับความขัดแย้งด้วยความสุภาพ อ่อนโยนนั่นเป็นสิ่งที่สำคัญ คุณต้องพยายามที่จะเข้าใจในความคิดและข้อคิดเห็นของผู้อื่นก่อน ก่อนที่จะอธิบายความคิดเห็นของตนออกมา แม้ในเวลาที่คุณไม่เห็นด้วยกับความคิดนั้น คุณก็สามารถที่จะยืนยันความสำคัญของมิตรภาพได้
- **การสุภาพ และให้เกียรติกับคนแปลกหน้า** หรือกับคนคุ้นเคยก็เป็นวิธีที่สำคัญ อีกวิธีหนึ่งที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นได้ เพียงแค่มีความเกื้อกูลต่อคนบนรถประจำทาง หรือในห้างสรรพสินค้าก็สามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้กับไหวพริบในการสร้างสัมพันธ์ภาพต่อเพื่อนมนุษย์ทุกคนได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- **ใครที่รู้จักคุณดีที่สุด?** คุณรู้จักพวกเขามานานเท่าไรแล้ว? เขียนบันทึกเอาไว้ว่าเพื่อนสนิทเหล่านี้มีผลต่อชีวิตของคุณอย่างไร?
- **คุณเคยสำรวจดูในพระคัมภีร์ใหม่ว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไรเกี่ยวกับความสำคัญของสัมพันธภาพ?** ศึกษาพระธรรมสุภาษิตอย่างละเอียด และสังเกตดูว่ามีการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ที่ดี กับความสัมพันธ์ที่ไม่ดีบ่อยแค่ไหน

การนำไปใช้

- เราทุกคนต่างก็รู้ว่าเด็ก ๆ มักจะเลียนแบบสิ่งที่เห็นจากรอบ ๆ ข้างเขา เมื่อคุณรู้ว่าเด็ก ๆ กำลังมองดูคุณอยู่ ให้ตั้งใจที่จะเป็นแบบอย่างของการเห็นคุณค่าของสัมพันธภาพที่ดี
- ความสัมพันธ์ที่ดีนั้นเริ่มต้นด้วยการรู้จักฟังอย่างเห็นใจ และเข้าใจความรู้สึกอย่างมีอารมณ์ร่วมไปด้วย เมื่อคุณมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้างคุณ ให้รับรู้ถึงความต้องการและความรู้สึกของเขาด้วย จากนั้นให้ถามคำถามและฟังคำตอบอย่างตั้งใจ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 34:
ความสามารถในด้าน
วัฒนธรรม

ปราชัยแห่งความสำเร็จที่ 34: ความสามารถในด้านวัฒนธรรม

พระเจ้าทรงสร้างโลกของเรา และใส่ผู้คนอันแสนวิเศษมากหน้าหลายตาเข้าไป ด้วยฝีมือการสรรค์สร้างของศิลปินเอก เราทุกคนต่างก็มีวิธีการพูดและรูปร่างหน้าตาที่แตกต่างกัน และเรายังมาจากที่ๆแตกต่างกันด้วย และเพราะความแตกต่างหลากหลายเหล่านี้ จึงทำให้เราได้เห็นความรักและพระคุณอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้า

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- โอบกอดผู้คนที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ง่ายดายมากขึ้น
- ซึมซับ และมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่ออยู่รอบผู้คนที่มีความเชื่อหรือชาติพันธุ์ที่แตกต่างกัน

ชีวิตในครอบครัว

- **ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของคุณคืออะไร?** ให้คุยกับครอบครัวและญาติพี่น้องเกี่ยวกับมรดกตกทอดและธรรมเนียมประเพณีของคุณ ขอให้พวกเขาเล่าเรื่องราวว่าเขามาจากที่ไหน แต่งตัวอย่างไร และเมื่อยังเป็นเด็กนั้น เขาได้กินอาหารที่พิเศษแบบใด การรู้จักภูมิหลังทางชาติพันธุ์ของตนเองจะช่วยให้คุณรู้สึกภูมิใจกับวัฒนธรรมที่แตกต่างรอบตัวคุณ
- **ผู้อุปการะของคุณที่อุปการะคุณผ่านทางคอมแพสชั่นนั้นอาศัยอยู่ที่ไหน?** คุณรู้อะไรเกี่ยวกับประเทศของเขา และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเขาบ้าง? ถามผู้อุปการะของคุณเกี่ยวกับธรรมเนียมที่คริสตจักรของเขา ธรรมเนียมในครอบครัวของเขา และความรู้จากประสบการณ์เรื่องชาติพันธุ์ของเขาด้วย การรู้จักวัฒนธรรมอื่น ๆ จะทำให้ชีวิตของคุณน่าสนใจมากขึ้น และมั่นใจมากขึ้นเวลาที่อยู่ในที่แปลกหูแปลกตา

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- **มองดูผู้คนรอบ ๆ มหาวิทยาลัยของคุณ** ที่นั่นแสดงให้เห็นถึงสัญชาติและประเพณีที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงไร? หากสถานศึกษาของคุณยังไม่มีชมรมที่สนับสนุนให้เกิดมิตรภาพท่ามกลางผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ให้ลองคิดที่จะเริ่มตั้งสักชมรมหนึ่ง
- **ศิลปะ ดนตรี และกีฬานั้นก็เป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่ง** เพื่อจะพบปะกับนักศึกษาที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง การแบ่งปันความสนใจที่เหมือนกันจะช่วยสร้างวิถีธรรมชาติในการสำรวจและชื่นชมความแตกต่างของกันและกัน
- **การเรียนรู้จัก หรือเรียนภาษาใหม่ ๆ** ก็เป็นวิธีอีกริธีหนึ่งที่จะสามารถสืบค้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อย่างรอบคอบ

ชีวิตในชุมชน

- **ที่ชุมชน หรือคริสตจักรของคุณมีใครที่มาจากต่างประเทศ** และพยายามจะเรียนภาษาของคุณบ้างหรือเปล่า? ถ้ามี ให้เสนอตัวที่จะช่วยเหลือพวกเขา
- **เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมา** พระองค์ชอบให้มีการนมัสการพระองค์ในหลาย ๆ ภาษาและในรูปแบบวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หนุนใจคริสตจักรของคุณในการหาวิธีที่หลากหลายทางวัฒนธรรมที่จะสรรเสริญพระเจ้า และชื่นชมพระลักษณะของพระองค์

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณอยากรู้เรื่องของวัฒนธรรม และประเทศอะไรมากที่สุด?
- คุณคิดอยากจะไปเที่ยว และสำรวจดูที่ไหนมากที่สุด?
- อะไรทำให้สถานที่แห่งนี้น่าสนใจสำหรับคุณ?

การนำไปใช้

- การแสดงความเคารพและสุภาพต่อคนที่แตกต่างจากคุณเป็นสิ่งที่คุณสามารถทำเป็นตัวอย่างได้ตลอดเวลา ให้ใส่ใจต่อการปฏิบัติเช่นนี้เป็นพิเศษ เมื่อคุณรู้ว่ามีเด็ก ๆ มองดูอยู่
- บางครั้งคนเฒ่าคนแก่ก็ยึดอัดเวลาที่อยู่กับ “คนนอก” ที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หากคุณพบเห็นผู้สูงอายุตอบสนองกับใครในทางลบ ให้คิดว่า คุณจะทำอะไรได้บ้าง ให้ถามคนเหล่านั้นด้วยความสุภาพนุ่มนวล ให้เกียรติและอดทนว่าอะไรที่กระตุ้นให้เขาตอบสนองด้วยท่าทีเช่นนั้น และมุมมองของพวกเขานั้น จะต้องเปลี่ยนแปลงด้านใดบ้าง อย่ารู้สึกว่าเป็นภาระที่ต้องเปลี่ยนความคิดของใคร แต่ให้พยายามเข้าใจในสิ่งที่อาจกระตุ้นให้เกิดการไม่ยอมรับความต่างนั้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 35:
ทักษะการยื่นหยัดต่อสู้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 5: ทักษะการยื่นมือต่อผู้อื่น

พระคัมภีร์ได้สัญญากับเราว่า หากเราต่อสู้กับมาร มันจะหนีเราไป (ยากอบ 4:7) นี่เป็นข่าวดีสำหรับเรา หากเราเสริมทักษะการต่อสู้ของเราให้ดีขึ้น การล่อลวงที่เป็นอันตรายก็จะหนีไปอีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- ยืนยันอย่างเข้มแข็งเมื่อเจอกับการล่อลวงที่อันตราย
- ช่วยผู้อื่นที่จะอดทนต่อแรงกดดันด้านลบจากเพื่อน ๆ

ชีวิตในครอบครัว

- **คุณรู้สึกกดดันที่จะทำอะไร?** การคบหากับใครสักคนหนึ่งหรือเปล่า? หรือเป็นการสูบบุหรี่? การแต่งตัว? การล้อเลียนคนที่แตกต่างจากคุณ? ขโมยของ? โกงข้อสอบ? ทั้งหมดนี้อาจเป็นแรงกดดันให้กับเราได้ ให้พูดคุยกับคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วยเกี่ยวกับแรงกดดันที่พวกเขาเผชิญ เพียงแค่เรารู้ว่าอะไรคือการล่อลวงก็จะช่วยให้เราเริ่มสามารถต่อต้านการล่อลวงนั้นได้แล้ว
- **หลายต่อหลายครั้งที่การล่อลวงมักจะช่วยผ่อนคลายเป็นเพียงระยะสั้น ๆ** ด้วยการฉวยเอาเป้าหมายระยะยาวของเราไป คุณสามารถต้านต่อแรงกดดันเหล่านี้ได้ด้วยการจดจ่ออยู่กับเป้าหมายในอนาคต และความฝันของคุณต่อไป เมื่อคุณอยู่ที่บ้าน ให้แบ่งปันสิ่งที่คุณคาดหวังในอนาคตกับครอบครัวและเพื่อน ๆ ให้บทสนทนานั้นเป็นหัวข้อเกี่ยวกับเป้าหมายระยะยาวของคุณ

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- **เอาใจใส่กับการศึกษาของคุณ** และช่วยผู้อื่นให้เห็นข้อดีของการขยันเรียน การศึกษาสามารถช่วยกันคุณออกจากสถานการณ์ที่มีการล่อลวงในด้านลบ แอบแฝงอยู่ การมีความรู้ที่ลึกซึ้ง และมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับโลกนี้ยังจะช่วยให้คุณได้เห็นคำสัญญาอันลวงหลอกของการล่อลวงในด้านลบที่เกิดขึ้นในอดีตได้
- **ทีมมหาวิทยาลัยของคุณนั้นมีกลุ่ม หรือชมรมที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถยืนหยัดต่อสู้พฤติกรรมด้านลบบ้างหรือเปล่า?** หากไม่มี ให้ลองคิดที่จะริเริ่มตั้งกลุ่มขึ้นมาสักกลุ่มหนึ่งด้วยความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ

ชีวิตในชุมชน

- หากในชุมชนของคุณมีสถานที่ที่มักจะมีคนไม่ตีมารวมตัวกันหรืออาจจะเกิดเรื่องไม่ดีได้ ให้คิดที่จะพูดคุยกับผู้นำในเขต หรือในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการทำให้สถานที่นั้นเป็นที่ปลอดภัยมากขึ้น
- พระคัมภีร์มีคำสั่งสอนที่เกี่ยวกับการยืนหยัดอย่างมั่นคงในการเผชิญกับสิ่งล่อลวง และอันตรายต่างๆ ให้คุยกับศิษยาภิบาลเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์บางข้อ บางที่คุณอาจจะอยากใช้พระคัมภีร์ในการศึกษาหัวข้อเหล่านี้กับเพื่อน ๆ ก็ได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- จากสุภาษิตบทที่ 1 กล่าวว่าสติปัญญานั้นเป็นอาวุธที่ดีที่สุดในการต่อสู้กับพฤติกรรมที่เป็นอันตราย คุณคิดว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? ให้คุยกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มแคร่ของคุณเกี่ยวกับพลังของปัญญาในการเผชิญกับสิ่งล่อลวง แล้วคุณจะเติบโตในสติปัญญาได้อย่างไร?
- สิ่งไม่ดีที่เป็นการล่อลวงที่ใหญ่ที่สุดของคุณคืออะไร? ให้พูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ หรืออาจจะแบ่งปันสิ่งเหล่านี้กับเพื่อนสนิทของคุณก็ได้ ให้รู้ว่าคุณมักจะถูกล่อลวงในช่วงใดมากที่สุด และวางแผนที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านี้อย่างไร

การนำไปใช้

- คุณต้องเสริมแรงด้านทานของคุณให้มีประสิทธิภาพให้เหมือนกับวิธีที่คุณเสริมความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ด้วยการฝึกฝนบ่อย ๆ ลองแสดงบทบาทโดยใช้วิธีทางกลยุทธ์เกี่ยวกับการต้านทานนั้นกับเพื่อนๆบางคน: เช่น
  - ▲ ให้ปฏิเสธ กล่าวขอบคุณ แล้วเดินเลี้ยวไป
  - ▲ ให้ปฏิเสธแล้วเสนออีกความคิดหนึ่ง
  - ▲ ให้ปฏิเสธแล้วเปลี่ยนเรื่องคุย
  - ▲ ให้ปฏิเสธแล้วบอกถึงอันตรายของสิ่งนั้น
- มีวิธีที่สร้างสรรค์วิธีอื่นหรือไม่ที่คุณและเพื่อน ๆ จะใช้ในการต้านทานแรงกดดันได้?
- ส่งกำลังใจที่คุณมีต่อไปยังเด็กเล็ก ๆ เมื่อคุณได้พัฒนากลวิธีต่าง ๆ ในการต่อต้านแรงกดดันด้านลบได้สำเร็จจุลวง และสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ที่อันตรายแล้ว ให้เป็นแบบอย่างสำหรับเด็ก ๆ รอบข้างคุณ และแบ่งปันสิ่งที่คุณได้เรียนรู้กับพวกเขาด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 36:
การแก้ไขความขัดแย้ง
ด้วยสันติวิธี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 36: การแก้ไขความขัดแย้งด้วยสันติวิธี

ความขัดแย้งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เพราะว่าทุกคนนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง เราจึงไม่ได้เห็นด้วยกับทุกคนเสมอไป ความขัดแย้งบางครั้งสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้ แต่ต้องด้วยวิธีการที่สันติและให้ความเคารพเท่านั้น

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะบอกวิธีที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ไขปัญหา โดยไม่ใช้ความรุนแรง และช่วยผู้อื่นให้สามารถทำเช่นเดียวกันนี้ได้

ชีวิตในครอบครัว

- ความขัดแย้งและความรุนแรงนั้นแตกต่างกันอย่างมาก ให้พูดถึงความแตกต่างของสองอย่างนี้กับคนในครอบครัว ฝึกฝนวิธีการแสดงความไม่เห็นด้วยที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ดี วิธีการเหล่านี้อาจประกอบไปด้วย:

- ▲ การพูดด้วยท่าทีที่สงบ ใช้เสียงเรียบๆ แทนที่จะตะโกน
- ▲ อย่าตี หรือผลักในระหว่างที่เกิดการโต้เถียงนั้น
- ▲ ฟังมากกว่าพูด

คุณอาจคิดถึงวิธีแก้ปัญหความขัดแย้งในครอบครัวอย่างสันติได้อีกหลายวิธี

- ให้สร้างพื้นที่สันติในที่อาศัยของคุณ พื้นที่นี้อาจจะเป็นมุมห้อง หรือพื้นที่ส่วนตัวอื่น ๆ ที่สามารถใช้เมื่อเกิดความขัดแย้งได้ (อาจทำตามแนวคิดข้างต้นได้)

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- หากคุณกำลังเรียนวิชาเกี่ยวกับสังคมวิทยา จิตวิทยา หรือประวัติศาสตร์ คุณอาจทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยการหาทางออกอย่างสันติตามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อในชั้นเรียนนั้น บุคคลบางท่านอาจควรค่าแก่การศึกษา ได้แก่ เนลสัน แมนเดลา, แมซีเทเรซ่า, มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ หรือบาทหลวงเดสมอนด์ ตูตู
- บางครั้งความขัดแย้งก็ปะทุขึ้นในระหว่างการอภิปรายในชั้นเรียน เวลาที่ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ให้ทำตนเป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น โดยการฟังอย่างตั้งใจ และถามคำถามที่ชัดเจนด้วย ให้พยายามหาความคิดที่เป็น “พื้นฐานเดียวกัน” แล้วแบ่งปันในสิ่งที่คุณได้รับฟังมา

ชีวิตในชุมชน

- **ลองคิดที่จะเป็นผู้ไกลเกลี่ยความขัดแย้งให้กับชุมชนของคุณ** ผู้ไกลเกลี่ยที่ดีคือผู้ฟังที่ยุติธรรม ซึ่งสามารถช่วยผู้อื่นแก้ไขความขัดแย้งของตนได้ หากคนทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกันนั้นเต็มใจที่จะยอมรับความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งจากคุณละก็ ให้ฟังพวกเขาอย่างรอบคอบ และทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย จากนั้นให้ถามแต่ละคนว่าเขาจะทำอะไรให้สถานการณ์นี้ต่างไปจากที่เป็นอยู่ ถามพวกเขาว่าตอนนี้พวกเขาสามารถทำอะไรได้เพื่อจะแก้ไขการโต้แย้งนี้ได้บ้าง ให้หาทางออกที่ดีกับทั้งสองฝ่าย
- **คริสตจักรของคุณเป็นสถานที่ที่สงบ ร่มเย็นหรือเปล่า?** บางครั้งคริสตจักรก็มีความขัดแย้งที่ถูกเก็บอยู่ภายใต้เปลือกชั้นนอกจึงทำให้ดูเหมือนว่าคริสตจักรนั้นสงบสุขมากกว่าที่เป็น การปกปิดความขัดแย้งนั้นไม่ใช่วิธีแก้ไขความขัดแย้งที่ดีนัก หากคุณรู้สึกว่าคุณคริสตจักรของคุณอาจมีการกระทำเช่นนี้ ให้คุยกับศิษยาภิบาลเกี่ยวกับวิธีการแก้ไข “ความขัดแย้งที่ถูกคลุมไว้” นี้ด้วยวิธีที่เชื่อถือได้

คำถามเพื่อตอบสนองและอภิปราย

- พระคัมภีร์ได้พูดถึงการควบคุมความไม่เห็นพ้องต้องกัน และการเป็นผู้สร้างสันติเอาไว้มากมาย ให้ดูวิธีการที่ดาวิดใช้เพื่อตอบสนองกับซาอูลใน 1 ซามูเอล 24 เรื่องนี้ได้บอกอะไรคุณเกี่ยวกับการแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติบ้าง?
- ที่ใดบ้างที่คุณเผชิญกับความรุนแรง? ในครอบครัวของคุณหรือเปล่า? ในการเจริญเติบโตของชุมชนหรือเปล่า? คุณเคยต้องตกเป็นผู้รองรับพฤติกรรมรุนแรงบ้างหรือเปล่า?

การนำไปใช้

- หากคุณมีเพื่อน หรือคนในครอบครัวที่สนิทด้วย คุณอาจจะไม่เห็นด้วยกับเขาในเรื่องบางอย่างและบางครั้ง เมื่อคุณเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ให้หยุดและคิดใคร่ครวญคำถามต่อไปนี้:
  - คนอื่น ๆ จะมีมุมมองเกี่ยวกับสถานการณ์นี้อย่างไร?
  - มุมมองของคุณเป็นอย่างไร?
  - คุณเห็นด้วยกับสิ่งไหน
  - คุณจะแก้ไขความขัดแย้งนี้ด้วยวิธีที่แตกต่างออกไปอย่างไร?
- การมีอารมณ์ ความรู้สึกที่รุนแรงอาจนำไปสู่ความขัดแย้งที่รุนแรงได้ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริง ๆ โดยเฉพาะกับเด็ก ๆ ที่ยังไม่ได้พัฒนาความสามารถในการแสดงความรู้สึกของตนออกมาเป็นคำพูด หากคุณพบเห็นเด็กที่กำลังท้อแท้ใจ ให้ช่วยเขาหาคำพูดที่จะแสดงความรู้สึกของเขาออกมาได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 37:
อำนาจเฉพาะบุคคล

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๓๗: อำนาจเฉพาะบุคคล

พระคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระเจ้าทรงประทานจิตอันก่อปรด้วยฤทธิ์

ความรักและสติสัมปชัญญะ (2 ทิโมธี 1:7)

ของประทานทั้งสามสิ่งนี้สามารถช่วยให้เรารู้สึกว่าสามารถควบคุมสิ่งต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นกับเราได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว คุณควรจะ:

- บอกวิธีที่คุณใช้ในการควบคุมสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคุณได้
- ช่วยผู้อื่นให้รู้จักอำนาจเฉพาะบุคคลของตนเอง

ชีวิตในบ้าน

- **อำนาจเฉพาะบุคคล** มักจะเริ่มต้นจากการที่เรารู้ว่าเราสามารถผลิตเพลินกับ
อิสระที่มีในบ้านของเราอย่างไร ไม่ว่าคุณจะอยู่กับครอบครัว หรือกับเพื่อน ๆ คุณ
(และพวกเขา) ก็มีอิสระที่จะ:
  - ▲ ตัดสินใจด้วยตนเอง
  - ▲ ตอบรับ หรือปฏิเสธ
  - ▲ แสดงความต้องการของตนเอง
  - ▲ ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องในชีวิตของตนเอง
- **การเคารพในเสรีภาพ** คุณคิดว่าคุณและคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วยควรจะรู้และ
ให้ความเคารพในเสรีภาพเรื่องใดบ้าง?

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- **อำนาจเฉพาะบุคคล และเสรีภาพ** นั้นต้องมาพร้อมกับความรับผิดชอบ คุณสามารถ
ฝึกฝนเรื่องนี้ในสถานศึกษาของคุณได้ทุกเวลาที่ถูกต้องตัดสินใจว่าจะทำงาน
ขึ้นใดให้สำเร็จ ใช้เวลาคิดถึงตัวเลือกที่มี และใช้ “สติสัมปชัญญะ” ของคุณในการ
ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด
- **คุณเห็นด้วยกับนโยบายของมหาวิทยาลัยทุกข้อหรือเปล่า?** พระเจ้าทรงมอบ
ความสามารถในการชักจูงผู้คนให้กับเรา เพื่อว่าเราจะได้สู้รบกับปัญหาต่าง ๆ ได้
ตั้งแต่เรื่องที่น่าอึดอัดใจจนถึงเรื่องความอยุติธรรมเลยทีเดียว หากคุณรู้ปัญหา
ของสถานศึกษาของคุณ อย่าเพียงเอาแต่บ่นเท่านั้น แต่ให้คิดหาทางแก้ไข และ
ปรึกษากับคนที่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นได้

ชีวิตในชุมชน

- ใช้อำนาจเฉพาะบุคคลของคุณในการทำให้ชุมชนของคุณดีขึ้น อาสาที่จะช่วยวางแผนโครงการ หรือรับใช้กับกลุ่มที่ช่วยในการตัดสินใจ
- บางครั้งวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้อิทธิพลและอำนาจส่วนตัวก็คือการสนับสนุนผู้ด้อยโอกาส ช่วยผู้คนในการหางานทำ จัดหาอาหาร ดูแลเด็กๆ หรือพาคนข้ามถนน สิ่งเหล่านี้ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสามารถควบคุมชุมชนของคุณให้ดีขึ้นได้

คำถามเพื่อตอบสนองและอภิปราย

- แม้ว่า你能จะสามารถควบคุมสิ่งต่างๆ ได้หลายอย่าง แต่ก็ยังมีอีกหลาย ๆ สิ่งที่คุณไม่สามารถควบคุมได้เช่นกัน ชีตจำกัดของคุณคืออะไร? และคุณจะทำอย่างไรเวลาที่มีอำนาจเฉพาะบุคคลของคุณถึงชีตจำกัดแล้ว?
- มีกิจกรรมใดบ้างที่คุณรู้สึกมั่นใจ และเข้มแข็งขึ้น? เป็นการเล่นกีฬา? ร้องเพลงในโบสถ์? ช่วยเหลือเพื่อนๆ? หรืออะไรอย่างอื่นอีก? ให้ลองคิดว่าทำไมกิจกรรมเหล่านี้จึงให้พลังกับคุณ คุณได้เรียนรู้สิ่งใดจากกิจกรรมเหล่านี้เพื่อที่คุณจะสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปปรับใช้ในส่วนที่คุณรู้สึกว่าพลังน้อยที่สุด?

การนำไปใช้

- เด็กเล็ก ๆ ต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเพื่อจะฝึกฝนอำนาจเฉพาะบุคคลของตนได้ ยิ่ง “อิสระ” มากเท่าไร ก็ยิ่งเร็วเกินไปสำหรับพวกเขา หากพวกเขาเล็กเกินกว่าจะดูแลตัวเองได้ ก็จะเป็นอันตรายต่อสภาพจิตใจ และทำให้พวกเขารู้สึกกลัวด้วย แต่การช่วยฝึกเด็กเล็กๆ ให้รู้จักเลือกตัดสินใจในสิ่งเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องกับเขา (เช่น เลือกว่าจะเล่นลูกบอลสีแดง หรือลูกบอลสีเขียว) ก็จะช่วยสร้างความมั่นใจที่ดีให้กับเขาได้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 38:
การเคารพตนเอง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ ๓๘: การเคารพตนเอง

การเคารพตนเองที่ได้นั้นมาจากการที่เรารู้ว่าเราเป็นที่รัก, มีคนเป็นห่วงเป็นใย และรู้สึกปลอดภัย ในสคฺติบทที่ 139 ได้กล่าวไว้ว่า เราได้รับสิ่งเหล่านี้จากพระเจ้าผู้ทรงสร้างเราขึ้นมา “อย่างอัศจรรย์และน่าอัศจรรย์” ด้วยความจริงจากพระคัมภีร์ตอนนี้ เราสามารถช่วยผู้อื่นให้พัฒนาความเคารพในตนเองให้ดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณจะ:

- รู้สึกดีกับตนเองและช่วยผู้อื่นให้รู้สึกดีกับตนเองด้วย

ชีวิตในครอบครัว

- **ทำให้บ้านของคุณเป็นที่ที่มีแต่การรู้จักเคารพตนเอง** คุณเคารพเรื่องใดของคนในครอบครัว หรือเพื่อนร่วมห้องของคุณ? เอกลักษณ์เฉพาะของพวกเขาคืออะไร? ให้บอกพวกเขาว่าคุณเห็นสิ่งใดในพวกเขา ที่ทำให้พวกเขาพิเศษสำหรับคุณ และคนอื่น ๆ ในโลกนี้
- **การให้อภัยคือรากฐานที่เป็นศิลาของการเคารพในตนเอง** เวลาที่คุณทำผิดพลาดลงโทษ อย่าไปยึดกับความผิดของตนเอง แต่ให้อภัยกับความล้มเหลวนั้น แล้วขยายเขตการให้อภัยไปถึงครอบครัวและมิตรสหาย เพราะไม่มีใครที่สมบูรณ์แบบ และการให้อภัยเวลาที่เรากำ “เรื่องยุ่ง” ก็ช่วยเพิ่มความมั่นใจให้เราสามารถพยายามลงใหม่ได้อีกครั้งได้
- **ฟังสิ่งที่คุณบอกกับตัวเอง** คุณมักจะเห็นข้อเสียของเรื่องนั้นๆหรือเปล่า? หรือคุณคอยมองหาแต่ข้อดี? คุณคิดเกี่ยวกับตนเองอย่างไร? เวลาที่คุณจดจ่ออยู่กับผลกำไร ความสามารถ คุณก็สามารถช่วยผู้อื่นให้เห็นข้อบกพร่องที่ผ่านมาได้

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- คุณได้ตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของคุณไว้อย่างไร? วิธีการทำลายความเครียดที่มีต่อตนเองที่เกิดผลที่สุดก็คือ การตั้งเป้าหมายที่ไม่สมเหตุสมผล หากคุณกำลังต่อสู้กับการเห็นคุณค่าของตนเองเมื่ออยู่ที่โรงเรียน ให้ลดความคาดหวังที่ตั้งไว้ลงมาอีกนิด การอยู่กับความเป็นจริงว่าคุณสามารถทำงานได้มากขนาดไหน และสามารถทำการเรียนได้เท่าไร ก็จะทำให้คุณรู้สึกมีกำลังใจขึ้น และรู้สึกดีกับตนเองมากขึ้นด้วย
- คุณอาจถูกล่อลวงให้เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น หรือแม้แต่กับอาจารย์ ให้ต่อต้านความรู้สึกเช่นนั้น และช่วยผู้อื่นให้สามารถต้านทานกับสิ่งนั้นได้ด้วย เราแต่ละคนมีของประทาน ความสามารถพิเศษ และทักษะที่แตกต่างและเฉพาะอย่างกัน ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

ชีวิตในชุมชน

- คุณตอบรับทักทายคนที่คุณพบในห้างร้าน หรือคนที่เดินผ่านคุณบนถนนบ่อยแค่ไหน? การพูดคุย ส่งยิ้มให้ หรือแสดงความคิดเห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับสภาพอากาศก็อาจช่วยให้คนในชุมชนของคุณรู้สึกดีกับตนเองมากขึ้นด้วยได้
- การอธิษฐานเป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่งในการสร้างคุณค่าของตนเอง และของผู้อื่นขึ้นมา เมื่อเราอธิษฐาน เราก็สัมผัสได้ถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า และรู้ว่าพระองค์ทรงห่วงใยเรา เราสามารถจดจ่ออยู่กับความรักอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ได้

คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- วัฒนธรรมของคุณพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเองไว้อย่างไรบ้าง? วัฒนธรรมจะเป็นคนสองจิตสองใจหรือเปล่า? หรือเย่อหยิ่งจองหอง? หรือมีความเคารพยำเกรง? หรือเห็นแก่ตัว? หรือเป็นคนชอบช่วยเหลือหรือเปล่า?
- คำพูดจากสิ่งภายนอกมีผลกระทบต่อการเห็นคุณค่าในตัวเองอย่างไร?
- พูดคุยกับกลุ่มแคร้ของคุณเกี่ยวกับความคาดหวังของวัฒนธรรมของคุณ และผลกระทบที่ส่งมาถึงเรื่องการเคารพตนเองของคนที่อยู่อาศัยอยู่ในวัฒนธรรมนี้

การนำไปใช้

- เข้าหาเด็กเล็ก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้หญิงอายุระหว่าง 11-15 ปี เพราะเด็กในวัยนี้มักจะมีปัญหาในเรื่องความรู้สึกปลอดภัย และการต่อสู้กับความสามารถในการที่จะรู้จักการตัดสินใจอย่างถูกต้องของตนเอง หนูนใจเด็กเหล่านี้ที่อยู่รอบข้างคุณ ช่วยพวกเขาให้รู้จักกำลังที่แท้จริงของพวกเขา มีใจเมตตากรุณาเมื่อเขาทำผิดพลาดพลั้งลงไป และรักษาเขาไว้ในคำอธิษฐานของคุณ
- เมื่อคนเราแก่ตัวลง และร่างกายก็เริ่มหดหายไป ก็อาจจะทำให้คนเหล่านั้นรู้สึกดีกับตนเองน้อยลง เมื่อคุณพูดคุยกับผู้สูงอายุรอบ ๆ ตัวคุณ ให้แสดงการยอมรับในของประทานของพวกเขา และบอกพวกเขาว่าคุณเคารพเขา และบอกพวกเขาว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขามากขนาดไหน หากคุณไม่รู้สึกรู้สิดีดีที่จะทำเช่นนั้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 39:
รู้จักเป้าหมาย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 39: รู้จักเป้าหมาย

การที่เราจะรู้จักเป้าหมายของเรานั้นขึ้นอยู่กับทรงเรียกของพระเจ้าที่ทรงใส่ไว้ในชีวิตของเรา (2 ทิโมธี 1:9) แต่การรู้จักเป้าหมายของตนเองก็เป็นเรื่องที่น่าท้าทายอย่างหนึ่ง ชาวดีก็คือ พระเจ้าจะไม่ทรงซ่อนพระประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อเรา สิ่งที่เราต้องทำก็คือถาม และฟังพระองค์ และวิธีการนั้นก็มียู่มากมายหลายวิธีด้วยกัน

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- รู้ว่าชีวิตคุณนั้นมีจุดประสงค์
- หนุนใจผู้อื่นให้เห็นว่าชีวิตของเขามีจุดประสงค์

ชีวิตในครอบครัว

- คนที่รู้จักเราได้ดีที่สุดก็คือตัวข้างในของเราเอง ถามคนในครอบครัวของคุณว่าพวกเขาเห็นอะไรในตัวคุณ และพวกเขาวาดฝันอนาคตของคุณไว้อย่างไร บอกพวกเขาถึงเป้าหมาย และความปรารถนาของคุณ แล้วถามเป้าหมายในชีวิตของพวกเขาด้วย
- คุณเคยใช้เวลาคิดถึงคนแบบที่คุณอยากจะเป็นบ้างไหม? คุณอาจเริ่มใช้เวลาครุ่นคิดถึงคำถามนี้ โดยการมองดูผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับคุณ แล้วสังเกตอุปนิสัยของเขาที่คุณอยากจะมีในชีวิตของคุณมากที่สุด

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- ลองคิดถึงวิชาที่ทำให้คุณตื่นเต้นมากที่สุด วิชาเหล่านั้นมีปัจจัยอะไรให้คุณเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตของคุณ? หนุนใจเพื่อนร่วมชั้นเรียนให้ตั้งคำถามเหล่านี้ด้วย มหาวิทยาลัยเป็นเหมือนฐานปล่อยจรวดในชีวิตของเรา ช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องนี้ เพื่อคุณจะได้กอบโกยจากการศึกษาของคุณให้มากที่สุด
- วิชาเรียนของคุณอาจเปิดโอกาสให้คุณได้ศึกษาเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลที่ดำเนินไปด้วยเป้าหมาย ให้จำแนกบุคคลต้นแบบเหล่านั้นเวลาที่คุณทบทวนบทเรียน คุณอาจต้องการเก็บรายชื่อของคนที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับคุณเอาไว้

ชีวิตในชุมชน

- ผู้คนในชุมชนของคุณนั้นเหมือนกำลังดิ้นรนกับเรื่องอะไรอยู่หรือเปล่า? บางทีอาจเป็นเพราะว่าเขาไม่รู้สึกรู้ว่าเขามีเป้าหมายในชีวิต ถ้าเช่นนั้นก็ให้หาวิธีที่จะแสดงให้พวกเขาเห็น คุณอาจชี้ให้เขาเห็นความสวยงามของพระอาทิตย์ที่กำลังตก ขึ้นชมความสามารถพิเศษ และทักษะที่พวกเขามองข้ามไป หรือบอกให้เขารู้ว่า คุณดีใจที่มีเขาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ไม่มีใครที่อยู่ในโลกนี้เพราะความบังเอิญ ทุกคนต่างก็เกิดมาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง
- คุณกับศิษยาภิบาลของคุณในการจัดตั้งกลุ่ม “มีเป้าหมาย” ในคริสตจักรของคุณ ให้พบปะกันสัปดาห์ละ 1 ครั้งเพื่ออธิษฐานเผื่อเป้าหมายของกันและกัน ใช้เวลาสักช่วงหนึ่งอยู่อย่างเงียบ ๆ และฟังเสียงของพระเจ้าอย่างเงียบ ๆ ช่วยคนอื่นให้รู้จักเสียงของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเราและหนุนใจซึ่งกันและกันเพื่อทำตามเป้าหมายนั้น

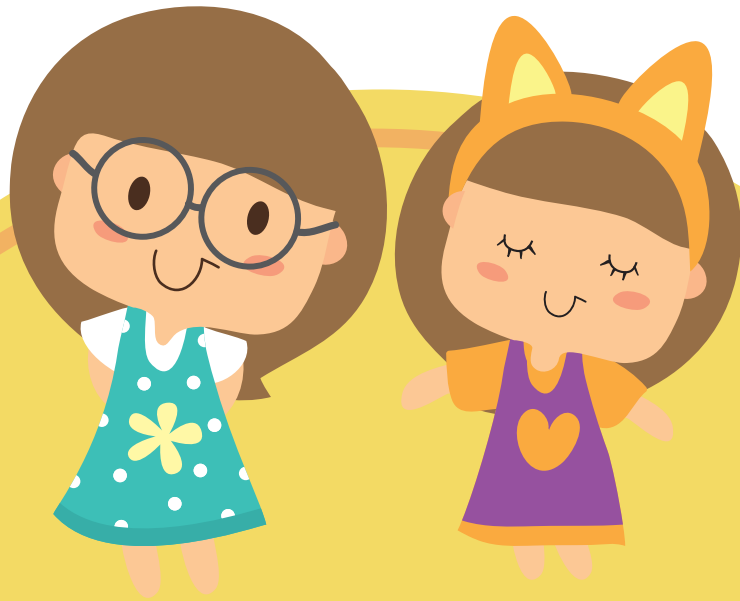
คำถามเพื่อการตอบสนองและอภิปราย

- คุณคิดว่าตนเองจะประสบความสำเร็จด้านอะไรในปีหน้า? ใน 5 ปีข้างหน้า? ใน 10 หรือ 20 ข้างหน้า? อะไรที่ทำให้ทุกวันนี้คุณ “ลุดจากที่นอน” ในตอนเช้า? คุณคิดว่าอะไรจะเป็นตัวกระตุ้นให้กับคุณในปีที่จะมาถึงนี้?
- อ่านเรื่องของโยเซฟในปฐมกาล 37-45 ลองจินตนาการดูว่าในแต่ละขั้นตอนที่เกิดขึ้นในเรื่องราวของโยเซฟนั้น ถ้าเป็นคุณ คุณจะรู้สึกอย่างไร โยเซฟไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเขาบ้าง คุณคิดว่าเขาจะรู้สึกและคิดถึงเป้าหมายในชีวิตของเขาอย่างไร?

การนำไปใช้

- เมื่อคุณใช้เวลาอยู่กับเด็กเล็ก ให้หนุนใจเขาที่จะคิดถึงเป้าหมายในชีวิตของพวกเขา ถามคำถามพวกเขาต่อไปนี้:
  - ▲ เด็กชอบเล่นเกมอะไรมากที่สุด?
  - ▲ เด็กเก่งในเรื่องอะไรมากที่สุด?
  - ▲ ก่อนที่เด็กจะนอนหลับ และก่อนที่จะตื่นนอนนั้น เด็กคิดถึงเรื่องอะไร?
  - ▲ อะไรที่ทำให้เด็กรู้สึกกังวล และอะไรที่ทำให้เด็กมีความสุข?

ปัจจัยแห่งความสำเริบที่ 4๐:
มุมมองด้านบวกเกี่ยวกับ
อนาคตของตนเอง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ 4๐: มุมมองด้านบวกเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง

พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาเพื่อเป้าหมายโดยเฉพาะ แม้ว่าเราต้องดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา แต่เรายังมีความหวังใจ และตื่นเต้นกับทุกวิถีทางที่พระเจ้าจะทรงบัญชาให้เราก้าวไปได้ให้เราเตรียมพร้อมสำหรับการผจญภัยที่พระองค์มีสำหรับชีวิตของเรา

วัตถุประสงค์

หลังจากจบบทเรียนนี้ คุณควรจะ:

- แสดงความมั่นใจ และความหวังใจต่ออนาคตได้
- ช่วยผู้อื่นให้รู้สึกดีและตื่นเต้นในสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา

ชีวิตในครอบครัว

- พูดคุยกับคนที่คุณอาศัยอยู่ด้วยเกี่ยวกับอนาคตของคุณและของพวกเขา ช่วยคนในครอบครัวให้จดจ่ออยู่กับอนาคตของตนเอง แบ่งปันความฝัน และแผนการที่คุณมี หนุนใจกันและกันให้ก้าวเดินไปเรื่อย ๆ
- สำหรับมุมมองเกี่ยวกับพลังในอนาคตที่มีความพิเศษเฉพาะนั้น ให้เขียนจดหมาย 2 ฉบับถึงตนเอง ฉบับแรกเขียนถึงคนที่เคยเป็นเมื่อ 10 ปีที่แล้วว่าคุณได้เรียนรู้อะไรมาบ้าง? คุณรู้สึกดีกับสิ่งที่คุณเป็น ณ ตอนนั้นในเรื่องอะไร? คุณยังเป็นเหมือนเดิมหรือเปล่า? แล้วเขียนจดหมายฉบับที่ 2 ถึงคนที่คุณจะเป็นในอีก 10 ปีข้างหน้า คุณหวังว่าคุณจะได้เรียนรู้เรื่องอะไร? คุณคิดว่าคุณจะไปอยู่ตรงจุดไหน? มีคำถามอะไรที่คุณคาดหวังว่าจะได้รับคำตอบจากเขาคอนั้น?

ชีวิตในมหาวิทยาลัย

- การคิดแง่บวกถึงเรื่องในอนาคตนั้นบางครั้งก็หมายถึงการทำให้ตนเองสบายใจ โดยคิดว่าจะยอมเสี่ยง ในชั้นเรียนและการเรียนของคุณก็เป็นอีกที่หนึ่งที่จะท้าทายความสามารถของคุณ และยอมเสี่ยงที่จะกระจายความสามารถนั้นให้ไปไกลที่สุด ให้คุยกับอาจารย์ของคุณเกี่ยวกับการเสี่ยงโอกาสทางการศึกษาที่พอเหมาะพอควร
- ลองหาดูว่าที่สถานศึกษาของคุณนั้นมีผู้ให้คำปรึกษา หรือศูนย์เกี่ยวกับการสมัครงานบ้างหรือไม่ ให้ไปที่แห่งนั้นพร้อมกับคนในละแวกนี้ เพื่อดูช่องทางในการทำงาน สายงาน และการพัฒนาอาชีพที่มีศักยภาพทางด้านอื่น ๆ

ชีวิตในชุมชน

- ที่ชุมชนของคุณนั้นมีสภาเทศบาล หรือกรรมการวางแผนงานหรือเปล่า? ให้คุยกับคนที่ทำหน้าที่โดยตรงกับอนาคตของเมือง หรือเขตของคุณ แล้วถามเขาว่า มีการวางแผนที่จะทำ และตัดสินใจในอนาคตอย่างไร
- หากคุณมีคำถามเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง ให้ขอศิษยาภิบาลหรือสมาชิกคริสตจักรอธิษฐานเผื่อคุณ พระเจ้าทรงใส่คนที่มีความสำคัญในชีวิตของเรา เพื่อช่วยเราให้ได้ยินเสียงของพระองค์

คำถามเพื่อการตอบสนองและอธิษฐาน

- ถ้าให้จินตนาการถึง 5 ปีข้างหน้า คุณคิดว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่? หากคุณไม่รู้สักอึดอัดใจ ให้คุยกับพี่เลี้ยง หรือกลุ่มแคร้ของคุณเกี่ยวกับความไม่แน่นอน แล้วขออภิปรายว่าขั้นตอนใดที่คุณบรรลุผลสำเร็จไปแล้ว และมีอุปสรรคใดบ้างที่คุณอาจต้องเผชิญ
- บางครั้งในชีวิตของเราก็มีปัจจัยหลายอย่างที่เราไม่ให้ความรู้สึกในด้านบวกเกี่ยวกับอนาคต หากปัจจัยต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง คุณอาจต้องคุยกับเพื่อนที่ช่วยแนะนำได้ว่าเราจะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร:
  - ▲ คุณมักจะรู้สึกเศร้า
  - ▲ คุณอยากจะนอนให้มาก
  - ▲ คุณเป็นคนทีโกรธ หรือฉุนเฉียวง่าย
  - ▲ คุณไม่มีแรงกระตุ้นที่จะไปเข้าเรียน
  - ▲ คุณรู้สึกหมดหวัง และไร้กำลังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ในชีวิต
  - ▲ คุณทานอาหารมากไป หรือได้รับอาหารไม่เพียงพอ
  - ▲ คุณมีปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ

การนำไปใช้

- เด็ก ๆ ไม่ค่อยจะเข้าใจเรื่องของเวลามากนัก โดยเฉพาะการคิดถึงเป้าหมายระยะยาวก็เป็นเรื่องยากลำบากสำหรับพวกเขาเช่นกัน เพราะพวกเขาใช้ชีวิตไปได้ไม่กี่ปีเท่านั้น สำหรับเด็ก 5 ขวบแล้ว สัปดาห์หนึ่งเหมือนเป็นอะไรที่ยาวนานมาก คุณสามารถจะช่วยให้เด็ก ๆ มีความคิดด้านบวกกับเรื่องของอนาคตได้ด้วยการช่วยให้พวกเขาระลึกความหลัง หากคุณใช้เวลาอยู่กับเด็ก ๆ เป็นพื้นฐานปกติอยู่แล้ว ให้คุยกับพวกเขาถึงกิจกรรมที่คุณได้แบ่งปันไป “ครั้งที่แล้ว” จากนั้นช่วยพวกเขาในการวางแผนและตั้งตาคอยดูสิ่งที่คุณจะทำ “ในครั้งหน้า”

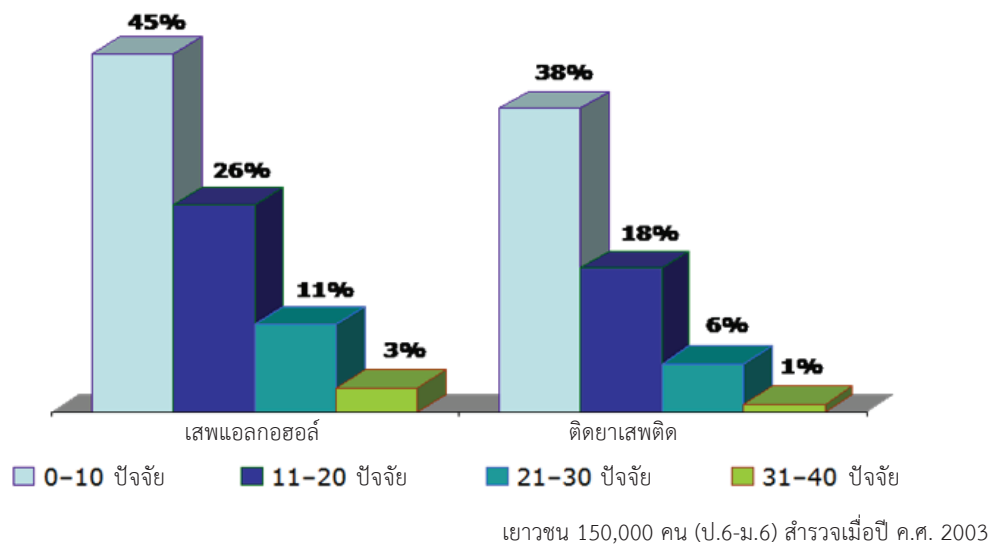
แหล่งข้อมูล
เพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

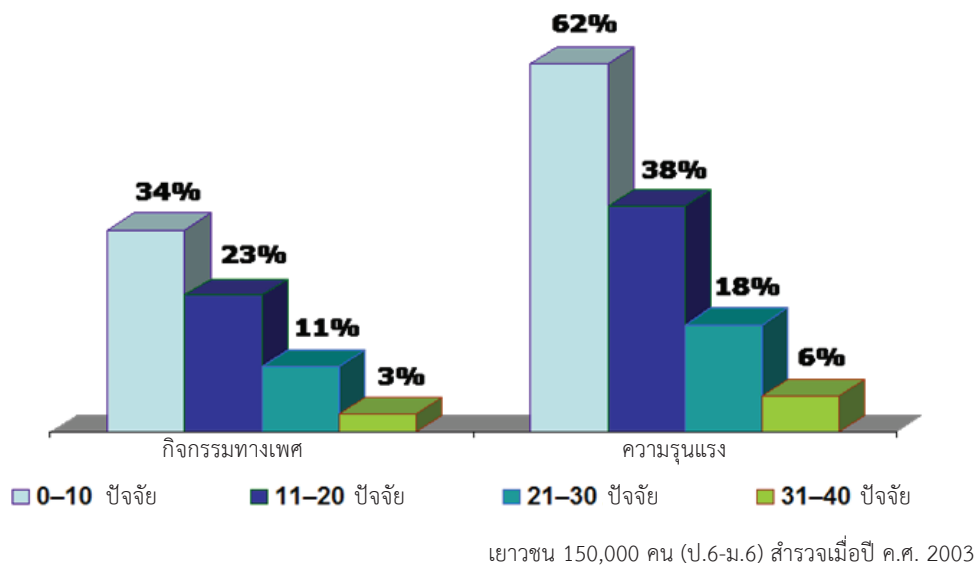
ภาพต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าจำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จนั้นมีผลต่อพฤติกรรมอย่างไร ประกอบด้วย:

- ภาพที่ 1 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อการเสพแอลกอฮอล์และยาเสพติดอย่างไร
- ภาพที่ 2 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อกิจกรรมทางเพศและความรุนแรงอย่างไร
- ภาพที่ 3 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อสุขภาพ และความสามารถในการเป็นผู้นำอย่างไร
- ภาพที่ 4 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อความสำเร็จในโรงเรียน และทัศนคติที่มีต่อความแตกต่างหลากหลายอย่างไร
- ภาพที่ 5 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อการมีส่วนร่วมในคริสตจักรและความสำคัญด้านฝ่ายวิญญาณอย่างไร

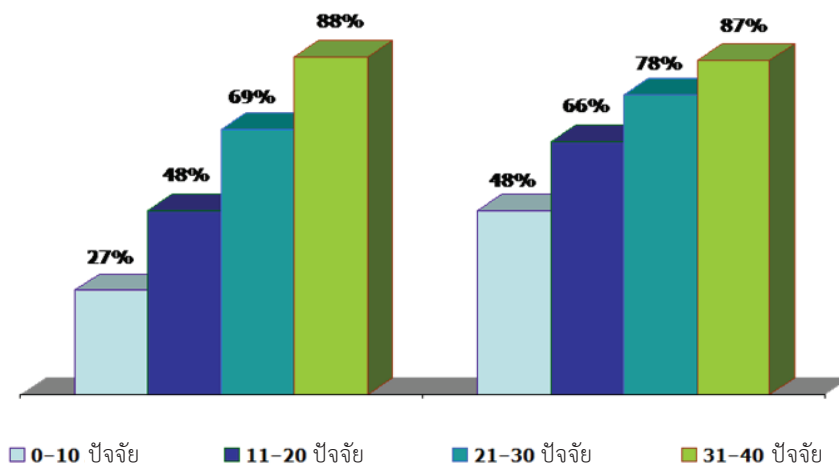

ภาพที่ 1 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อการเสพแอลกอฮอล์และยาเสพติดอย่างไร

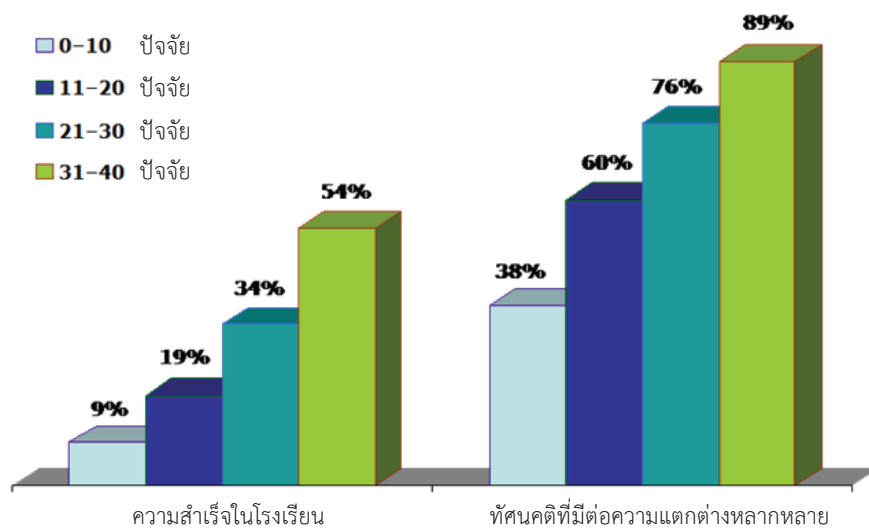

ภาพที่ 2 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อกิจกรรมทางเพศและความรุนแรงอย่างไร

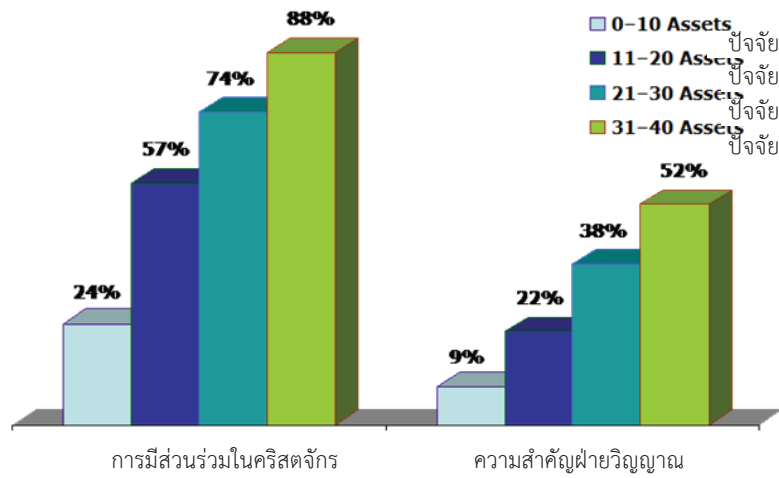
เยาวชน 150,000 คน (ป.6-ม.6) สํารวจเมื่อปี ค.ศ. 2003

ภาพที่ 3 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อสุขภาพ และความสามารถในการเป็นผู้นำอย่างไร

เยาวชน 150,000 คน (ป.6-ม.6) สํารวจเมื่อปี ค.ศ. 2003

ภาพที่ 4 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อความสำเร็จในโรงเรียน และทัศนคติที่มีต่อความแตกต่างหลากหลายอย่างไร

เยวชน 150,000 คน (ป.6-ม.6) สํารวจเมื่อปี ค.ศ. 2003

ภาพที่ 5 จำนวนของปัจจัยแห่งความสำเร็จมีผลต่อการมีส่วนร่วมในคริสตจักร
และความสำคัญด้านฝ่ายวิญญาณอย่างไร

บทสรุปของหลักการ
สร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จ

บทสรุปของหลักการสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จ

สรุปหลักการสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จได้ดังนี้:

- ทุกคนสามารถสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จให้เกิดขึ้นได้
- เยาวชนทุกคนจำเป็นต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จ
- ความสัมพันธ์เป็นกุญแจสำคัญ
- การสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง
- คำพูด ข้อความที่เห็นพ้องต้องกันนั้นเป็นสิ่งสำคัญ
- การย้าทำอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นสิ่งสำคัญ

